

April, maj, jun 2023.

TRI KOSMIČKE PORUKE

1. Isus pobeđuje, sotona gubi	5
2. Sudbinski trenutak	13
3. Večno evanđelje	21
4. Bojte se Boga i dajte Mu slavu	29
5. Dobra vest o sudu	37
6. Dođe čas Njegovog suda	45
7. Obožavanje Stvoritelja	53
8. Subota i vreme kraja	61
9. Grad zvani pometnja	69
10. Sotonine završne obmane	77
11. Pečat Božji i žig zveri – 1. deo	85
12. Pečat Božji i žig zveri – 2. deo	93
13. Obasjani plamenom Božje slave	101

TRI KOSMIČKE PORUKE

Autor: Mark Finli

Broj 2/2023.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Želimir Stanić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Tamara Babić

Lektura: Mirjana Đerić

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Saša Todoran, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž: 870

Za internu upotrebu

Tabele priprema Odeljenje za subotnu školu

© [2023] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagodava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

Dana 15. oktobra 1844, nedelju dana pre Velikog razočaranja, u jednoj pobožnoj luteranskoj porodici u Nemačkoj rodio se dečak. Njegovo ime bilo je Fridrih Niče, i on je postao jedan od najuticajnijih ateista modernog doba. Pošto je verovao da hrišćanski Bog na Zapadu umire, Niče je kritikovao postojeći moralni uticaj hrišćanske religije, ismevajući ga kao „ropski moral“ – moral slabih koji su, u pokušaju da se zaštite od jačih, smislili tako budalaste parole poput one: „Volite svoje neprijatelje“. Prema Niču, moderno doba je trebalo da prevaziđe zastarele pojmove o „dobru i zlu“. Lik iz jedne od njegovih knjiga (*Tako je govorio Zaratustra*) poručuje: „Razbijte stare ploče zakona!“ (mислеći, naravno, na Deset zapovesti).

Godina 1844. bila je važna i za Karla Marksa, osnivača komunizma. On je te godine napisao delo pod nazivom „Ekonomski i filozofski rukopisi iz 1844. godine“, mada je ono objavljeno tek 1932. godine u Sovjetskom Savezu. Ti rukopisi pokazuju rani razvoj Marksove ideologije. On se tu zalaže za uspostavljanje jedne potpuno materijalističke stvarnosti, kroz različite faze ekonomskog razvoja, sve dok se radnici celog sveta ne ujedine, ne zbace svoje kapitalističke tlačitelje, i ne stvore neku vrstu utopije na zemlji.

Godina 1844. bila je važna i za Čarlsa Darvina. U rukopisu koji je postao poznat kao „Esej iz 1844. godine“ Darwin je izneo jednu od najranijih verzija svoje evolucionarne teorije, mada taj rad nije odmah objavljen. Tek 1859, objavivši knjigu *O poreklu vrsta*, Darwin je javno obznanio svoje mišljenje da su svi oblici života na zemlji nastali od zajedničkog pretka, delovanjem isključivo prirodnih i nasumičnih procesa.

S druge strane, ta 1844. godina označila je, takođe, ispunjenje proročanstva o 2300 dana iz teksta Danilo 8,14 a te iste godine je, od onih koji su preostali nakon Velikog razočaranja, posejano seme koje će izrasti u svetski pokret, čija osnovna poruka u potpunosti opovrgava marksističku, ničeovsku i darvinističku ideologiju.

Nasuprot Marksu, pokret adventista sedmog dana tvrdi da velika borba između Hrista i sotone, a ne materijalistički tok istorije, objašnjava svetsku istoriju, koja se neće završiti komunističkom utopijom stvorenom od strane čoveka, već natprirodnim uspostavljanjem Božjeg večnog carstva.

Nasuprot Darvinu, pokret adventista sedmog dana uči da život nije nastao procesom nasumičnih mutacija i prirodne selekcije, već silom Boga Tvorca koji je za šest dana stvorio život na zemlji, a sedmog dana se odmorio.

Nasuprot Niče, pokret adventista sedmog dana objavljuje ne samo da Bog postoji već da je Njegov univerzalni moralni kodeks („stare ploče Zakona“), Deset zapovesti, obavezujući za celo čovečanstvo, i da još uvek predstavlja vrhovno merilo na Božjem sudu.

Da li je to čista slučajnost što su se svi ti događaji odigrali upravo 1844. godine? Na to ne treba ni pomišljati.

Marks, Niče i Darwin su tri uticajne ličnosti čiji je rad čovečanstvu naneo nepopravljivu štetu. Međutim, i pored svih tih zabluda, Bog nije ostavio svet bez svedoka svoje istine, tako da je u vreme tih destruktivnih ideologija podigao pokret koji je s vremenom prerastao u Crkvu adventista sedmog dana i koji svetu objavljuje Njegovu istinu za poslednje dane – poruke tri anđela. To su poruke koje suštinski negiraju greške i zablude promovisane od strane te trojice teško obmanutih ljudi.

Poruke tri anđela su, u izvesnom smislu, plan delovanja Crkve adventista sedmog dana. A u svojoj suštini, one predstavljaju evanđelje, čisto i jednostavno – evanđelje predstavljeno u kontekstu „sadašnje istine“ (2. Petrova 1,12).

I upravo to – te tri anđeoske poruke biće predmet našeg proučavanja u toku ovog tromesečja.

Rodom iz Konektikata u Sjedinjenim Državama, Mark Finli, svetski poznati evanđelista, bio je potpredsednik Generalne konferencije u periodu od 2005–2010. I nakon penzionisanja, ostao je pomoćnik predsednika Generalne konferencije sa punim radnim vremenom. Pastor Finli i njegova supruga Ernestina imaju troje dece i petoro unučadi.

ISUS POBEĐUJE, SOTONA GUBI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 12; Efescima 5,25-27.32; Filibljanima 3,9; Danilo 7,25; Isaija 14,12-14; Otkrivenje 13,14-17.

Tekst za pamćenje: „I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista“ (Otkrivenje 12,17).

U svojoj knjizi Brojčano nadjačani: Neverovatne priče o najvećim istorijskim preokretima na bojnopolju, Kormak O'Brajen iznosi priče o armijama koje su, mada brojčano znatno slabije, ipak pobedile. On tu govori o Hanibalovoj vojsci od 55.000 vojnika iz Kartagine, koja je savladala rimsku „nepobedivu“ armiju od 80.000 vojnika. Takođe navodi i neverovatnu priču o grčkoj vojsci Aleksandra Velikog koja je pobedila Persijsko carstvo.

I mi vodimo borbu na život i smrt sa lukavim neprijateljem. Brojčano smo nadjačani i suočeni sa izuzetno nepovoljnim odnosom snaga. Sile zla su naizgled nepobedive. Po svemu sudeći, čeka nas siguran gubitak. Poraz deluje neizbežno. Pobjeda se nigde ne nazire. Iz čisto ljudske perspektive, reklo bi se da će nas sotonske sile nadvladati.

Ali, hvala Bogu, mada smo brojčano nadjačani, mada su svi izgledi (ljudski govoreći) uveliko protiv nas, mada su sotonski napadi žestoki – zahvaljujući Isusu, mi ćemo na kraju pobediti. Tema poslednje biblijske knjige, Otkrivenje, svodi se na sledeće: Isus pobeđuje, sotona gubi. Srž ove bitke prikazana je u tekstu Otkrivenje 12, što je fokus naše pouke za ovu sedmicu. Ova pouka će nam pružiti dobru pripremu za razumevanje 14. poglavlja Otkrivenja i poruka tri anđela.

BITKA NA NEBU

Otkrivenje 12 prikazuje niz dramatičnih epizoda, kratkih uvida u vekovni sukob između dobra i zla, koji je otpočeo na nebu, ali će se završiti ovde na zemlji. Te epizode nas vode unazad kroz vreme, od početnog prizora sotonine pobune na nebu do njegovih zlobnih napada na Božji narod na kraju vremena.

Pročitajte tekst Otkrivenje 12,7-9 koji opisuje taj kosmički sukob između dobra i zla. Kako je moguće da se tako nešto dogodi na nebu? Šta nam ti stihovi posredno govore o stvarnosti slobodne volje i slobode izbora?

Sloboda izbora je osnovni princip Božje vladavine kako na nebu, tako i na zemlji. Bog nije stvorio robote ni na nebu ni na zemlji. Stvoreni po Božjem obličju, mi ljudi možemo da donosimo moralne odluke.

Moć izbora usko je povezana sa sposobnošću da se voli. Ako ljudima oduzmete moć izbora, lišavate ih sposobnosti da vole, jer ljubav nikad ne može biti prisilna niti iznuđena. Ljubav je izraz slobodne volje. Svaki anđeo na nebu bio je suočen sa izborom da odgovori na Božju ljubav, ili da je odbije prepuštajući se sebičnosti, aroganciji i gordosti. I baš kao što su nebeski anđeli iz ljubavi bili suočeni sa večnim izborom, Otkrivenje svakoga od nas stavlja pred večni izbor u konačnom sukobu na zemlji.

U velikoj borbi nikad nije bilo neutralnosti (videti Luka 11,23), a neće je biti ni u poslednjem ratu na zemlji. Kao što je svaki anđeo morao da se opredeli za Isusovu ili za Luciferovu stranu, celo čovečanstvo će na kraju vremena biti dovedeno do svog konačnog, neopozivog izbora. Ko će zadobiti našu odanost, naše obožavanje, našu poslušnost? Za ljude je to oduvek predstavljalo sporno pitanje, a tako će biti, samo još mnogo dramatičnije, i u poslednjoj krizi zemaljske istorije.

Ali, evo jedne neverovatno dobre vesti: Otkrivenje 12 opisuje Hristov trijumf u tom sukobu, a jedino što mi, služeći se svojom slobodnom voljom, treba da uradimo jeste da izaberemo da budemo na Njegovoj, pobedničkoj strani. Kako je dobro što u toj bici možemo da izaberemo stranu za koju unapred znamo da će pobediti.

Razmislite o tome koliko slobodna volja i sloboda izbora moraju biti svete za Isusa, koji nam je, znajući da će ga to odvesti na krst (videti 2. Timotiju 1,9), ipak dao tu slobodu. S koliko pažnje bi onda trebalo da se služimo tim svetim, ali skupim darom?

SOTONIN NAPAD

Sotona je od početka (videti Otkrivenje 12,4,5) nastojao da uništi Hrista. Međutim, u svakom od tih pokušaja doživeo je neuspeh. Prilikom Hristovog rođenja, na primer, anđeo je upozorio Josifa i Mariju na Irodove opake planove i oni su pobjegli u Egipat. U pustinji, Isus je sotonina najprimamljivija iskušenja dočekaao rečima: „Pisano je“, i tako našao zaštitu u Božjoj Reči. Svojom smrću na krstu, On je otkrio veličinu svoje ljubavi izbavljajući nas od osude i kazne za greh. A svojim vaskrsenjem, kao naš živi Prvosveštenik, izbavio nas je od sile greha u našem životu.

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 12,4-6,9; Efescima 5,25-27,32 i Psalmi 2,7-9, a zatim definišite sledeće simbole:

Aždaja _____

Žena _____

Muško dete _____

Gvozdena palica _____

U Bibliji, štap je simbol dominacije ili vladavine. Gvozdena palica je, prema tome, simbol nesalomive, svemoćne, nepobedive vladavine. Isus se suočio sa svakim iskušenjem koje i mi doživljavamo, ali je izašao kao pobednik. Đavo je, dakle, poraženi neprijatelj. Hristos ga je pobedio za života, prilikom smrti i, konačno, svojim vaskrsenjem. A pošto je Isus već pobedio đavola na golgotskom krstu, i mi možemo biti pobednici. Međutim, i pored toga što je Hristova pobeda nad sotonom bila potpuna, velika borba između njih još uvek nije završena.

Ipak, kada mi verom prihvatimo ono što je Hristos učinio za nas, naš grehovni dug se poništava i gresi nam bivaju oprošteni. Stojimo savršeni pred Bogom, pokriveni Hristovom pravdom. Kao što Pavle piše: „Da se nadem u njemu, ne imajući svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vjere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u vjeri“ (Filibljanima 3,9). Ako nam je oprošteno, nema ničega za šta bi mogli da nas optuže. Isus je pobedio i zauvek nadvladao ono najgore što su greh i zlo mogli da Mu učine. On je izvršio frontalni napad na zlo i pobedio ga. A kada mi verom prihvatimo Isusa, Njegova pobeda postaje naša.

Zašto je sigurnost spasenja, zahvaljujući Hristovoj pobjedi nad sotonom, od tako ključne važnosti za nas? Na koji način ono o čemu je Pavle pisao u Filibljanima 3,9 može postati naše lično iskustvo?

PRIHVATANJE ISUSOVE POBEDE

Kao što je opisano u Bibliji, Isus nikad nije izgubio nijednu bitku sa sotonom. On je moćni osvajač – Pobjednik nad silama zla. Međutim, jedino je verovati da je Isus odoleo sotoninim iskušenjima, a sasvim nešto drugo verovati da je Njegova pobjeda istovremeno i naša pobjeda.

Pročitajte Otkrivenje 12,10. Koje ohrabrenje bi trebalo da crpemo iz činjenice da je naš opadač „zbačen“?

Mada bitka na zemlji još uvek besni, sotona je već poražen. I tačka. To se ne odnosi samo na Hristovu konačnu pobjedu na vrhuncu ljudske istorije, već i na bitku nad poglavarstvima, vlastima i upraviteljima tame u našem ličnom životu. Neki hrišćani žive sa osećajem frustrirajućeg poraza. Oni se nadaju pobjedi nad nekim stavom ili navikom, ali ne uspevaju da proniknu u stvarnost pobjede koju je Hristos izvojevao za njih u njihovom ličnom životu.

Pročitajte Otkrivenje 12,11. Kakvu sigurnost u pobjedu nam Hristos daje u tom stihu?

U Otkrivenju, u porukama za sedam crkava, sedam puta nalazimo izraz „koji pobjedi“. I ovde u stihu Otkrivenje 12,11 ponovo nalazimo taj koncept savlađivanja zla. Reč „pobjedi“ na originalnom jeziku tog teksta je *nikao* i ona se može bukvalno prevesti kao „pobediti“, „nadvladati“, „trijumfovati“, ili „izvesti pobjedonosni proboj“. A zapazite na koji način mi možemo da budemo pobjednici. Tekst Otkrivenje 12,11 potvrđuje da je pobjeda moguća isključivo „krvlju Jagnjetovom“.

U tekstu Otkrivenje 5,6, u proročkoj viziji, Jovan gleda u nebo i vidi „jagnje (koje) stajaše kao zaklano“. Hristova žrtva nalazi se u centru pažnje celog neba. Nema ničeg uzvišenijeg što bi Božju beskrajnu, nedokučivu ljubav moglo da dočara bolje od krsta.

Kad verom prihvatimo ono što je Hristos učinio za nas, naš dug biva poništen i mi stojimo savršeni pred Bogom. Gresi nam bivaju oprošteni (Kološanima 1,14; Efescima 1,7; Kološanima 2,14), a „opadač braće naše“ zbačen (Otkrivenje 12,10). Mi smo iskupljeni, spaseni i pobjeđujemo, ne na osnovu sopstvenih zasluga, već zahvaljujući Hristovim pobjedama u našu korist.

ŽENA U PUSTINJI

Pročitajte Otkrivenje 12,6 i uporedite ga sa tekstom Otkrivenje 12,14-16. Posebno obratite pažnju na vremenski period, sotonin napad na „ženu“ (Božju crkvu), i Božje staranje za Njegov narod. O čemu govore ti stihovi?

Period od 1.260 dana iz teksta Otkrivenje 12,6 paralelan je sa vremenom, vremenima i polovinom vremena iz stiha Otkrivenje 12,14. Takvo isto vremensko proročanstvo, koje opisuje isti vremenski period, nalazimo u tekstovima Danilo 7,25, Otkrivenje 11,2,3 i Otkrivenje 13,5. Pošto su to proročki simboli (nikakva žena sa krilima nije doslovno pobjegla u pustinju), mi na ta proročanstva primenjujemo proročko vreme, odnosno princip „dan za godinu“ (videti, na primer, 4. Mojsijeva 14,34 i Jezekilj 4,4-6). To jednostavno znači da jedan proročki dan odgovara jednoj godini. Komentarišući taj isti proročki period iz teksta Otkrivenje 11,2, *Studijska Biblija Univerziteta Endrus* navodi: „Istoricistički tumači, dakle, generalno shvataju da period od 1.260 proročkih dana označava 1.260 bukvalnih godina, od 538. do 1798. godine“ (str. 1.673 komentara na tekst Otkrivenje 11,2). U tom periodu, korumpirana crkva, zajedno sa korumpiranom državom, ugnjetavala je, progonila i povremeno ubijala Božji verni narod.

Taj žestoki, sotoninski progon hrišćana koji veruju u Bibliju bio je samo nastavak velike borbe između dobra i zla. Pošto su izašli iz tame srednjeg veka, u vreme reformacije, ljudi su bili suočeni sa izborom. Da li će biti verni Božjoj Reči, ili će prihvatiti učenja sveštenika i prelata? Istina je još jednom trijumfovala, i Bog je opet imao narod koji Mu je bio veran uprkos moćnom protivljenju.

U tim stihovima ima nekoliko zadivljujućih i izuzetno ohrabrujućih izraza koji opisuju Božje staranje za Njegov narod. Otkrivenje 12,6 koristi izraz „mjesto pripravljeno od Boga“. Otkrivenje 12,14 navodi da je žena „hranjena“ u pustinji, a Otkrivenje 12,16 kaže: „Pomože zemlja ženi.“ U vreme teškog progona, Bog se starao za svoju crkvu. A kao što je to činilo tada, tako će činiti i za svoj ostatak na kraju vremena.

Opišite neki period iskušenja i poteškoća u svom životu kada ste lako mogli da se obeshrabrite, ali vam je Bog obezbedio utočište i hranio vas u trenucima izazova. Kako vam je Bog pružao podršku onda kad vam je bila najpotrebnija?

BOŽJI OSTATAK POSLEDNJEG VREMENA

Đavo je u ratu sa Hristom još od svoje pobune na nebu (Otkrivenje 12,7). Sotonin cilj je i tada bio, kao i sada, da preuzme kontrolu nad sve-mirom (videti Isaija 14,12-14). U središtu njegove pažnje u poslednjim danima zemaljske istorije naći će se Božji narod. Otkrivenje 12,17 nedvo-smisljeno tvrdi da se aždaja (sotona) razgnevila na ženu (crkvu) i otišla da zarati „sa ostalijem sjenom njezinijem“. Taj ostatak njenog potomstva se, u nekim prevodima Biblije (King James Version), označava jednostav-no kao „ostatak“. Božji ostatak, dakle, ostaje odan Hristu, poslušan Nje-govoj istini i veran Njegovoj misiji.

Pročitajte Otkrivenje 12,17. Koja obeležja Božjeg ostatka, Njegove crkve poslednjeg vremena, nalazimo u tom stihu?

U stihu Otkrivenje 12,17 sotona (aždaja) se gnevi na ženu, Božju crkvu. Đavo je besan na ljude koji drže Božje zapovesti, i učiniće sve što je u njegovoj moći da bi ih uništio.

Na kraju će izdejstvovati donošenje dekreta prema kojem oni neće moći ni da kupuju ni da prodaju, prema kojem će biti hapšeni i zatvarani, a suočiće se i sa smrću (videti Otkrivenje 13,14-17). Pošto ne može da uništi Hrista, sotona će pokušati da uništi predmet Hristove najdublje naklonosti – Njegovu crkvu. Žarište poslednjeg rata na Zemlji neće biti Bliski istok i razni tamošnji sukobi, već umovi pripadnika Božjeg nara-da rasejanog po celom svetu. To je bitka između dve suprotstavljene sile, Hrista i sotone. I opet, niko neće moći da ostane neutralan.

Glavno pitanje u tom poslednjem ratu biće: „Kome pripada naša loj-alnost? Kome smo odani?“ Nebo traži vernike koji su očarani Hristovom ljubavlju, otkupljeni Njegovom milošću, posvećeni Njegovim ciljevima, osnaženi Njegovim Duhom i toliko poslušni Njegovim zapovestima da su spremni da se suoče sa samom smrću radi Njegovog dela.

Naš svet ide u susret velikoj krizi. Ali u Isusu, preko Isusa, kroz Isusa i zbog Isusa, naša pobeda je zagarantovana sve dok smo povezani s Njim putem vere – vere koja nas navodi na poslušnost. A sve se to u krajnjoj liniji svodi na naš lični izbor.

Kako vidite da se stvarnost stiha Otkrivenje 12,17 ispoljava u va-šem životu, u vašem ličnom hrišćanskom iskustvu? Odnosno, na koji način se, prema vašim saznanjima, velika borba odigrava u vašem životu?

ZA DALJE PROUČAVANJE

U izvesnom smislu, moglo bi se reći da Bog nije imao izbora – ako je želeo bića koja su sposobna da vole Njega i druge, morao je da ih stvori slobodnima. Jer, da nisu slobodna, ne bi mogla da vole, a kakav bi to svemir bio bez ljubavi? Bio bi upravo onakav kakvim ga neki zamišljaju – samo bezdušna mašinerija koja funkcioniše prema striktnim uzročno-posledničnim zakonima, u kojoj ne bismo imali slobodnu volju, ni slobodu izbora, već bismo bili obični smotuljci od krvi i mesa, sastavljeni od subatomskih čestica, koji slede samo zakone fizike. To nije baš prijatna slika, i ne odražava na odgovarajući način ono što, u dubini duše, znamo da je istina. Ko od nas može da pomisli, na primer, da naša ljubav prema roditeljima, deci i supružnicima ne predstavlja ništa drugo do specifičan raspored odgovarajućih atoma?

„Pošto je zakon ljubavi temelj Božje vladavine, sreća svih razumnih bića zavisi od njihove savršene usklađenosti s Njegovim uzvišenim načelima pravednosti. Od svih svojih stvorenja Bog očekuje službu iz ljubavi – službu koja proističe iz poštovanja prema Njegovom karakteru. On ne uživa u iznuđenoj poslušnosti; i On svima priznaje slobodnu volju da bi Mu mogli dobrovoljno služiti.

Savršeni sklad je vladao u celom Božjem svemiru, sve dok su sva stvorena bića živela u odanosti iz ljubavi. Nebeske čete radosno su ispunjavale želje svoga Stvoritelja. Uživala su da odsjajuju Njegovom slavom i da Mu upućuju izraze hvale. I dok je ljubav prema Bogu bila na prvom mestu, međusobna ljubav bila je nesebična i puna poverenja. Nijedna neusklađena nota nije narušavala nebesku harmoniju.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 34, 35 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Zašto je Otkrivenje 12 prikladan uvod u poruke tri anđela, posebno kad uzmemo u obzir predstojeći sukob u vremenu kraja?
2. Na koji način Otkrivenje 12 vas lično umiruje u teškoćama i iskušenjima s kojima se svakodnevno suočavate?
3. Ima nekih koji veruju da su naši postupci u velikoj meri određeni našim nasleđem i okruženjem. Da li se slažete s tim ili ne? Kakvu ulogu imaju naši izbori i odluke u određivanju našeg ponašanja? Razgovarajte o odnosu između naših odluka i izbora i Božje sile koja deluje u našem životu.

SUDBINSKI TRENUTAK

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 24,14; Otkrivenje 14,14-20; Matej 16,27; Dela 1,9-11; Marko 4,26-29; Otkrivenje 16,1.

Tekst za pamćenje: „I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sjedaše kao sin čovječij, i imашe na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar. I drugi anđeo izide iz crkve vičući velikijem glasom onome što sjedi na oblaku: zamahni srpom svojijem i žnji, jer dođe vrijeme da se žnje, jer se osuši žito zemaljsko“ (Otkrivenje 14,14.15).

Bog se uvek javljao svom narodu, otkrivajući im sve bitne istine koje je u to vreme trebalo da čuju. Od upozorenja o potopu (1. Mojsijeva 6,7), preko prvog Isusovog dolaska (Danilo 9,24-27) i preadventnog suda (Danilo 7,9.10; Danilo 8,14), do završnih događaja pre Hristovog povratka (Otkrivenje 12-14), Bog nam je sve to otkrio. A u ovim poslednjim danima ljudske istorije, On je poslao posebnu poruku svetu i svom narodu, osmišljenu tako da odgovara potrebama ovog vremena. On nam je to dočarao slikom tri anđela koji lete posred neba, noseći hitnu poruku u vezi sa poslednjim vremenom, upućenu celom svetu.

Poruke tri anđela su Isusova poslednja poruka milosti, poziv koji nas vodi od uzdanja u sopstvenu pravednost do uzdanja u Isusovu pravednost, da nas ona opravda, posveti a, na kraju vremena, i da nas proslavi.

Međutim, kao i uvek, moramo da se opredelimo za Hrista, da Mu se predamo i pokorimo, a odluke koje sada donosimo nesumnjivo će uticati na odluke koje ćemo donositi u poslednjoj krizi koja je pred nama.

Dakle, sada je trenutak da se pripremamo.

ODLUKE SA VEČNIM POSLEDICAMA

Otkrivenje 14 je Isusova poslednja poruka milosti palom i pobunjenom svetu – svetu koji je već oko šest hiljada godina ogrezao u grehu i zlu. Međutim, doći će dan kada će svako ljudsko biće na planeti Zemlji doneti svoju konačnu, neopozivu odluku za ili protiv Isusa. Do tog trenutka će poruka o Hristovoj pravednosti, koju nalazimo u knjizi Otkrivenje, i koja nas izbavlja od osude greha, ali i stege greha u našem životu, odjekivati uzduž i popreko planete.

Pročitajte stih Matej 24,14 i uporedite ga sa stihom Otkrivenje 14,6. Koje obećanje je Isus dao svojim učenicima u vezi sa širenjem evanđelja po celom svetu neposredno pre Njegovog povratka?

Isusovo obećanje: „I propovjediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svijetu“, dato u stihu Matej 24,14, nalazi svoje konačno ispunjenje u Hristovoj poslednjoj poruci, u stihu Otkrivenje 14,6 koji kaže da se evanđelje objavljuje „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“.

Tri puta u tekstu Otkrivenje 22 Isus kaže da će doći uskoro (Otkrivenje 22,7.12.20). U kontekstu svog skorog povratka, naš Gospod dodaje: „Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti“ (Otkrivenje 22,11). Otkrivenje dostiže svoj veličanstveni vrhunac u trenutku kada svaki čovek biva naveden da se opredeli za ili protiv Hrista.

Naravno, svakog dana, svojim izborima čak i kad je reč o takozvanim „sitnicama“, mi se opredeljujemo za ili protiv Isusa. Malo je verovatno da će neko ko sada pravi pogrešne izbore u svom životu, iznenada, u poslednjoj krizi, stati na stranu Isusa, posebno kada sve snage zla ovog sveta budu protiv njega. Upravo sada, danas i svakog narednog dana moramo odlučivati da ostanemo verni Hristu i Njegovim zapovestima. „Jer je ovo ljubav Božija da zapovijesti njegove držimo“ (1. Jovanova 5,3). Kao što je Elen Vajt primetila: „Isus neće promeniti naš karakter prilikom svog dolaska. Delo preobraženja mora da se obavi sada. Naš svakodnevni život odrediće našu sudbinu.“ – *Događaji poslednjih dana*, str. 295 (original).

Kako Bog oblikuje naš karakter? Koja sredstva On koristi da bi nas podstakao da rastemo u blagodati? Šta možemo preduzeti da bismo potpunije dozvolili Svetom Duhu da nas preobrazi i učini još sličnijim Isusu?

POVRATAK SINA ČOVEČIJEG

Otkrivenje 14 sadrži ključne tekstove u vezi sa Gospodnjom porukom za poslednje vreme, upućenom Njegovom narodu i celom svetu. U središtu svega toga je Isusov povratak – ispunjenje Njegovog obećanja: „Vidjećete sina čovečijega gdje sjedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskijem“ (Marko 14,62).

Pročitajte Otkrivenje 14,14. Koji se naziv tu koristi da bi se opisao Isus u trenutku svog povratka na zemlju? Šta mislite, zašto Jovan koristi upravo taj naziv za Isusa?

Isus je u Evanđeljima, govoreći o sebi, 82 puta upotrebio izraz „Sin čovečiji“. Bila je to jedna od njegovih omiljenih titula. Koristio ga je kao izraz naklonosti, da bi se poistovetio s nama. On je Spasitelj koji nas razume, bio je kušan kao i mi, i prošao je kroz iste nevolje kroz koje i mi prolazimo. On je „Sin čovečiji“ koji se vraća da bi nas odveo kući. Isus koji dolazi po nas je onaj isti Isus koji je živio među nama. On je sposoban da nas iskupi jer je postao jedan od nas, i kao jedan od nas je, mada suočen sa svom žestinom sotoninih iskušenja, izašao kao pobednik.

Šta saznajemo iz sledećih biblijskih stihova o Isusu, Sinu čovečijem?

Matej 16,27 _____

Matej 24,27.30 _____

Matej 25,31.32 _____

Zapazite neke pojedinosti u tim tekstovima:

(1) Isus, Sin čovečiji, dolazi u slavi sa svojim anđelima. (2) On će odvojiti ovce od jaraca (što je, u suštini, scena suda). (3) Sudbina naroda i čitavog čovečanstva biće zauvek odlučena.

Razmislite o izrazu „Sin čovečiji“ i o tome šta on govori o Hristovoj ljudskoj prirodi. Iako Bog, On je postao jedan od nas, isti kao i mi, ali za razliku od nas, nikada nije zgrešio. Kakvu neverovatnu nadu nam to pruža kad je reč o (1) spoznaji Božje ljubavi prema nama; (2) saznanju da On može da saoseća s našim slabostima i da nam obezbedi pobedu nad njima?

NEBESKI SUD

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,14 i Dela 1,9-11. Koje sličnosti nalazite u njima?

Jovan kaže: „I vidjeh, i gle, oblak bijel, i na oblaku sjedaše kao sin čovečij“ (Otkrivenje 14,14). Dok se Isus uznosio na nebo, a učenici stajali i posmatrali, Luka u stihu Dela 1,9 beleži: „Vidješe oni gdje se podiže i odnese ga oblak iz očiju njihovijeh.“ Isus se vazneo na oblaku anđela, i vrtiće se na oblaku anđela. Anđeli su tada rekli zapanjenim učenicima: „Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će doći kao što vidjeste da ide na nebo“ (Dela 1,11). U te reči utkana je jedna božanska istina koja u prvi mah možda nije očigledna. „Ovaj Isus“, „Sin čovečji“, Onaj koji je hodao prašnjavim ulicama Nazareta, propovedao u prepunom Jerusalimu, isceljivao bolesne u selima Izraela i poučavao narod na travnatim obroncima Galileje – On je taj koji će ponovo doći.

Sin čovečji se takođe pominje u svetlu suda u tekstu Danilo 7.

Pročitajte tekst Danilo 7,9.10.13.14. Zašto Danilo naziva Isusa „Sinom čovečjim“ u vezi s nečim tako ozbiljnim kao što je nebeski sud? S obzirom na ono što smo već razmotrili, kakvu utehu možemo naći u saznanju da „Sin čovečji“ ima tako ključnu ulogu na nebeskom sudu?

U tekstu Danilo 7,9.10 prorok posmatra zasedanje nebeskog suda sa deset hiljada puta deset hiljada anđeoskih, nebeskih bića okupljenih oko prestola. Suđenje počinje, i knjige – nebeski izveštaji o našem životu – otvaraju se pred celim svemirom. U tekstu Danilo 7,13.14 Sin čovečji se približava Starcu, Ocu, i prima Njegovo večno Carstvo. Suđenje obelodanjuje pred čitavom vasionom da su Otac, Sin i Sveti Duh učinili sve što je bilo moguće kako bi spasili čitav ljudski rod. Na tom suđenju bivaju opravdani ne samo sveti, već i Božji karakter biva odbranjen od sotoninih lažnih optužbi (videti Jov 1-2; Psalmi 51,1-4).

Razmišljajte o činjenici da će čitav vaš život biti pažljivo ispitano pred Bogom. A kada do toga dođe, u čemu će se sastojati vaša jedina nada? (Videti Rimljanima 8,1)

POBEDNIČKA KRUNA

Jovan opisuje Isusa kao Sina čovečijeg, koji „imaše na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar“ (Otkrivenje 14,14). Reč za „krunu“ je *stefanos*. To je u stvari pobednički venac. Kada bi sportista pobedio na nekom važnom takmičenju, dobijao je *stefanos*, venac časti, slave i pobeđe.

Isus je u jednom trenutku poneo krunu od trnja koja je simbolizovala sramotu i ruglo. Tada je bio prezren i odbačen od ljudi. Vređali su Ga, ismevali, pljuvali, tukli i bičevali. Ali sada On nosi krunu slave i dolazi ponovo, ali ovog puta kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,15 i Marko 4,26-29. Koje sličnosti zapazate između njih? O čemu oba ta teksta govore?

Anđeo dolazi iz Božjeg prisustva u slavi hrama. Bog gleda u tog anđela i kaže: „Vreme je. Žetva je potpuno sazrela.“ Anđeo leti iz hrama ka Isusu i glasno uzvikuje: „Vreme je. Žetva je sazrela. Idi po svoju decu i dovedi ih kući.“

Isus u Novom zavetu više puta koristi ilustracije iz sveta poljoprivrede. On u više navrata koristi simboliku žetve koja sazreva kako bi ilustrovao rast semena evanđelja u životu Njegovog naroda.

„Klijanje semena predstavlja početak duhovnog života, a razvijanje biljke je sjajna slika hrišćanskog rastenja. Kao što je u prirodi, tako je i sa božanskom dobrotom; nema života bez rastenja. Biljka mora da raste ili da propadne. I kao što ona tiho i neprimetno, ali stalno raste, tako se razvija i hrišćanski život. U svakoj etapi razvoja naš život može da bude savršen; ali ako se u nama ispuni Božja namera, neprestano ćemo napredovati. Posvećenje je delo koje traje celog života. Kako se naše mogućnosti budu umnožavale, tako će se širiti naše iskustvo i uvećavati naše znanje.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 65, 66 (original).

Sazrevanje zlatnog zrna simbolizuje sve one koji su preobraženi milošću, motivisani ljubavlju i žive poslušnim životom u slavu Hristovog imena. Njihova srca su jedno sa Isusovim srcem, i oni žele samo ono što i On želi.

Kako razumete izjavu Elen Vajt da „u svakoj etapi razvoja naš život može da bude savršen“? Šta to znači, posebno kad možemo da vidimo svoje sadašnje mane i nedostatke karaktera?

SVAKO SEME DONOSI ŽETVU

U tekstu Otkrivenje 14 pominju se dve žetve. Žetva zlatnog zrna predstavlja pravedne, a berba krvavog grožđa predstavlja nepravedne ili izgubljene. Obe žetve su potpuno sazrele. Svako posejano seme je sasvim zrelo.

Pročitajte Otkrivenje 14,17-20. Šta znači izraz „kaca velikoga gnjeva Božijega“? Pogledajte i sledeće tekstove: Otkrivenje 14,10; Otkrivenje 15,1; Otkrivenje 16,1.

„I drugi anđeo iziđe iz oltara, koji imaše oblast nad ognjem“ (Otkrivenje 14,18). Evo anđela koji zapoveda ognjem konačnog Božjeg suda. Žetva je sazrela. Greh je dostigao svoje krajnje granice. Pobuna je prevršila meru Božje milosti. Koliko god nam okolnosti danas izgledale zle i loše, postaće još gore pre nego što se sve završi. Bog pun ljubavi učinio je sve što se moglo učiniti za nas, što je uključivalo i prinošenje Sebe na krst kao žrtve za naš greh. „Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi učini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu“ (2. Korinćanima 5,21; videti takođe Galatima 3,13).

Šta je Bog mogao da učini više od tog krsta? Ne postoji ništa više što bi blagodat mogla da učini za iskupljenje onih koji uvek iznova odbacuju Svetog Duha.

To je hitna proročka poruka teksta Otkrivenje 14. Svako seme je prispeo za žetvu. Žito je potpuno sazrelo, a i grožđe je potpuno sazrelo. Božji narod pokazuje Njegovu blagodat, saosećanje, milosrđe i ljubav pred celim svemirom. Deca zloga pokazuju pohlepu, požudu, ljubomoru i mržnju. Jedna grupa otkriva Isusov karakter, a druga karakter sotone.

Svemir će u Božijem narodu videti oličenje pravednosti kakvu možda nijedna prethodna generacija nikad nije videla. Ali, nasuprot Hristovoj pravednosti otkrivenoj u Njegovom narodu, svemir će takođe sagledati i krajnji rezultat pobune protiv Boga. Izopačenost, zlo, greh i bezakonje prikazaće se u potpunosti pred ljudima i anđelima. Suprotnost između dobra i zla, ispravnog i pogrešnog, poslušnosti i neposlušnosti biće očigledna celom svemiru – i ljudima i anđelima.

Koliko jasno uspevate da uočite suprotnost između dobra i zla? Zašto je važno da to radimo? (Videti Jevrejima 5,14.)

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Zakon naše intelektualne i duhovne prirode je da se menjamo posmatranjem. Um se postepeno prilagođava temama kojima mu je dopušteno da se bavi. On postaje obuzet onim što je navikao da voli i poštuje. Čovek se nikad neće uzdići iznad svog merila neporočnosti, dobrote i istine. Ako je sopstveno 'ja' njegov najviši ideal, on nikad neće postići ništa uzvišenije. Naprotiv, stalno će tonuti sve dublje i dublje. Jedino Božja blagodat ima moć da uzdigne čoveka. Prepušten samome sebi, on neminovno nazaduje.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 555 (original).

Suptilno, postepeno, u početku gotovo neprimetno, naš karakter i naša ličnost menjaju se na osnovu semena kojim zasejavamo svoj um. Posejte dobro seme i donećete dobre plodove. Posejte zlo seme ovog sveta, i u vašem karakteru će se ispoljiti plodovi ovog sveta. Ako seujemo ravnodušnost prema Bogu, duhovnim vrednostima i prioritetima, onda u svom duhovnom životu žanjemo plodove ravnodušnosti – apatiju, duhovno nezadovoljstvo i frustraciju. Zato oni koji misle: *Znam da će jednog dana doći konačno progonstvo, „žig zveri“ i tako to, pa kad to dođe, onda ću se sabrati* – biraju veoma opasan put. Bog nas poziva da Mu sada, u ovom trenutku, predamo svoj život. Što duže neko odlaze da se odazove Svetom Duhu, to njegova duša postaje tvrđa prema Božjim podsticajima, a spremnija da nasedne na laži zloga i poveruje u njih.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kakav odnos postoji između spasenja blagodaću i rasteња u blagodat, u kontekstu stihova Otkrivenje 14,14-20 i načela žetve?
2. Razgovarajte o elementima neophodnim za rast biljaka i uporedite to s našim duhovnim rasteњem. Koje sličnosti postoje? Odnosno, šta možemo naučiti iz načina na koji biljke rastu, što bismo mogli da primenimo u sopstvenom životu?
3. Postoji li razlika između snage volje i naše Bogom dane sposobnosti da slobodno odlučujemo? Zašto je razumevanje te razlike važno za hrišćanina koji raste?
4. Zašto naziv „Sin čovečji“ predstavlja takvo ohrabrenje dok razmišljamo o sudnjem času, iščekujući Hristov drugi dolazak? Zašto je utešno znati da se jedan Čovek, jedno ljudsko Biće, nalazi tamo gore i zastupa nas na sudu?

VEČNO EVANĐELJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,6-12; 1. Korinćanima 15,1-4; Rimljanima 3,24-26; 1. Petrova 1,18-20; Matej 28,19.20; Dela 1,8.

Tekst za pamćenje: „I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ (Otkrivenje 14,6).

Drevni Izrael je, u vreme kad su neznabošci oko njega bili politeisti i obožavali mnogobrojne „bogove“ od drveta i kamena, imao jasnu, prepoznatljivu, moćnu izjavu vere, koju nalazimo u stihu 5. Mojsijeve 6,4: „Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod!“

Tokom vekova, pevanje „Šeme“ (kako su skraćeno nazivali tu izjavu, na osnovu jevrejske reči za „čuj“) podsećalo je Jevreje na duhovnu viziju koja ih je ujedinila kao narod, i osnažila njihovu rešenost da sačuvaju svoj zasebni identitet kao poklonici jedinog istinitog Boga.

Za adventiste sedmog dana, „Šema“ su poruke tri anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja. One su naša prepoznatljiva izjava vere. One definišu ko smo mi kao narod i opisuju našu misiju u svetu. Ukratko, naš jedinstveni proročki identitet prikazan je u tekstu Otkrivenje 14,6-12, i upravo tu nalazimo pokretačku snagu za objavljivanje evanđelja svetu.

U pouci za ovu sedmicu, započecemo detaljno proučavanje teksta Otkrivenje 14,6-12, ali ćemo to činiti kroz prizmu blagodat, dok slušamo kako se Bog obraća našem srcu.

KNJIGA NADE PUNA BLAGODATI

Većina ljudi, kad razmišlja o poslednjoj biblijskoj knjizi, Otkrivenju, nema na umu Božju milost. Kad ljudi razmatraju Božju poruku za poslednje vreme, njihove misli obično se odmah okreću zastrašujućim zverima, tajanstvenim simbolima i neobičnim stvorenjima. Knjiga Otkrivenje nekim ljudima uliva strah u istoj meri u kojoj drugima pruža umirenje, što je prava šteta, jer je ona zapravo prožeta milošću i puna nade. Odnosno, i pored svih tih strašnih zveri, upozorenja na progonoštvu i teška vremena koja su pred nama, Bog nam i dalje daje razloge da se radujemo Njegovom spasenju.

Pročitajte Otkrivenje 1,1-3 i Otkrivenje 14,6. Šta nam ti stihovi, posmatrani zajedno, govore ne samo o knjizi Otkrivenje, već i o „večnom evanđelju“?

Otkrivenje je u suštini knjiga o Isusu. To je poruka koju On upućuje svom narodu i može se posebno primeniti na Njegovu crkvu poslednjeg vremena. To je poruka puna milosti i nade za nas koji živimo u poslednje vreme. U celoj toj knjizi Hristos se opisuje kao zaklano Jagnje, a blagoslov je obećan onima koji je čitaju, razumeju i postupaju u skladu sa istinama otkrivenim u njoj.

Prema tekstu Otkrivenje 1,5.6, Isus je Onaj „koji nas ljubi, i umi nas od grijeha našijeh krvlju svojom; i učini nas careve i sveštenike Bogu i ocu svojem“. U Hristu nam je oprošteno. Blagodat nam oprašta grehe iz prošlosti, osnažuje nas u sadašnjosti i pruža nam nadu za budućnost. Što će reći, u Hristu smo oslobođeni kazne i sile greha, a jednog dana, uskoro, bićemo oslobođeni i prisustva greha. To je poruka poslednje biblijske knjige, Otkrivenje.

A to je takođe i hitna poruka, najpre predstavljena u vidu anđela koji leti posred neba noseći „večno evanđelje“.

Evanđelje? Spasenje verom u Hrista? Hristova iskupiteljska smrt za nas? Obećanje o večnom životu, ne na osnovu onoga što sami možemo da učinimo, već na osnovu onoga što je Hristos učinio za nas? Sve se to nalazi na samom početku poruka tri anđela? Upravo tako!

Nije, dakle, nikakvo čudo što su to poruke pune milosti, nade i obećanja za nas kao pala, napaćena bića.

Mada je lako usredsrediti se na zveri i upozorenja o poslednjem vremenu, kakvo je prikazano u Otkrivenju, kako da naučimo da sve to uravnotežimo sa onim što je, neosporno, najvažnija poruka Otkrivenja – Hristova samopožrtvovana smrt u našu korist?

„VEČNO EVANĐELJE“

Zapazite čime počinje stih Otkrivenje 14,6, koji se nalazi na početku poruka tri anđela – „večno“ evanđelje. Dakle, ako ne razumemo dubinu evanđelja, propustićemo sav smisao poruka tri anđela. Ako ne razumemo evanđelje, nećemo moći u potpunosti da razumemo bitne stavke u Božjoj poruci o sudnjem času, o padu Vavilona i o žigu zveri.

Pročitajte 1. Korinćanima 15,1-4; Rimljanima 3,24-26 i Rimljanima 5,6-8. Kako je „večno evanđelje“ predstavljeno u tim tekstovima? Kakva nam je velika nada tu ponuđena?

Evanđelje je neverovatno dobra vest o Hristovoj smrti za naše grehe, o Njegovom slavnom vaskrsenju i uvek prisutnoj ljubavi i brizi za nas. Verom u Njegovu prolivenu krv i Njegovu moć vaskrsenja, bivamo oslobođeni i kazne za greh i sile greha. Hristos je obuzimao misli apostola Pavla, i nalazio se u središtu njegovog učenja i propovedanja. Raspeti Hristos iskupio ga je od osude i krivice za njegovu prošlost. Vaskrsli Hristos davao mu je snagu u sadašnjosti, a Hristos koji se vraća pruža mu je nadu za budućnost.

Zapazite četiri pojedinosti u navedenim tekstovima iz Rimljanima poslanice:

1. Besplatno smo opravdani blagodaću.
2. Blagodat je pokazatelj Božje pravednosti.
3. Blagodat opravdava one koji verom prihvataju Isusa.
4. Božja ljubav se pokazala prema nama dok smo još bili grešnici.

Hristova milost je nezaslužena, nestečena i nezarađena. Isus je umro mučnom, bolnom smrću kakvom će umreti izgubljeni grešnici. Doživeo je puninu Očevog gneva i osude za greh. Bio je odbačen da bismo mi bili prihvaćeni. Umro je smrću kakvu smo mi zaslužili, da bismo mi imali život kakav je On zaslužio.

Da li je onda čudno što se spasenje može postići samo verom, bez dela zakona? Šta bismo mi uopšte mogli tome da dodamo? Šta bi naša dela, čak i ona najdobronamernija, dela ispunjena Svetim Duhom, mogla da dodaju onome što je Hristos učinio za nas na krstu?

A taj plan, plan spasenja, donet je još pre početka vremena (2. Timotiju 1,9; Titu 1,2; Efescima 1,4), što nam pomaže da objasnimo zašto je on proglašen „večnim“ evanđeljem. Jer, pre nego što je svet stvoren, Bog je znao šta će se dogoditi, i zato je osmislio plan spasenja, kako bi se s tom krizom suočio kada do nje konačno dođe.

PRIČA O BLAGODATI

Poruke tri anđela su priča o blagodati. One su priča o Spasiteljevoj neizmernoj ljubavi – priča o Isusu koji nas toliko voli da bi radije sam prošao kroz pakao, nego da izgubi nekoga od nas. One su priča o bezgraničnoj, nedokučivoj, neobjašnjivoj, besmrtnoj, beskrajnoj ljubavi.

Boga ništa ne može da iznenadi. On nije podložan uticaju promenljivih ljudskih odluka. Kao što smo već videli, Njegov plan da nas izbavi iz carstva greha nije bio neka naknadna misao, začeta tek nakon što je greh podigao svoju ružnu glavu. Bog nije bio zatečen tom strašnom dramom greha.

Pročitajte tekstove Otkrivenje 13,8 i 1. Petrova 1,18-20. Čemu nas ti stihovi uče u vezi sa planom spasenja?

_ Izraz „večno evanđelje“ u stihu Otkrivenje 14,6 odnosi se na prošlost, sadašnjost i budućnost. Kada je stvorio ljudski rod sa sposobnošću da donosi moralne odluke, Bog je mogao da očekuje da će oni napraviti i neke pogrešne izbore. Kada su Njegova stvorenja dobila mogućnost da biraju, dobila su mogućnost i da se pobune protiv Njegove prirode ljubavi. Jedini način da se ta realnost izbegne, bio bi stvaranje robotskih bića kojima će se upravljati i manipulirati u skladu s nekim božanskim kosmičkim planom. Međutim, prisilna odanost je nešto suprotno samoj Božjoj prirodi. Ljubav zahteva slobodu izbora, a kad se ta sloboda nekome pruži, postoji mogućnost da on donese i neke pogrešne odluke. Zato je plan spasenja začat u Božjem umu još pre pobune naših praroditelja u Edemu.

„Plan za naše spasenje nije bila naknadna misao, plan načinjen posle Adamovog pada. On je bio otkrivenje 'tajne koja je bila sakrivena od postanja sveta' (Rimljanima 16,25). On je otkrivenje načela koja su od večnosti bila temelj Božjeg prestola.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 22 (original).

„Večno evanđelje“ se ne odnosi samo na prošlost i sadašnjost – ono je temelj nade u budućnost. Ono govori o večnom životu sa Onim čije srce bolno žudi da zauvek bude sa nama.

Pročitajte Efescima 1,4. Razmislite o tome šta znači to što ste, još „prije postanja svijeta“, bili „izabrani“ za spasenje u Hristu. Zašto bi ta istina trebalo da vam pruži tako mnogo ohrabrenja?

PO CELOM SVETU

Ponovo pročitajte Otkrivenje 14,6. Koliki je opseg širenja večnog evanđelja i zašto je odgovor na to pitanje važan za nas, našu misiju i poziv koji smo kao crkva primili?

Prema hitnoj poruci za poslednje vreme prvog od ova tri anđela, „večno evanđelje“ treba da se objavi svakom plemenu, jeziku, kolenu i narodu. Ta misija je tako značajna, tako velika, tako široka i tako obimna da je sveobuhvatna. Ona zahteva naše najbolje napore i našu potpunu posvećenost. Ona nas vodi od zaokupljenosti sopstvenim interesima do oduševljenja Hristovom službom. Nadahnjuje nas nečim što nas prevazilazi, vodi nas od uskih granica sopstvenog uma do jedne mnogo šire vizije.

Pročitajte tekst Matej 28,19.20. Kako se ti stihovi nadovezuju na poruku prvog anđela?

U svojoj knjizi *Traganje za nečim višim: Živeti za nešto veće od nas* (Paul David Tripp, *A Quest for More: Living for Something Bigger Than You*), Pol Dejvid Trip govori o psihološkoj potrebi svakog ljudskog bića da bude deo nečeg većeg od njega samog: „Ljudska bića su stvorena da budu deo nečega što prevazilazi njihov lični život. Greh nas navodi da svoj život svedemo na nivo sopstvenog bitisanja, ali nas Hristova blagodat izbavlja iz klaustrofobičnih okvira našeg ličnog, skućenog sveta usredsređenog na sebe, i oslobađa nas da živimo za večne ciljeve i bogate užitke Božjeg carstva.“

Nema ničeg što više nadahnjuje, ispunjava i nagrađuje od mogućnosti da budemo deo jednog duhovnog pokreta, božanskim providenjem pozvanog da izvrši zadatak daleko veći i obuhvatniji nego što bi ijedno ljudsko biće ikada moglo samostalno da obavi. Božji nalog opisan u 14. poglavlju Otkrivenja predstavlja najznačajniju dužnost ikada poverenu Njegovoj crkvi. To je svesrdan poziv da svoj život posvetimo najvećem poduhvatu neba – da Božju neshvatljivu ljubav obelodanimo neposredno pre Isusovog povratka.

Kakvo je vaše iskustvo u vezi sa učešćem u nečemu većem od vas samih? Kako vam to iskustvo pomaže da razumete smisao današnjeg proučavanja? Osim toga, šta bi moglo biti veće od mogućnosti da vas Tvorac svega upotrebi kako bi učinio nešto od večne važnosti za čitav svemir?

MISIONSKI POKRET

Zahvaljujući pažljivom, dubokom proučavanju Biblije, rani adventisti su sve bolje razumevali značaj ovih poruka. Osećali su da Bog ima poruku prilagođenu potrebama ove generacije – hitnu poruku za poslednje vreme, koja se mora objaviti svakom plemenu, kolenu, jeziku i narodu, kako bi se svet pripremio za Hristov povratak. Poruke tri anđela bile su pokretač adventističke misije od samog početka.

Godine 1874. Generalna konferencija poslala je našeg prvog misionara u Evropu. Elen Vajt je Džona Endrusa nazvala „najsposobnijim čovekom u našim redovima“. Endrus je govorio najmanje sedam jezika i mogao je napamet da ponovi ceo Novi i veći deo Starog zaveta. Bio je briljantan mislilac, plodan pisac, moćan propovednik i kompetentan teolog.

Zašto je takvog čoveka trebalo poslati u mesto gde je bilo vrlo malo vernika? Zašto bi „najsposobnijeg čoveka“ kog imate uputili u nepoznato misionско polje? I zašto je on bio voljan da ide? Žena mu je umrla nekoliko godina ranije. Zašto je bio spreman da ostavi porodicu i prijatelje u Americi, i sa dvoje dece otplovi u nepoznatu zemlju, rizikujući sve za Hristovo delo?

Postojao je samo jedan razlog. Verovao je da će Isus uskoro doći, i da vest istine za poslednje vreme mora da stigne do celog sveta.

Tokom cele naše istorije, najsposobniji i najbolji među nama putovali su s kraja na kraj sveta da bi objavili Božju poruku za poslednje vreme. Bilo je među njima učitelja, medicinskog osoblja, pastora, zemljoradnika, mehaničara, stolara i trgovaca svih vrsta. Neki su bili službenici Crkve, ali mnogi nisu. Bili su to laici koji su verovali da će Isus uskoro doći.

Pročitajte sledeće stihove: Otkrivenje 14,6; Dela 1,8 i Matej 24,14. Koji sličnosti zapažate među njima?

Propovedanje večnog evanđelja prekoračuje geografske granice. Prodire u najudaljenija područja Zemlje. Dopire do ljudi svih jezika i kultura. Na kraju, ono će izvršiti uticaj na ceo svet. Kako je fascinantno znati da je naša poruka do sada stigla u više od 210 od ukupno 235 zemalja sveta priznatih od strane Ujedinjenih nacija!

Kakvu biste ulogu vi mogli da odigrate, i kako biste mogli bolje da je odigrate, da biste doprineli širenju poruka tri anđela do svakog „plemena, jezika, kolena i naroda“?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Zadržite se više na ideji iz proučavanja predviđenog za sredu, o našoj potrebi da budemo deo nečega većeg od nas samih i našeg skučenog, kratkotrajnog, često upropašćenog i nezadovoljavajućeg života (ko od nas nije iskusio nešto od toga u životu?). U toj ideji ima tako mnogo smisla. Fizički gledano, šta smo mi ako ne obični paketići mesa koji nosaju okolo sopstveni mozak – nekoliko kilograma organske materije na bazi ugljenika, po sastavu bližeg kofici pržene piletine nego čvrstom disku.

Šta znače ti mali, pojedinačni paketi mesa u odnosu na beskonačnost koja ih okružuje? Živeti samo za sebe, živeti za nešto što nije veće od tebe, kada svuda oko tebe i izvan tebe postoji toliko toga – to je kao da si doživotno zaključan u samici usred velikog grada čije vibracije osećaš kroz zidove. A za koji bismo veći, uzvišeniji, slavniiji i značajniji cilj mogli da živimo nego što je objavljivanje obećanja o večnom životu koji nam je dat u Isusu?

„Božje sluge, lica ozarenih svetim posvećenjem, žuriće od mesta do mesta da objave vest sa Neba. Hiljade glasova, po celoj Zemlji, objavljivaće opomenu. Događaće se čuda, bolesnici će ozdravljati, a znaci i velika čuda pratiće vernike. Sotona će, takođe, delovati i činiti lažna čuda, učiniće da i ogranj s neba padne na zemlju pred ljudima (Otkrivenje 13,13). Stanovnici Zemlje na ovaj način biće prisiljeni da se opredele.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 612 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. „Nekoliko njih mi je pisalo, postavljajući pitanje da li je poruka o opravdanju verom isto što i poruka trećeg anđela, i ja sam odgovorila: 'To je poruka trećeg anđela u pravom smislu reči.'“ – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1. april 1890. Kakav odnos postoji između opravdanja verom i poruka tri anđela?
2. Zadržite se u mislima na izrazu „večno evanđelje“. Šta je večno u vezi sa evanđeljem?
3. Šta znači to što su adventisti sedmog dana prisutni u tako mnogo zemalja sveta? Šta nam to govori o blagoslovima kojima je Bog do sada nagradio naše napore? U isto vreme, kako bi vaša lokalna crkva, čak i vaša lokalna subotna škola, mogla da odigra veću ulogu u „dovršenu dela“?

BOJTE SE BOGA I DAJTE MU SLAVU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14; 1. Mojsijeva 22,12; Propovednik 12,13.14; Kološanima 3,1.2; Jevrejima 12,1.2; 1. Korinćanima 3,16.17.

Tekst za pamćenje: „Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12).

Danski pisac Seren Kjerkegor izrekao je jednu parabolu o vremenu kraja, koja glasi otprilike ovako:

Iza scene u jednom velikom pozorištu izbio je požar. Klovn, koji je bio deo predstave, izašao je da upozori publiku: *Izlazite! Ovo mesto gori!* Međutim, publika je mislila da je to neka šala, deo predstave i ništa više, tako da je samo aplaudirala. Klovn je ponovio upozorenje: *Izlazite! Izlazite!* Ali što ih je on žustrije upozoravao, to je aplauz bio jači. Prema Kjerkegoru, tako će doći i kraj sveta – uz opšti aplauz inteligencije koja će smatrati da je to šala.

Međutim, kraj sveta i događaji koji mu prethode, kao što znamo, nisu šala. Svet se suočava sa najozbiljnijom krizom od Potopa naovamo. Zapravo, i sam Petar koristi izveštaj o Potopu kao simbol kraja, upozoravajući da će, kao što je stari svet stradao od vode, u poslednje vreme, „nebesa s hukom proći, i stihije će se od vatre raspasti a zemlja i djela što su na njoj izgorjeće“ (2. Petrova 3,10). A pošto smo upozoreni na ono što dolazi, treba da budemo i spremni za to.

BOJTE SE BOGA

Svrha knjige Otkrivenje u našoj generaciji jeste da pripremi narod za Isusov skori povratak, i da se udruži s Njim kako bi svetu prenela Njegovu poruku za poslednje vreme. Knjiga Otkrivenje otkriva Božje planove i razobličuje planove sotone. Ona iznosi poslednji Božji poziv, Njegovu hitnu, večnu, sveobuhvatnu poruku za celo čovečanstvo.

U tekstu Otkrivenje 14,7 pročitate hitno obraćanje apostola Jovana u vezi sa poslednjim vremenom. (Videti takođe 1. Mojsijeva 22,12; Psalmi 89,7; Priče 2,5; Propovednik 12,13.14; Efescima 5,21.) Koje nam konkretno uputstvo on daje?

Grčka novozavetna reč za „strah“ u stihu Otkrivenje 14,7 je *fobeo*. Ovde se ne koristi u smislu straha od Boga, već u smislu duboke odanosti i strahopoštovanja. Ona prenosi misao o apsolutnoj vernosti Bogu i potpunom predanju Njegovoj volji. To je stav uma koji je usredsređen na Boga, a ne na sebe, suprotan Luciferovom stavu iznetom u tekstu Isaija 14,13.14, kad on u svom srcu kaže: „Izaći ću na nebo, više zvijezda Božijih podignuću prijesto svoj, i sješču na gori zornoj na strani sjevernoj; izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s višnjim.“

To je stav Isusa Hrista, koji je, mada „je i bio u obličju Božijemu... ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove“ (Filipljanima 2,6.8).

U središtu velike borbe je pitanje potčinjavanja Bogu. Lucifer je bio egocentričan. Odbio je da se potčini bilo kojoj vlasti osim sopstvene. Umesto da se potčini Onome koji je na prestolu, Lucifer je želeo da vlada sa prestola. Jednostavno rečeno, bojati se Boga znači dati Mu prvo mesto u našem razmišljanju. To znači odreći se svoje egocentričnosti i ponosa, i živeti u potpunosti za Njega.

A to je očigledno veoma važno, jer su to prve reči iz usta prvog od tri anđela.

Dakle, na to moramo obratiti pažnju.

Kakvo je vaše iskustvo sa strahom od Boga? Kako biste nekome na pozitivan način objasnili zašto je „strah Gospodnji“ nešto dobro?

BOJATI SE BOGA I BITI MU POSLUŠAN

Čemu nas još Biblija uči kad je reč o tome šta znači bojati se Boga?

Pročitajte sledeće tekstove: 5. Mojsijeva 6,2; Psalmi 119,73.74; Pro-povednik 12,13.14. Šta nam ti tekstovi otkrivaju o posledicama „straha Gospodnjeg“?

Ti stihovi otkrivaju vezu između straha Gospodnjeg i držanja Nje-govih zapovesti. Strah od Boga je stav dubokog poštovanja koji vodi poslušnosti. Nebo upućuje hitan apel da oni koji su spaseni blagodaću budu poslušni Božjim zapovestima (Efescima 2,8-10). Blagodat ne ukida obavezu da se pokoravamo Božjim zapovestima. Evanđelje nas oslobađa osude zakona, a ne odgovornosti da ga poštujemo.

Osim što nas oslobađa krivice za dela učinjena u prošlosti, blagodat nam daje i snagu da živimo pobožno i poslušno u sadašnjosti. Apostol Pavle izjavljuje da mi „primismo blagodat i apostolstvo, da pokorimo sve neznabošce vjeri imena njegovoga“ (Rimljanima 1,5).

Neki ljudi imaju čudnu ideju da spasenje blagodaću na neki način ne-gira Božji zakon ili umanjuje potrebu za poslušnošću. Oni svaki razgovor o poslušnosti smatraju legalizmom, pa tako kažu: *Isus je sve što mi treba*. Međutim, pitanje je: „Koji Isus?“ Isus kakvog smo sami zamislili ili Isus iz Svetog pisma? Hristos iz Svetog pisma nikad nas ne navodi da omalova-žavamo Njegov zakon, koji je zapravo prepis Njegovog karaktera. Hristos iz Svetog pisma nikad nas ne navodi da umanjujemo značaj biblijskih učenja, koja jasnije otkrivaju ko je On zapravo i kakav je Njegov plan za ovaj svet. Hristos iz Svetog pisma nikad nas ne navodi da Njegovo učenje svedemo na verske floskule u kojima nema suštine. Hristos je utelovljenje celokupne doktrinarne istine. Isus je ovaploćena istina. On je doktrina pretočena u život.

Otkrivenje nas, u svom poslednjem obraćanju, poziva da kroz veru u Isusa prihvatimo puninu svega što nam On nudi. Poziva nas da se „boji-mo Boga“, što se izražava verom u to da Njegova iskupiteljska sila može da nas osposobi da živimo pobožno, u poslušnosti.

Kako nam sledeće Isusove reči: „Ne bojte se onijeh koji ubijaju ti-jelo a duše ne mogu ubiti; nego se bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu“ (Matej 10,28) – pomažu da razumemo šta znači bojati se Boga?

VODITI ŽIVOT USREDSREĐEN NA BOGA

U doba konzumerizma, kada sekularne vrednosti postavljaju ljudski ego u središte svega, Nebo nas poziva da se odvratimo od tiranije ego-centričnosti i robovanja naduvanoj samovažnosti, i da Boga postavimo u središte svog života. Za neke je novac središte života. Za druge je to zadovoljstvo ili moć. Za neke, opet, to može biti sport, muzika ili zabava. Međutim, poruka Otkrivenja je jasan poziv da strahopoštovanje i odavanje časti Bogu učinimo istinskim središtem svog života.

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 6,33; Kološanima 3,1.2; Jevrejima 12,1-2. Šta nam oni govore o tome kako da Boga učinimo pravim središtem svog života?

Glavno pitanje u konačnom sukobu na Zemlji biće bitka za um. To je zapravo bitka za odanost, autoritet i posvećenost Božjoj volji.

Poslednja bitka u okviru Velike borbe vodiće se između sila dobra i sila zla za kontrolu nad našim mislima. Apostol Pavle nam upućuje sledeću opomenu: „Ovo da se misli među vama što je i u Hristu Isusu“ (Filipljanima 2,5). Um je tvrđava našeg bića. On je izvoriste našeg delovanja. Izraz koji Pavle ovde koristi znači dozvoliti ili izabrati, odlučiti. Reč je o svesnom činu volje. Odluka da imamo um Hristov je odluka da Mu dozvolimo da oblikuje naš način razmišljanja tako što će naš um ispuniti onim što je od večne važnosti. Naši postupci otkrivaju kuda vode naši misaoni procesi. Bojati se Boga znači dati Mu prvo mesto u svom životu.

Razmislite o tome koliko je, u izvesnom smislu, lako kontrolisati svoje misli, bar kad ste svesni toga da treba da ih kontrolišete. Često je problem to što, ako ne uložimo svestan napor da se bavimo onim što je ispravno, „što je gore a ne što je na zemlji“, naš um, pao i grešan kakav jeste, prirodno će težiti onome što je prizemno, stvarima ovog sveta. Treba dakle, kao što Pavle kaže, svesno i s namerom da odlučimo, služeći se svetim darom slobodne volje, da se bavimo onim što je nebesko.

„A dalje, braćo moja, što je god istinito, što je god pošteno, što je god pravedno, što je god prečisto, što je god preljubazno, što je god slavno, i još ako ima koja dobrodetelj, i ako ima koja pohvala, to mislite“ (Filipljanima 4,8). Kako da naučimo da činimo to o čemu nam Pavle ovde govori?

DAVANJE SLAVE BOGU

Jedna studija o upotrebi izraza „dati slavu Bogu“ u Starom zavetu pokazuje da se on, što je posebno zanimljivo, često (ali ne isključivo) pojavljuje u kontekstu božanskog suda (Isus Navin 7,19; 1. Samuilova 6,5; Jeremija 13,15.16; Malahija 2,2), baš kao u poruci prvog anđela (Otkrivenje 14,7). Tu ideju vidimo takođe u tekstu Otkrivenje 19,1.2: „Aliluja! spasenije i slava i čast i sila Gospodu našem; jer su istiniti i pravi sudovi njegovi!“

Pročitajte sledeće tekstove: 1. Korinćanima 3,16.17; 1. Korinćanima 6,19.20; 1. Korinćanima 10,31. Kako nam oni pomažu da razumemo jedan od načina na koji možemo slaviti Boga?

Prema apostolu Pavlu, naše telo je svetilište u kom obitava Duh Božji – hram osveštan Božjim prisustvom. Sveto pismo nam upućuje jasan poziv da slavimo Boga svakim aspektom svog života. Kada se Bog nalazi u središtu našeg života, onda je naša jedina želja da Ga proslavimo, bilo svojom ishranom, odećom, načinom na koji se zabavljamo ili odnosimo prema drugima. Bogu dajemo slavu kad Njegov karakter ljubavi otkrivamo svetu kroz svoju posvećenost vršenju Njegove volje. To postaje još važnije u svetlu suda nad ovim svetom na kraju vremena.

Pročitajte Rimljanima 12,1.2. Kakav poziv nam apostol Pavle upućuje u vezi sa našim sveukupnim životnim izborima?

Novozavetna grčka reč za „tjelesa“ u ovom odlomku je *somata*, što je bolje prevesti kao celina onoga što mi jesmo – telo, um i emocije. U jednom od prevoda Biblije izraz „duhovno bogomoljstvo“ tumači se kao „čin inteligentnog obožavanja“. Drugim rečima, kada se potpuno prepustite „strahu Gospodnjem“ i veličate Ga svim onim što radite, kada Mu posvetite svoj um, telo i emocije, to je onda čin inteligentnog obožavanja. Osim toga, u svetlu Božjeg suda, obratiti pažnju na poslušnost zaista je dobra ideja.

Razmislite o tome kako se odnosite prema svom telu. Šta možete preduzeti da biste bili sigurni da svojim telom zaista proslavljate Boga?

POBEDNICI O KOJIMA GOVORI OTKRIVENJE

„Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12). To je slika Božjeg vernog naroda na kraju vremena. A opet, jedini način na koji će neko moći da drži Božje zapovesti, u to vreme kao i sada, jeste verom u Isusa. Međutim, zapazite da naš tekst ne pominje „veru u Isusa“, mada je i to izuzetno važno, već izraz „vjeru Isusovu“ što predstavlja ipak nešto više. To je onaj kvalitet vere koji je Hristu omogućio da pobjedi najžešća sotonina iskušenja. Vera je dar koji se daje svakom verniku. Kada pokazujemo veru koju Sveti Duh stavlja u naše srce, ta vera raste. Tada pobjeđujemo, ne snagom svoje volje, već silom živog Hrista koji deluje preko nas. Ne pobjeđujemo na osnovu toga ko smo mi, već na osnovu toga ko je On.

Mi možemo da pobjedimo zato što je On pobjedio. Možemo da budemo pobjednici zato što je On bio pobjednik. Možemo da savladamo iskušenja zato što ih je On savladao.

Pročitajte Jevrejima 4,14-16 i Jevrejima 7,25. Šta je to što nam omogućuje da prevaziđemo iskušenja, da živimo „bojeći se Boga“ i slaveći Ga?

Isus, presveti Božji Sin, odoleo je lukavstvima đavola. Suočio se sa iskušenjima uzdajući se u Božja obećanja, potčinjavajući svoju volju Očevoj i oslanjajući se na Očevu silu. Uzdajući se u Njega, gledajući u Njega, verujući u Njega, i mi možemo da pobjedimo. Isus je za nas sve u svemu, a poruke tri anđela u suštini govore o Njemu. Poruka Otkrivenja je vest o pobjedi, a ne o porazu. Ona govori o narodu koji pobjeđuje Njegovom blagodaću i Njegovom silom.

Reč „pobjediti“, u ovom ili onom obliku, koristi se 11 puta u knjizi Otkrivenje. U viziji o sedam crkava koje predstavljaju hrišćansku crkvu od prvog veka do našeg vremena, u svakoj generaciji postoje vernici koji su, kako Jovan kaže, „pobjedili“. Na kraju vremena oni koji „pobjede“ nasleđiće sve (Otkrivenje 21,7). To nije legalizam. To je pobjeda posredstvom Isusa Hrista, čiji je život savršene pravednosti jedino što nam pruža obećanje o večnom životu. To je vera na delu. To je čudesna blagodat u životu vernika, koja oplemenjuje i menja život.

Postoji li nešto u vašem životu što želite da prevazidete? Kako da svoje želje pretočimo u delo? Koje praktične korake možemo preduzeti da bismo bili jedan od „pobjednika“ o kojima govori Otkrivenje?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Razmislite o divnim Pavlovim rečima u stihu Jevrejima 7,25, koji govoreći o Isusu kao našem Prvosvešteniku, kaže da On „može sasvim da spase one koji njegovim posredstvom prilaze Bogu“ (Čarnić). *Sasvim da spase!* Grčka reč koja se tu koristi znači „obilno, potpuno, u celini“. Isus je taj koji nas spasava, a naša dužnost je da Mu se predamo, pozivajući se na Njegovu pobedu u našu korist. Moramo se uzdati u Njega, a ne u sebe same.

„Snagu izraza ‚bojte se Boga‘ u Otkrivenju možemo sažeto okarakterisati kao poslednji Božji poziv čovečanstvu da izabere Njega za svog slavnog i veličanstvenog Boga... koji će pobediti sile zla suprotstavljene Njemu i Njegovom planu za ljudski rod (uporediti sa tekstom Otkrivenje 14,9-11). Taj strah se ne ispoljava, bar ne za sada (uporediti sa tekstom Otkrivenje 6,14-17), u vidu neke prestravljenosti i užasa, već u vidu radosnog, iz ljubavi, potčinjavanja Božjem zakonu, i obožavanja isključivo Njega. Nijedna druga sila ne treba da bude priznata kao vredna takve privrženosti i lojalnosti. Drugih mogućnosti i nema, jer ono što se na horizontu kosmičkog sukoba nazire kao mogućnost, zapravo je samo delovanje demonskih sila koje su osuđene na nestanak (Otkrivenje 16,13.14; 17,14; 20,11-15). Zato je poziv da se bojimo Boga u stvari pozitivan božanski poziv... da stanemo na Božju stranu u kosmičkom sukobu, kako bismo mogli da stojimo u Njegovom slavnom prisustvu, ispunjeni radošću u večnom zajedništvu sa Njim (Otkrivenje 21,3-4; Otkrivenje 22,3-5).“ – Ángel Manuel Rodríguez, „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages“, p. 27.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Razmislite o neverovatnoj sili Boga, Onoga koji je stvorio i održava čitav kosmos. Mi jedva uspevamo da pojмимо i samu ideju kosmosa, a kako tek da razumemo Stvoritelja svega toga? Razmislite o tome koliko je On veći i moćniji od nas. I taj Bog će nam jednog dana suditi!? Kako nam te činjenice pomažu da razumemo ideju „straha Gospodnjeg“ i šta on zapravo predstavlja?
2. Kako možemo izbeći legalizam kada razgovaramo o biblijskim pojmovima kao što su svetost, prevazilaženje greha i pobeda? Zašto uvek moramo imati na umu da je Hristova pobeda za nas, izvojevana na krstu, jedini temelj naše nade u spasenje, bez obzira na naše pobeđe (ili čak neuspehe) ovde i sada?
3. Zašto mi, čak i uz sva obećanja o pobedi nad grehom, često padamo i ne živimo u skladu sa merilom pravednosti koje nam je Isus postavio sopstvenim primerom, i dao nam obećanje da i mi možemo da ga dostignemo? Koje greške pravimo kad ne dopuštamo Bogu da u nama izvrši delo koje je obećao?

DOBRA VEST O SUDU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,7; Psalmi 51,1-4; Otkrivenje 20,12; Danilo 7,9.14.26; Otkrivenje 4,2-4; Otkrivenje 5,1-12.

Tekst za pamćenje: „I govoraše velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegov; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7).

Ako je Biblija u ičemu potpuno jasna, onda je to činjenica da je Bog – Bog suda, i da će pre ili kasnije, na ovaj ili onaj način, do suda – suda koji toliko nedostaje ovde i sada – na kraju ipak doći, i da će suđenjem upravljati Bog lično, „Sudija cele zemlje“ (1. Mojsijeva 18,25; videti takođe: Psalmi 58,11; Psalmi 94,2; Psalmi 98,9). I kao što je Pavle pisao: „Tako će dakle svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe“ (Rimljanima 14,12).

Strašna pomisao, zar ne? Moraćemo da položimo račun pred Bogom – Bogom koji zna i ono najskrivenije, Bogom koji će „svako djelo... iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla“ (Propovednik 12,14)?

A opet, na kraju, taj sud će obelodaniti Božju dobrotu i milost, kao i činjenicu da je On istovremeno pravedan i milostiv u svom postupanju prema spasenima, pa čak i prema izgubljenima.

Ove sedmice istražićemo dublje teme suda i njihovu povezanost sa velikom borbom koja besni u svemiru, a posebno ćemo se osvrnuti na to šta se dešava kad se i sam Božji verni narod suoči sa neizbežnim sudom „koji će biti“ (Dela 24,25).

ZNAČAJ SUDNJEG ČASA

Poslednja knjiga Biblije, Otkrivenje, usredsređuje se na vrhunac vekovne borbe između dobra i zla. Lucifer, pobunjeni anđeo, doveo je u pitanje Božju dobrotu, pravičnost i mudrost. On je tvrdio da Bog na nepravedan i nekorektan način upravlja svemirom. Završno suđenje, o kom govori Otkrivenje, čini samu srž tog sukoba koji se vodi oko Božjeg karaktera.

Tekst Otkrivenje 14,7 glasi: „Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegov; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“ Zašto je značajno to što nam poruka prvog anđela, odmah nakon što je pomenuto „večno evanđelje“, skreće pažnju na Božji sud? Kakve veze „večno evanđelje“ ima sa Božjim sudom?

I evanđelje i sud su deo poruke prvog anđela, i neraskidivo su isprepleteni. Da nije bilo „večnog evanđelja“, ne bi bilo ni nade da će do tog suda uopšte doći. U stvari, kao što ćemo videti, „večno evanđelje“ je zaista naša *jedina* nada da će se to suđenje održati. Nema nikakve sumnje da je deo sadržaja evanđelja zapravo najava suda.

Tokom tog suđenja, svetovi koji nisu pali uveriće se da je Bog učinio sve što je bilo moguće kako bi spasao svako ljudsko biće. Taj sud otkriva Božju pravdu i milost. On govori nešto o Njegovoj ljubavi i Njegovom zakonu – o Njegovoj spasonosnoj blagodati i moći izbavljenja.

Taj sud je deo Božjeg konačnog rešenja za problem greha. U okviru velike borbe između dobra i zla u vasioni, Bog je na krstu pružio odgovor na sotonine optužbe, ali tek će se na sudu pokazati da je On učinio sve što je bilo moguće da bi nas spasao i doveo do krsta.

Nebeski beskonačni, precizni, detaljni izveštaji biće otvoreni (videti Danilo 7,10). Mi smo za Boga toliko dragoceni da će ceo univerzum zastati da razmotri odluke koje smo donosili u svetlu nežnih poziva Svetog Duha i iskupljenja koje nam je Hristos na krstu Golgote tako velikodušno obezbedio.

Pažljivo pročitajte tekst Psalmi 51,1-4, a posebno 4. stih. Kako ti stihovi rasvetljavaju značenje i svrhu tog suda?

BOŽJA MILOST I SUD

I krst i sud otkrivaju da je Bog pravedan i milostiv. Prekršeni zakon zahteva smrt grešnika. Pravda objavljuje da je „plata za grijeh smrt“, a milost odgovara da je „dar Božij... život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Rimljanima 6,23). Da je Božji zakon mogao da se promeni ili ukine, bilo bi potpuno nepotrebno da Isus umre. Hristova smrt potvrđuje večnu prirodu zakona, a zakon je osnova suda.

Pročitajte stih Otkrivenje 20,12. Na osnovu čega nam se sudi? Kakve veze naša dobra dela imaju s našim spasenjem?

Naša dela otkrivaju kakve smo odluke donosili i koliko smo bili odani Bogu. Prema tekstu Efescima 2,8.9, „blagodaću /ste/ spaseni kroz vjeru... ne od djela, da se niko ne pohvali“. Međutim, kada nas Hristos spase, On nas i promeni. „Jer smo njegov posao, sazđani u Hristu Isusu za djela dobra“ (Efescima 2,10).

Naša dobra dela, nadahnuta Svetim Duhom, ne spasavaju, ali svedoče da je naša vera prava. Božji konačni sud razotkriva svako pretvaranje, svako licemerje, svaku laž; on proniče u samu dubinu našeg bića. Opisujući naš položaj pred Bogom na sudu, Elen G. Vajt nam pruža sledeći moćan uvid u to kako evanđelje i sud idu ruku podruku:

„Činjenica da je Božiji izabrani narod predstavljen kao da pred Gospodom stoji u prljavim haljinama trebalo bi da dovede do poniznosti i dubokog ispitivanja srca svih koji ispovedaju Njegovo ime. Oni koji zaista čiste svoje duše poslušnošću istini imaće najskromnije mišljenje o sebi. Što pomnije budu posmatrali Hristov besprekorni karakter, to će jača biti njihova želja da postanu slični Njemu, i utoliko manje će videti bilo kakvu čistotu i svetost u sebi. Međutim, iako treba da budemo svesni svog grešnog stanja, mi treba da se oslanjamo na Hrista kao na našu pravednost, naše posvećenje i iskupljenje. Ne možemo se ničim odbraniti od optužbi koje sotona iznosi protiv nas. Samo Hristos može da uputi delotvornu molbu u naše ime. On je u stanju da učutka tog tužioca argumentima zasnovanim ne na našim, već na Njegovim sopstvenim zaslugama.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 471, 472.

Kako vi, na osnovu njenih reči, vidite neodvojivost evanđelja i suda? Kakvu nadu vam može doneti uviđanje te veze između evanđelja i suda?

VELIČANSTVENI PRIZOR

Proročke knjige Danilo i Otkrivenje uzajamno se dopunjuju i upućuju na događaje koji će se odigrati u poslednjim danima zemaljske istorije. Otkrivenje objavljuje da je došao čas Božjeg suda. Knjiga proroka Danila otkriva kada je taj sud otpočeo.

U tekstu Danilo 7, Bog je proroku otkrio istoriju sveta. Narodi će se uzdizati i propadati. Progoniteljske sile ugnjetavaće Božji narod. Pošto je opisao Vavilon, Medo-Persiju, Grčku, Rim, raspad Rimskog carstva i progono crkve u periodu od 1260 godina označenih u tekstu (Danilo 7,25; videti Otkrivenje 12,14), Bog skreće Danilu pažnju na veličanstveni nebeski događaj kojim će se sve dovesti u red. Prorokova pažnja se sa uspona i pada naroda i tlačiteljskih sila na zemlji usmerava ka prestonoj dvorani svemira i Božjem konačnom sudu, na kom će On ispraviti svaku nepravdu i uspostaviti svoje večno carstvo pravednosti.

Iz haosa i sukoba na zemlji Bog je Danila, u proročkoj viziji, preneo u slavu nebeskog svetilišta, na zasedanje vrhovnog suda vasiona, gde će Hristos, istinski Vladar ovog sveta, od svoga Oca primiti Carstvo koje Mu s pravom pripada.

Pročitajte tekst Danilo 7,9.10.13 i opišite šta je Danilo video u tim stihovima. Kakav će biti konačan ishod tog suđenja? Videti tekst Danilo 7,14.26.27.

Sudbina celog čovečanstva odlučuje se u nebeskoj sudnici. Tu pravda pobeđuje. Istina trijumfuje. Pravednost vlada. To je jedan od najčudesnijih, najupečatljivijih i najspektakularnijih prizora u celom Svetom pismu. A dobra vest je da će se to suđenje završiti veoma povoljno po Božji verni narod – one koji su obučeni u Hristovu pravednost.

Isus prilazi svom nebeskom Ocu u prisustvu čitavog svemira. Nebeska bića se okupljaju oko Božjeg prestola. Ogromno mnoštvo bića koja nisu pala stoji u strahopoštovanju pred tim prizorom suda. Dugotrajna borba, vođena hiljadama godina, uskoro će se završiti. Bitka za presto svemira najzad će biti u potpunosti odlučena.

Danilo je imao pravo u vezi sa carstvima koja su dolazila i prolazila, baš kao što je prorčeno. Zašto, dakle, ima toliko smisla verovati Božjoj Reči kad govori o konačnom, „večnom carstvu“ koje nikada neće „proći“?

LETIMIČAN POGLED NA NEBO

U 4. poglavlju Otkrivenja Jovan gleda otvorena vrata na nebu i dobija poziv: „Popni se amo, i pokazaću ti šta će biti za ovijem“ (Otkrivenje 4,1). Isus je pozvao apostola da kroz otvorena vrata pogleda u nebesko svetište, da vidi večne prizore velike borbe između dobra i zla. I mi možemo, zajedno sa Jovanom, da pogledamo kroz ta otvorena vrata, i steknemo uvid u večni plan spasenja. Mi smo svedoci spornih pitanja o kojima se odlučuje na nebeskom sudu. Pred našim očima rešavaju se temeljna pitanja u okviru velike borbe između dobra i zla.

Pročitajte Otkrivenje 4,2-4. Koje sličnosti zapažate sa scenom suda iz teksta Danilo 7?

To je očigledno prizor iz prestone dvorane. Bog Otac sedi na prestolu okružen nebeskim bićima. Grme gromovi i sevaju munje, što simbolizuje Božje sudove. U tekstu Otkrivenje 4,4 zapažamo da su oko Božjeg prestola prisutne i 24 starešine.

Ko su te 24 starešine? U drevnom Izraelu postojala su 24 reda levitskih sveštenika. Oni su predstavljali narod pred Bogom. U stihu 1. Petrova 2,9, apostol izjavljuje da su novozavetni vernici „izbrani rod, carsko sveštenstvo“. Te 24 starešine bi, pretpostavlja se, mogle da predstavljaju sve otkupljene koji će se jednog dana radosno okupiti oko Božjeg prestola. Ili možda predstavljaju ljude koji su vaskrsli zajedno sa Hristom, i zajedno s Njim se vazneli na nebo (Matej 27,52; Efescima 4,7.8).

U svakom slučaju, to je dobra vest. Ima nekih koji su otkupljeni sa zemlje i nalaze se oko Božjeg prestola. Oni su se suočavali sa iskušenjima baš kao i mi. Blagodaću Hristovom i silom Duha Svetoga pobedili su. Obučeni su u „bele haljine“, što označava Hristovu pravednost koja pokriva i čisti njihove grehe. Na glavi imaju zlatnu krunu, što potvrđuje da su postali pobednici u borbi sa zlom i deo nebeske carske loze odanih vernika.

Vidimo nebeski presto na kom sedi Bog. Nebeska bića okružuju presto, i uskoro celo nebo počinje sve glasnije da peva: „Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si ti saznao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je“ (Otkrivenje 4,11).

ISUS JE DOSTOJAN

U tekstu Otkrivenje 5,1-3 ponovo vidimo presto. Pojavljuje se svitak ispisan sa obe strane. On je zapečaćen božanskim pečatom, i niko ni na nebu ni na zemlji ne može da ga otvori. Nebeska bića drhte. Problem je ozbiljan. Nijedno anđeosko biće ne može da predstavlja ljudski rod na konačnom sudu nad zemljom. Jovan plače jer niko ne može da otvori svitak. Tada jedan od starešina, jedan od onih koji su otkupljeni sa zemlje, izgovara reči ohrabrenja Jovanovom srcu. Isus, Jagnje Božje, dostojno je da otvori svitak.

Jovan posmatra konačno rešenje za problem greha u stihu Otkrivenje 5,5. Tu ostareli prorok vidi jedini način na koji bilo ko može da se održi na konačnom sudu pred Božjim prestolom.

„I jedan od starješina reče mi: ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od koljena Judina, korijen Davidov, da otvori knjigu... I vidjeh, i gle... jagnje stajšaše kao zaklano“ (Otkrivenje 5,5,6).

Pročitajte Otkrivenje 5,8-12. Kako celo nebo reaguje na najavu da je Isus dostojan da otvori sudski svitak i da nas iskupi?

Isus, Jagnje Božje koje je žrtvovalo svoj život za spasenje celog čovečanstva, uzima sudski svitak i otvara ga. Celo nebo se prolama ushićenim povicima hvale. Njegova pobeda nad sotoninim iskušenjima, Njegova smrt na krstu Golgote, Njegovo vaskrsenje, Njegova prvosveštenska služba, pružaju spasenje svima koji odluče da verom odgovore na Njegovu milost. Taj sud je neverovatno dobra vest za Božji narod. Ona govori o završetku vladavine greha i oslobođenju Božjeg naroda.

Može li išta da nas ohrabri više od toga? Isus nas zastupa na sudu. Njegov savršeno pravedni život nas pokriva. Njegova pravednost deluje unutar nas da bi nas obnovila. Njegova milost nam oprašta, preobražava nas i daje nam snagu da živimo pobožno.

Ne treba da se plašimo. Isus nas zastupa na sudu, a sile zla su poražene. Presuda se donosi „u korist“ Božjeg naroda (Danilo 7,22). Svrha suda nije da utvrdi koliko smo mi loši, već koliko je Bog dobar.

Razmislite ponovo o velikoj nadi koju nam pruža taj sud – Isusa kao našu zamenu. Zašto je to naša jedina nada?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Obratite pažnju na moćne uvide koje nam Duh proroštva daje u vezi sa stanjem Božjeg naroda u poslednjim danima, u vreme suda i kraja sveta.

„Njihova jedina nada biće milost Božja, a njihova jedina odbrana – molitva. Kao što se prvosveštenik Isus molio pred Anđelom (videti Zaharija 3), tako će se i Crkva ostatka, sa slomljenim srcem i iskrenom verom, moliti za pomilovanje i oslobođenje preko Isusa, svog Zastupnika. Oni su potpuno svesni grešnosti svog života, uviđaju svoju slabost i nedostojnost, i sve dok gledaju na sebe, obuzima ih očajanje. Kušač stoji pored njih spreman da ih optuži, kao što je stajao pored prvosveštenika Isusa da bi mu se suprotstavljao. On ukazuje na njihovu prljavu odeću, na nedostatke njihovog karaktera. Iznosi na videlo njihovu slabost i nepromišljenost, njihov greh nezahvalnosti, njihovu nesličnost sa Hristom, čime nanose sramotu svom Iskupitelju... Božji narod u mnogo čemu uveliko greši. Sotona tačno zna na koje grehe ih je navodio, i sada ih predstavlja u preuveličanom svetlu, izjavljujući: 'Hoće li Bog mene i moje anđele proterati iz svog prisustva, a ipak nagraditi one koji su krivi za iste grehe? O Gospode, ne možeš to da učiniš po pravdi. Tvoj presto, u tom slučaju, neće počivati na pravednosti i sudu. Pravda zahteva da im se izrekne kazna.' Međutim, Hristovi sledbenici, iako greše, ne predaju se u potpunosti vladavini zla. Oni odbacuju svoje grehe, i u poniznosti i skrušenosti srca traže Gospoda, i božanski Zastupnik se zalaže za njih. Onaj koga je njihova nezahvalnost najviše pogodila, ko poznaje njihove grehe, ali i njihovo pokajanje, izjavljuje: 'Gospod da te ukori, sotonol! Dao sam svoj život za te duše. One su urezane na dlanovima Mojih ruku.'“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 473, 474.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako saznanje da „dođe čas suda njegova“ utiče na naš svakodnevni život? Ako smo iskreni, većina nas će verovatno reći da ne utiče baš mnogo, zar ne? Kako možemo da se promenimo?
2. Zašto je sud dobra a ne loša vest? Razgovarajte u razredu o ulozi koju Isus ima na tom sudu kad je reč o nama. Kako nas to može motivisati da Mu budemo verni, pošto znamo da samo zahvaljujući tome što je On učinio za nas možemo imati nadu u spasenje?
3. Zadržite se u mislima na toj ideji suda, koji otkriva Božji karakter pred svemirom. Na koji način se ta ideja uklapa u čitav scenario velike borbe?

DOĐE ČAS NJEGOVOG SUDA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Danilo 8; Danilo 9; Jezdra 7; Matej 3,13-17; Rimljanima 5,6-9; Marko 15,38; 3. Mojsijeva 16,16.

Tekst za pamćenje: „I znajući ovo vrijeme da je već čas došao da ustanemo od sna; jer nam je sad bliže spasenije negoli kad vjerovasmo. Noć prođe a dan se približi: da odbacimo dakle sva djela tamna, i da se obučemo u oružje vidjela“ (Rimljanima 13,11.12).

Pre nekoliko godina, časopis *Nacionalna geografija* pisao je o jednom šumskom požaru u nacionalnom parku Jelouston u Sjedinjenim Državama. Nakon što je požar ugašen, šumari su se popeli na planinu da procene štetu. Jedan od njih je pronašao pticu koja je bila doslovno spržena u podnožju drveta. Potrešen tim strašnim prizorom, kucnuo je pticu štapom.

U tom trenutku, tri sićušna ptica izletela su ispod krila svoje mrtve majke. Po svemu sudeći, majka puna ljubavi, predosetivši predstojeću katastrofu, prenela je svoje ptice u podnožje drveta i skupila ih pod svoja krila. Mogla je da odleti na neko sigurno mesto, ali je odbila da napusti svoje mladunce. Kako lepa slika vernika, koji je potpuno bezbedan u Hristu!

Oganj Božjeg suda dogoreo je na Njemu, na Golgoti, i svi koji su u Hristu zauvek su sigurni u Njegovom naručju. Na krstu je Hristos osuđen kao grešnik da bismo na sudu mi bili proglašeni pravednim građanima nebeskog carstva. On je osuđen kao zločinac da bismo mi bili pošteđeni razornog ognja večnog gubitka, kako u figurativnom, tako i u doslovnom smislu.

ČIŠĆENJE SVETINJE

Kao što smo već videli, sud se mora odigrati pre nego što Hristos dođe. Anđeo glasno objavljuje da „dođe čas suda njegovog“ (Otkrivenje 14,7). Knjiga proroka Danila otkriva nam vreme početka tog suđenja.

Pročitajte stih Danilo 8,14. Koji konkretan vremenski sled nam Danilo daje u vezi sa očišćenjem Svetinje?

Svaki Jevrejin je jasno razumeo šta znači čišćenje zemaljske Svetinje. To se događalo na Dan pomirenja, što je zapravo bio dan suda. Tako je i Danilo razumeo pojam suda i čišćenja Svetinje, ali ga je zbunjivalo tih 2300 dana.

Pročitajte sledeće tekstove: Danilo 8,27 i Danilo 9,21.22. Kako je Danilo reagovao na viziju o 2300 dana, i kakav odgovor mu je Bog dao u vezi s tim?

Na kraju 8. poglavlja Danilo kaže: „Čudih se utvari, ali niko ne dozna“ (Danilo 8,27) – misleći na viziju o 2300 dana (jer je ostatak vizije već bio protumačen; videti Danilo 8,19-22). Sledeće poglavlje, Danilo 9, beleži kako je anđeo Gavriilo došao da objasni Danilu proročanstvo o 2300 dana. „Danilo, sada izidoh da te urazumim“ (Danilo 9,22).

Prorok ostaje zadivljen, dok mu Gavriilo daje mnogo širi odgovor na molitvu nego što je mogao i da zamisli. Anđeo vodi Danila kroz vreme i otkriva mu istinu o dolasku Mesije, navodeći tačne datume početka Njegove službe i Njegove surove smrti, događaja koji su direktno povezani sa čišćenjem Svetinje, o čemu govori tekst Danilo 8. Drugim rečima, Hristova smrt je neraskidivo povezana sa sudom.

Zašto je značajno to što je Isusova smrt, prorečena u tekstu Danilo 9,24-27, direktno povezana sa sudom iz teksta Danilo 8,14? Koju veliku istinu saznajemo na osnovu te povezanosti?

PERIOD OD 2300 DANA I VREME KRAJA

Pročitajte tekst Danilo 8,17.19.26. Na koji vremenski period se, prema tumačenju anđela, odnosi vizija iz teksta Danilo 8 i 2300 dana, i zašto je važno to razumeti?

Neki tvrde da se period od 2300 dana odnosi na doslovne dane. Oni takođe smatraju da se „mali rog“ iz teksta Danilo 8 odnosi na seleukidskog vojskovođu Antioha Epifana (216 –164. pre Hrista), koji je napao Jerusalim i oskrnavio jevrejski hram, mada se 2300 dana uopšte ne uklapa u vremenski okvir njegove vladavine. Takvo tumačenje je u raskoraku sa jasnom napomenom anđela da se ta vizija odnosi na „vreme kraja“. Antioh svakako nije živio u vreme kraja.

U tekstu Danilo 8, Gavrilo počinje svoje tumačenje proročanstva o 2300 dana. On imenuje ovna kao onog koji predstavlja Medo-Persiju, a runjavog jarca kao predstavnika Grčke (Danilo 8,20.21). I mada nije konkretno imenovan kao dve sile pre njega, sledeći entitet, mali rog, očigledno predstavlja Rim (Danilo 8,9.23.24). On zatim opisuje neku vrstu versko-političke faze Rima, za koji kaže da će da „obori istinu na zemlju“ (Danilo 8,10-12.25) i da remeti Hristovu nebesku službu (Danilo 8,10-12). Očišćenje Svetinje u tekstu Danilo 8,14, što je vrhunac tog poglavlja, predstavlja Božji odgovor na drskost zemaljskih i religioznih sila koje će pokušati da uzurpiraju Božju vlast. To je deo Božjeg rešenja za problem greha.

Gavrilo je došao s namerom da objasni pojedinosti Božjeg proročkog vremenskog rasporeda. Na kraju 8. poglavlja jasno se vidi da Danilo nije razumeo deo vizije o 2300 dana (Danilo 8,27). Prethodni deo o ovnu, jarcu i malom rogu objašnjen je u celini, pri čemu se prve dve sile čak navode i konkretno po imenu (Danilo 8,20.21). Očišćenje Svetinje, međutim, nije objašnjeno.

Anđeo Gavrilo, koji se javlja u 8. poglavlju, javlja se ponovo u 9. poglavlju Danilove knjige i kaže mu: „U početku molitve tvoje izide riječ, i ja dođoh da ti kažem, jer si mio; zato slušaj riječ, i razumij utvaru“ (Danilo 9,23). Koju utvaru (viziju)? Kao što ćemo sutra videti, viziju o 2300 dana, jedini deo prethodne vizije, iz 8. poglavlja, koji Danilu još uvek nije bio razjašnjen.

Anđeo kaže Danilu da je „mio“. Šta nam to govori o prisnoj vezi između neba i zemlje?

ANĐELOVO UPUTSTVO DANILU

Pročitajte tekst Danilo 9,23. Koje konkretno uputstvo anđeo daje Danilu? Zašto je to važno da bismo razumeli značenje očišćenja Svetinje o kom je reč u tekstu Danilo 8,14?

Anđeo je Danilu jasno rekao: „Pazi dobro na reč da bi razumeo viđenje“ (Danilo 9,23, Milin). Na koju reč i koje viđenje? Pošto u 9. poglavlju nije zabeležena nijedna vizija, Gavrilo je nesumnjivo govorio o delu vizije iz 8. poglavlja koji prorok nije razumeo – vizije o 2300 dana (Danilo 8,27).

Gavrilo nastavlja svoje objašnjenje u tekstu Danilo 9,24-27. O kojim događajima iz Isusovog života i službe je tu reč?

Prvi deo tog proročanstva odnosi se na Božji narod, Jevreje. „Sedamdeset je nedjelja određeno tvome narodu“ – jevrejskom narodu (Danilo 9,24). U biblijskom proročanstvu, jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj proročkoj godini (Jezekilj 4,6; 4. Mojsijeva 14,34). U knjigama Danilo i Otkrivenje, kada imate simboličnu sliku, obično imate i simbolično vremensko proročanstvo. Jedan od razloga što možemo biti sigurni da je tu upotrebljen princip „dan za godinu“ jeste to što se, kada ga primenimo na Danilovo proročanstvo, svaki događaj na vremenskoj skali savršeno uklapa (pogledajte sutrašnju pouku). Kad primenimo taj princip, zaključujemo da se 70 sedmica sastoji od 490 dana. A budući da jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini, 490 dana bi, dakle, bilo 490 doslovnih godina.

Gavrilo kaže Danilu da je 490 godina „odsečeno“ (doslovno značenje jevrejske reči *chathak*, koja se ponekad prevodi kao „određeno“). Odsečeno od čega? To može da se odnosi samo na neko drugo vremensko proročanstvo, a jedino drugo vremensko proročanstvo koje se u vezi s tim pominje je 2300 dana iz teksta Danilo 8,14. Tih 490 godina, koje i same predstavljaju vremensko proročanstvo, direktno su povezane sa vremenskim proročanstvom iz teksta Danilo 8,14, jedinim delom vizije koji je ostao neobjašnjen u 8. poglavlju, a takođe i jedinim vremenskim proročanstvom u tom poglavlju. Dakle, vidimo da Gavrilo dolazi sa tim proročanstvom da bi pomogao Danilu da razume ono što nije razumeo u prethodnom poglavlju – 2300 dana.

MESIJA „POGUBLJEN“

Gavrilo je kao početak tog 490-ogodišnjeg proročanstva označio događaj od izuzetne važnosti za Danila i Jevreje – zapovest da se Jerusalem obnovi i sazida. Mada su kad je reč o Jerusalamu donošene razne uredbe, u tekstu Jezdra 7 saznajemo da je dekret donet 457. godine p.n.e. dozvolio Jevrejima ne samo da se vrate u svoju domovinu, već i da ponovo uspostave svoje verske običaje (videti Jezdra 7,13.27).

Značajno je napomenuti da je Artakserksov dekret izdat u jesen 457. godine p.n.e. Dakle, od njegovog izdavanja, 457. godine p.n.e, do Mesije bi, prema Danilu, trebalo da prođe 69 sedmica, odnosno 483 godine. Ako počnemo od 457. p.n.e, i krenemo unapred duž istorijske vremenske skale, stižemo do 27. godine nove ere.

Reč *Mesija* znači „pomazanik“. Dvadeset sedme godine nove ere kršten je Isus Hristos – Mesija. (Videti tekst Matej 3,13-17.) Dakle, Danilo je stotinama godina unapred predvideo tačnu godinu Hristovog krštenja – trenutak kada će Isus otpočeti svoju troipogodišnju službu.

Pročitajte Rimljanima 5,6-9 uporedo sa stihom Danilo 9,26. Koje su velike istine tu otkrivene?

„A posle te šezdeset i dve sedmice Pomazanik će biti odsečen ali ne zbog sebe“ (Danilo 9,26, prevod sa engleskog /NKJV/). Mesija će biti „odsečen“ odnosno razapet. U stihu se dodaje „ali ne zbog sebe“. Drugim rečima, Hristos je umro na golgotskom krstu zbog nas, a ne zbog sebe, na osnovu čega je Pavle mogao da napiše: „Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas“ (Rimljanima 5,8).

U stihu Danilo 9,27 čitamo da će usred te sedmice – poslednjih sedam godina, Hristos ukinuti „žrtvu i prinos“. Sredinom te sedamdesete sedmice, 31. godine nove ere, Hristos je svojom krvlju potvrdio večni zavet kada je umro na krstu, čime je žrtveni sistem izgubio svaki proročki značaj.

Dakle, ta proročanstva su otkrila da će Hristos, Mesija, biti razapet, i da će žrtveni sistem izgubiti svoj proročki značaj u proleće 31. godine nove ere. Ta predviđanja su se ispunila do najsitnijih pojedinosti. Upravo na Pashu, kada je prvosveštenik prinosiso pashalno jagnje na žrtvu, Hristos je žrtvovan za nas.

Imajući na umu sve što je gore napisano, pročitajte stihove Marko 15,38 i Matej 3,15.16. Kako nam ti stihovi pomažu da razumemo proročanstvo iz teksta Danilo 9,24-27?

GODINA 1844.

Prvih 490 godina iz proročkog lanca u trajanju od 2300 godina bilo je posebno određeno za drevni jevrejski narod i dolazak Mesije. Preostali deo perioda od 2300 godina imao je veze sa Božjim narodom –Jevrejima i obraćenim paganima – sa čišćenjem nebeske Svetinje i, konačno, sa Hrištvim drugim dolaskom.

Dakle, prvih 490 godina odnosilo se na Mesijin prvi dolazak i završilo se 34. godine nove ere. Oduzimanjem 490 od 2300 godina, dobijamo 1810 godina. Tih 1810 godina odnosilo se na Božji narod. Ako krenemo od 34. godine nove ere i dodamo 1810 godina, dolazimo do 1844. godine.

U svetlu očišćenja, odnosno obnovljenja istine o Svetinji i nebeskom sudu na kraju vremena, Bog upućuje svoj poslednji poziv celom čovečanstvu, zabeležen u tekstu Otkrivenje 14,6,7 – poziv da odgovori na Njegovu ljubav, da prihvati Njegovu milost i da živi pobožno, u poslušnosti.

Pročitajte stih 3. Mojsijeva 16,16. Koji je bio razlog čišćenja Svetinje i čemu nas to uči u vezi sa evanđeljem?

Zbog greha i bezakonja naroda Svetinja je morala da se čisti, a to se radilo isključivo krvlju životinja. Isti je slučaj i sa nama. Potreban nam je Spasitelj, čiji su život simbolički predstavljale životinje žrtvovane na Dan pomirenja, što je jedini način da budemo pomilovani na sudu.

Pročitajte tekst 3. Mojsijeva 23,26-29. Šta je Bog zapovedio svom narodu da čini na taj dan suda, i šta bi to trebalo da znači za nas danas?

Trebalo je da Izraelci „muče svoje duše“. Taj izraz ukazuje da je trebalo da se ponize, da preispitaju svoje srce, da priznaju grehe, pokaju se i zamole Boga da ih očisti, kao što je prvosveštenik čistio zemaljsku Svetinju.

Proročki tekstovi iz Knjige proroka Danila, od 7. do 9. poglavlja, kao i Otkrivenje 14, posebno nam skreću pažnju na hitne pozive da se pripremamo za sudnji čas. Od 1844. godine živimo u vreme suda, a poruka prvog anđela iz Otkrivenja glasi: „Dođe čas suda njegova“ (Otkrivenje 14,7). Kako da, s tim u vezi, mi danas „mučimo svoje duše“?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Evo jednog brzog i jednostavnog pregleda proročanstva o 70 sedmica iz teksta Danilo 9,24-27:

Prvo se pominju 70 sedmica (Danilo 9,24).

Zatim, sedam sedmica i 62 sedmice, odnosno 69 (Danilo 9,25) od ukupno 70 sedmica.

A onda, tu je posljednja, sedamdeseta sedmica (Danilo 9,27).

I, konačno, ta posljednja sedmica biva podjeljena „u polovinu nedjelje“ (Danilo 9,27) – na dva odseka od po tri i po godine.

To je to. Sedamdeset sedmica, koje se sastoje od šezdeset devet sedmica i jedne sedmice. A ta jedna sedmica je podjeljena na pola. Sad samo dodajte početni datum – 457. godina pre nove ere, i jednostavnom računom – da, zaista, dolazimo do 1844. godine na vremenskoj skali.

Doduše, u 8. poglavlju Danilove knjige, kada je reč o 2300 dana, uopšte se ne pominje kada taj period počinje. „Do dvije tisuće i tri stotine dana i noći; onda će se svetinja očistiti“ (Danilo 8,14). Do dve hiljade i trista dana – ali od kada? Zašto ne od trenutka kad je Danilo dobio tu viziju – „treće godine carovanja Valtasarova“ (Danilo 8,1)?

Međutim, to se ne uklapa. Vizija u tekstu Danilo 8 ne uključuje Vavilon. Ona počinje događajima koji su se odvijali posle njega – od Medo-Persije, preko Grčke i Rima, sve do „kraja“. Zašto bi se jedan događaj – čišćenje Svetinje – koji je deo vizije, vremenski vezivao za nešto (Vavilon) što nije deo te vizije? Početni datum za nešto što predstavlja vrhunac vizije treba da potiče iz same te vizije, a ona je počela od Medo-Persije i proteže se do samog „kraja“. A to je mnogo godina.

Kada je taj period otpočeo? To nam nije rečeno u 8. poglavlju Danilove knjige. Rečeno nam je u 9. poglavlju.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o bliskoj povezanosti između evanđelja i suda, kakvu vidimo u ta dva dela onoga što u stvari predstavlja jedno proročanstvo. Zašto ta povezanost između njih predstavlja tako dobru vest za nas? Kako bi ta povezanost trebalo da ublaži strah koji mnogi osećaju pri pomisli na sud?
2. Zadržite se u mislima na istini, otkrivenoj u tekstu Danilo 9,26, da je Mesija odsečen, ali „ne zbog sebe“. O čemu je tu reč? Zbog koga je On odsečen i zašto?
3. Pročitajte ponovo tekstove 3. Mojsijeva 16,16 i 3. Mojsijeva 23,26-29. Razgovarajte o razlogu čišćenja Svetinje (3. Mojsijeva 16,16) i o tome kako narod treba da se ponaša dok se to dešava (3. Mojsijeva 23,26-29). Kakav odnos postoji između onoga što se tu dešava i onoga što bi to trebalo da znači za nas danas?

OBOŽAVANJE STVORITELJA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 1,9; Isaija 40,26; 2. Korinćanima 5,17; Kološanima 1,17; Otkrivenje 4,11; Jovan 19,16-30.

Tekst za pamćenje: „Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si ti sazdao sve, i po volji tvojoj jest i stvoreno je“ (Otkrivenje 4,11).

Lako je pomišljati da nam neke stvari sasvim normalno pripadaju, posebno kad je reč o nečemu što nam je dobro poznato i što smo oduvek doživljavali. Kako je lako, na primer, maloj deci da na svoje roditelje gledaju kao na nešto što se podrazumeva, jer ih poznaju od početka svog kratkog života. Kako je lako i nama da sunce, nebo, vazduh i tlo pod nogama posmatramo kao nešto sasvim prirodno.

A da li ste ikad zastali da razmislite u kojoj meri mi i samo postojanje shvatamo kao nešto što se samo po sebi razume? Odnosno, koliko često zastanemo i postavimo ono čuveno filozofsko pitanje: *Zašto postoji nešto a ne ništa?*

Kao prvo, zašto uopšte postoji svemir, sa svim tim veličanstvenim i zadivljujućim pojavama u njemu? Do kako bi velike logičke protivrečnosti došlo kad bi se ispostavilo da naš svemir, zajedno s nama u njemu, uopšte ne postoji? Prema najnovijoj naučnoj teoriji (a te teorije imaju tendenciju da se menjaju), naš svemir nekada nije postojao. Drugim rečima, naše postojanje je čista slučajnost, i pravo je čudo što smo uopšte ovde. Ali uprkos svakojakim mitovima o svemiru koji nastaje apsolutno ni iz čega, ili iz neke vrste matematičke jednačine, naš svemir postoji zato što ga je Bog, Tvorac, doveo u postojanje zajedno sa svim što je u njemu.

SAPUTNIK U NEVOLJI

Posle svog vaznesenja na nebo (Dela 1,9), Isus je posetio poslednjeg preživelog apostola, Jovana, na ostrvu Patmos, gde je bio prognan od strane nemilosrdnog rimskog cara Domicijana.

Pročitajte Otkrivenje 1,9. Pogledajte takođe i tekstove: Matej 13,21; Dela 14,22 i Jovan 16,33. Koja poruka se tu nalazi za sve one koji žele da slede Isusa u ovom svetu?

Mada lišen podrške svoje porodice, prijatelja i hrišćanske zajednice, Jovan ipak nije ostao sam u stradanjima i nevoljama s kojima se suočavao kao Isusov sledbenik. Njegova služba još uvek nije prestala. Njegovo svedočanstvo nije bilo dovršeno. Anđeoski posetilac blistave spoljašnjosti pojavio se pred Jovanom na tom usamljenom ostrvu i doneo mu poruku direktno sa Božjeg prestola. Ta poruka od Isusa trebalo je da odzvanja koridorima vremena kroz sve vekove. Bila je to poruka nade za svaku generaciju ali, u posebnom smislu, poruka koja je trebalo da pripremi Božji narod poslednjeg vremena za Isusov dolazak. To je ozbiljna poruka upozorenja, u istoj meri koliko i poruka ohrabrenja, dok se spremamo za suočavanje sa iskušenjima poslednjih dana (ili bilo kojim drugim iskušenjima s kojima se možda trenutno suočavamo).

Ako biste ušli u pećinu u kojoj je Jovana, kako se tvrdi, posetio nebeski anđeo, donoseći mu proročku viziju, odmah biste zapazili reči zapisane na ploči koja je postavljena na njenom ulazu – reči koje sažimaju čitavu knjigu Otkrivenje: „Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7).

Glavna tema knjige Otkrivenje je obožavanje. Mi smo stvoreni kao bića sklona obožavanju. I zato svako od nas nekoga ili nešto obožava. Pravo obožavanje, obožavanje Stvoritelja, omogućava nam da otkrijemo istinsku svrhu života. Ono nam daje razlog za život. Ono nam pruža nešto za šta treba ne samo da umremo, već, što je još važnije, nešto za šta treba da živimo i, ako je potrebno, da trpimo nevolje. I zaista, kada konačne krize budu nastupile, bolje ćemo razumeti reči „da nam kroz mnoge nevolje valja ući u carstvo Božije“ (Dela 14,22).

Ako su se tako verne Božje sluge, poput Jovana, suočavale s patnjom i nevoljama, zašto mislimo da se i mi sami nećemo suočiti s njima? (Videti 1. Petrova 4,12-15.)

POKLONITE SE STVORITELJU

Pročitajte Otkrivenje 14,7. Čime se završava poruka prvog anđela? Kakav konačni poziv nam upućuje ta poruka o sudnjem času? (Videti takođe i sledeće tekstove: Isaija 40,26; Jovan 1,1-3; Rimljanima 1,20.)

Tekst Otkrivenje 14,7 završava se jasnim pozivom na obožavanje Stvoritelja. Taj poziv je posebno važan sada, kada je većina naučnog, pa čak i hrišćanskog sveta, prihvatila teoriju evolucije, učenje koje pogađa u samu srž svega što je biblijsko i hrišćansko. Kad bi ta teorija bila istinita, naša vera bi, nužno, bila laž. Toliko su oštro suprotstavljeni ti stavovi.

Poslednji poziv Otkrivenja se, prema tome, temelji na prvoj knjizi Biblije, Postanju. Nikad nećemo u potpunosti razumeti predmet debate u toj kosmičkoj borbi oko bogoslužjenja, ukoliko ne razumemo značaj Stvaranja. „U početku stvori Bog nebo i zemlju“ (1. Mojsijeva 1,1). Taj stih je temelj celog Svetog pisma. „U početku stvori Bog.“ Jevrejska reč za „stvori“ u ovom tekstu je *bara*, glagol koji se koristi jedino i isključivo kada je vršilac radnje sam Bog.

Da bismo stekli makar i najmanju predstavu o neograničenosti Božje sile, razmotrimo samo jedno delo Njegovog stvaranja – sunce. Sunce emituje više energije u jednoj sekundi nego što je čovečanstvo proizvelo uz pomoć nafte, gasa, uglja ili vatre od početka vremena.

Sunce ima prečnik od približno milion i četristo hiljada kilometara i moglo bi da obuhvati milion planeta veličine Zemlje. Međutim, sunce je samo jedna od najmanje 100 milijardi zvezda u našoj galaksiji, Mlečnom putu. Na primer, zvezda po imenu „Pištolj“ (na engleskom: Pistol star) emituje čak deset miliona puta više energije u odnosu na naše sunce. Milion zvezda veličine našeg sunca može lako da stane u sferu te zvezde. Kako uopšte da pojмимо stvaranje takvih razmera?

Stvaranje govori o Bogu strahovite moći i bezgranične sile. Ali Njegova stvaralačka moć nije samo dovela u postojanje nebo i zemlju, već je vekovima delovala u korist Njegovog naroda. On je Bog koji je začeo ovaj svet, koji je uvek prisutan u ovom svetu, i koji nikad neće napustiti svoj narod na ovom svetu.

Kako te ogromne razmere Stvaranja još više naglašavaju stvarnost Božje ljubavi, pokazujući da je Hristos, uprkos tome koliko smo sićušni u odnosu na čitav stvoreni svet, ipak umro za nas?

BOG KOJI JE BLIZU

Bog Stvoritelj, koji je doveo u postojanje sunce, mesec i zvezde, koji je svojom zadivljujućom silom oblikovao ovu planetu i ispunio je životom, isto tako je Bog koji se interesuje za svakoga od nas. On je Bog koji je svoj narod izbavio iz egipatskog ropstva, koji ih je vodio u njihovom lutanju kroz pustinju, obasipao ih manom sa neba, srušio zidove Jerihona i pobedio neprijatelje Izraela. Isti Bog koji je svojom beskonačnom silom stvorio svemir, koristi tu beskonačnu silu da bi pobedio snage zla koje vode bitke za naše duše.

Pročitajte sledeće tekstove: 2. Korinćanima 5,17; Psalmi 139,15-18; Dela 17,27; Kološanima 1,17. Čemu nas ti stihovi uče o Božjoj blizini?

Teolozi govore o Božjoj transcendentnosti. To je ideja da Bog postoji iznad i izvan celokupnog stvorenog sveta. Ali takođe govore i o Božjoj imanentnosti. To je ideja da Bog, na neki način, prebiva i unutar našeg sveta i, kao što biblijska istorija pokazuje, blisko je povezan s njim. Mada Gospod boravi „na visini i u svetinji“, On je takođe „s onijem ko je skrušena srca i smjerna duha“ (Isaija 57,15). Kao što je sam Isus rekao, govoreći o svojim vernim sledbenicima: „Ja u njima i ti u meni: da budu sasvijem ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao“ (Jovan 17,23). Nema ničeg što je prisnije i bliskije od toga.

Divna vest o našem Bogu glasi da su Njegova veličina i moć tako ogromne da sežu s kraja na kraj vasiona, a zalaze i u život svakoga od nas. On obećava da će nas obnoviti, oblikovati i preobraziti u svoje obličje. Razmisлите šta to znači. Bog koji je stvorio i održava milijarde galaksija, isti je Bog u kome ne samo da „živimo, i mičemo se, i jesmo“ (Dela 17,28), već On deluje i unutar našeg srca da bi ga obnovio, da bi nas očistio od greha i pretvorio u novo stvorenje u Hristu. Kako je moćna i utešna misao da nas naš Bog, Bog takve snage i moći, voli i brine se za nas.

Kako možemo naučiti da crpemo nadu i utehu iz razumevanja Božje imanentnosti? Ili vas to možda plaši, jer Bog zna i vaše najmračnije tajne? Kako bi evanđelje trebalo da vam pruži mir u tom kontekstu?

EVANĐELJE, SUD, STVARANJE

Pogledajte poruku prvog anđela. *Večno evanđelje. Sudnji čas. Poklonite se Tvorcu.* Pogledajte koliko su te ideje blisko povezane. Kad budemo stajali pred našim Stvoriteljem na sudu, jedino će evanđelje moći da nam pruži nadu. „Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu“ (Rimljanima 8,1). Nikakvog osuđenja nema sada, a svakako ne ni na sudu.

Poruka o Bogu kao Stvoritelju od presudne je važnosti za sadašnju istinu, posebno s obzirom na to da teorija evolucije, čak i kad je preobučena u „hrišćansko“ ruho, preti da sruši sam temelj hrišćanske vere.

Naime, usred tog naglog napredovanja evolucione misli, Bog je podigao crkvu – narod čije i *samo ime* svedoči protiv evolucione ideje – narod koji treba da objavi temeljnu istinu o Bogu kao našem Stvoritelju i Iskupitelju.

Pročitajte sledeće tekstove: Efescima 3,9; Kološanima 1,13-17; Otkrivenje 4,11; Rimljanima 5,17-19. Čemu nas ti tekstovi uče o Isusu kao Stvoritelju i Iskupitelju?

Pogledajte kako je Isus kao Stvoritelj blisko povezan sa Isusom kao Iskupiteljem. Čim se Njegova uloga kao Stvoritelja unizi, što teorija evolucije neminovno čini, odmah se i Njegova uloga kao našeg Iskupitelja dovodi u pitanje. Isus dolazi da nas iskupi od greha, smrti, patnje i nasilja – dok prema teoriji evolucije, greh, smrt, patnja i nasilje predstavljaju samo sredstvo stvaranja? Ispada, prema tome, da nas Bog iskupljuje od samog onog procesa kojim nas je i stvorio? To je opasna laž.

Ali najgore od svega je to što se teorija evolucije ruga samoj ideji o Isusovoj smrti na krstu. U kom smislu? Apostol Pavle (videti Rimljanima 5,17-19) neraskidivo povezuje uvođenje greha na ovaj svet od strane Adama sa Isusovom smrću. Prema tome, postoji direktna veza između Adama i Isusa. Međutim, ni prema jednom evolucionom modelu, nikakav bezgrešni Adam nije mogao da uvede smrt, jer je umiranje – milioni godina umiranja – bilo, navodno, sredstvo i sila neophodna za samo Adamovo stvaranje.

Dakle, teorija evolucije od samog početka ruši biblijski temelj krsta. Nasuprot tome, adventisti sedmog dana, pozivajući svet da obožava Stvoritelja, stoje kao živi svjedoci protiv te zablude.

STVORITELJ NA KRSTU

Koliko god mi obožavali Gospoda kao svog Tvorca, koliko god Mu se divili, uvek možemo i više od toga. Ono što smo već zapazili, ali vredi ponoviti, jeste ideja da je naš Stvoritelj takođe i naš Iskusitelj. Bog koji nas je stvorio, isti je onaj Bog koji nas je iskupio. Bog koji je rekao: „Da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo mi“ (1. Mojsijeva 1,26), isti je Onaj koji je na krstu zavapio: „Ili! Ili! lama savahtani? to jest: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?“ (Matej 27,46). To mnogo govori o razlozima iz kojih bi trebalo da se bojimo Boga, ili, čak i više, da Ga slavimo i da Mu se klanjamo!

Kako mi, kao pala ljudska bića, možemo adekvatno da reagujemo na jednu tako neverovatnu istinu? Šta bismo mogli da uradimo kao odgovor na to? U poruci prvog anđela rečeno nam je šta da radimo: „Bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegovog; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7).

Pročitajte tekst Jovan 19,16-30 – Jovanov izveštaj o Isusu na krstu. Dok budete čitali, setite se biblijskih tekstova koje smo naveli o Isusu kao Stvoritelju, kao Onome čijim posredstvom je „sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prijestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda“ (Kološanima 1,16). Kako da odgovorimo na taj neverovatan izraz Božje ljubavi?

Poruka prvog anđela – da se klanjamo Stvoritelju – stigla je posle krsta, nakon što je Hristovim sledbenicima i svemiru koji je to posmatrao postalo jasno da je Onaj „koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“, zapravo isti Onaj koji je, mada je bio Bog, „ponizio sam sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovjek, ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove“ (Filipljanima 2,7.8).

Kako je to bio neverovatan prizor za one koji su poznavali Isusa pre nego što je došao na zemlju kao ljudsko biće. Nije ni čudo što Ga i nebeska bića obožavaju. A što se tiče nas, iskupljenih Njegovom krvlju, šta bismo drugo i mogli učiniti, osim da se poklonimo svom Tvorcu i Iskusitelju?

Zašto je, u svetlosti krsta, ideja da bi pala ljudska bića mogla išta da dodaju onome što je Hristos učinio na krstu, u osnovi jeretička? Koje bi se naše delo moglo dodati onome što je Stvoritelj već učinio za nas?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Bogoslužjenje ima središnje mesto u Svetom pismu i oduvek je predstavljalo „kost za gloženje“ među ljudima kao i unutar Božjeg naroda. Kroz ceo Stari zavet proroci su ukoravali Božji narod zato što se klanjao drugim bogovima ili obožavao Gospoda držeći se bogoslužbenih običaja paganskog sveta. Sukob između obožavanja Gospoda i služenja drugim bogovima nalazi se u samom središtu velike kosmičke borbe i uvek je praćen nepoštovanjem Božjeg zakona.

„Bogoslužjenje se obraća najosnovnijem aspektu ljudskog postojanja, baveći se onim što bi ljudi, kao živa bića, trebalo da rade kad se nađu u prisustvu Stvoritelja... Samo oni koji su živi mogu da se klanjaju Gospodu. Mrtvi ne mogu da Ga hvale ni da Ga obožavaju... Onaj koji nas je stvorio poziva nas da Mu svoj život predamo u činu bogoslužjenja, da bismo ga primili natrag, obogaćenog tako da posluži za dobrobit drugih. Bogoslužjenje ima veze sa samom prirodom i svrhom našeg postojanja, kao i sa našom potrebom da imamo neki oslonac izvan sebe samih, koji nas oslobađa od sebičnosti. Ne obožavati Boga znači izgubiti razlog svog postojanja. To znači živeti u stanju dezorijentisanosti, te stoga umirati, odnosno, kretati se ka potpunom odumiranju, jer se time odvajamo od samog izvora života.“ – Ángel Manuel Rodríguez, „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages“, p. 42.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Razmislite još jednom o toj ideji da u palom svetu nije dovoljno biti stvoren od Boga. Zašto nam je ipak potrebno i obećanje o iskupljenju?
2. Setite se nekog iskustva kad ste nepogrešivo videli kako Božja sila deluje u vašem životu, i to na način koji vam je jasno otkrio Božju ljubav prema vama lično. A onda se zadržite u mislima na činjenici da je to isti Bog koji je stvorio ceo kosmos! I taj Bog vas voli dovoljno da bi se brinuo o vašem životu. Zašto bi ta činjenica trebalo, ne samo da nam pruži utehu, već i da izazove u nama osećaj poniznosti?
3. Zamislite da je teorija evolucije istinita, i da smo pozvani da obožavamo Stvoritelja koji se poslužio milijardama godina umiranja, nasilja, uništenja, patnje i masovnog istrebljenja da bi nas stvorio, a onda nam, u 1. Mojsijevoj, ponudio potpuno drugačiji izveštaj o tome kako smo stvoreni. A ipak bi, navodno, trebalo da Ga obožavamo? Da Ga obožavamo zbog čega? Zato što nas je hiljadama godina lagao o tome kako smo ovde uopšte dospeli?

SUBOTA I VREME KRAJA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jakov 2,8-13; 5. Moj-sijeva 5,12-15; Psalmi 33,6,9; Otkrivenje 14; 2. Petrova 3,13; Otkrivenje 21,1.

Tekst za pamćenje: „I da otkrijem svima što je služba tajne od postanja svijeta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista“ (Efescima 3,9).

Sušтина ljudskog dostojanstva ogleda se u našem stvaranju. Či-njenica da smo na jedinstven način stvoreni od Boga je nešto što daje vrednost svakom ljudskom biću. Nerođeno dete u majčinoj utrobi, tinejdžer sa kvadriplegijom, mlada odrasla osoba sa Dau-novim sindromom i baka obolela od Alchajmerove bolesti imaju ogromnu vrednost pred Bogom. Bog je njihov Otac. Oni su Njegovi sinovi i kćeri. „Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on bu-dući gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenijem crkvama... I učinio je da od jedne krvi sav rod čovječij živi po svemu licu zemalj-skome“ (Dela 17,24-26).

Mi imamo zajedničko nasleđe. Pripadamo istoj porodici. Mi smo braća i sestre koje je načinio i oblikovao isti Bog. Stvaranje nam pruža istinski osećaj sopstvene vrednosti. Kad su se geni i hromo-zomi spojili da bi formirali jedinstvenu biološku strukturu vaše lič-nosti, Bog je bacio taj obrazac. Zato ne postoji niko drugi poput vas u celom svemiru. Vi ste jedinstveno, neponovljivo stvorenje, biće tako ogromne vrednosti da je Bog koji je stvorio kosmos, preuzeo naše fizičko telo i prineo sebe na žrtvu za vas i vaše grehe!

SUD, STVARANJE I ODGOVORNOST

Ako smo mi samo skup nasumično nastalih ćelija, običan proizvod slučajnosti, napredniji oblik afričkog majmuna i ništa više, onda život nema mnogo smisla. Ako smo samo jedno od približno osam milijardi ljudskih bića koja se međusobno grabe za životni prostor na planeti zvanj Zemlja, onda život gubi svaku svrhu osim pukog opstanka. Nasuprot tome, biblijsko Stvaranje pruža nam razlog i moralni imperativ za život. Stvorio nas je Bog i Njemu smo odgovorni za svoja dela. Naš Tvorac nas smatra odgovornima. On uspostavlja apsolute, čak i u svetu „moralnog relativizma“.

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,7; Rimljanima 14,10 i Jakov 2,8-13. Šta sud podrazumeva kad je reč o pitanjima kao što su dužnost i odgovornost? Na koji način su sud, Božje zapovesti i bogoslužjenje povezani?

Poruka tri anđela koji lete posred neba u Otkrivenju 14 najavljuje dolazak „suda njegov“ (Otkrivenje 14,7). Pošto nas je Bog stvorio sa sposobnošću da pravimo moralne izbore, mi smo odgovorni za odluke koje donosimo. Kad bismo bili samo nasumičan skup ćelija, samo proizvod svog nasleđa i okruženja, naši postupci bi u velikoj meri bili određeni silama nad kojima nemamo kontrolu.

Međutim, sud podrazumeva moralnu odgovornost. U ovom kriznom času zemaljske istorije, času suda, Bog nas poziva da donosimo odluke u svetlu večnosti. Ozbiljan poziv prvog anđela da se klanjamo „onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7) potvrđuje da je osnov svakog bogoslužjenja činjenica da nas je Bog stvorio.

S druge strane, naše držanje sedmog dana, Subote, jasno pokazuje naše verovanje da je Isus dostojan obožavanja kao naš Stvoritelj. To pokazuje da mi prihvatamo Njegov zakon Deset zapovesti kao božanski nadahnute principe za življenje punim plućima. Budući da je zakon temelj Božje vladavine i otkrivenje Njegovog karaktera, on postaje merilo suda. Naša vernost zapovesti o Suboti je potvrda naše rešenosti da živimo u poslušnosti.

Kako razumevanje Stvaranja utiče na naše ponašanje? Kakav odnos nasleđe i životna sredina imaju sa odlukama koje svakodnevno donosimo? Kako možemo, Božjom milošću, da prevaziđemo nedostatke karaktera koje nismo sami birali?

SUBOTA I STVARANJE

Bog nam je dao Subotu zato što je našem svetu tako očajnički potreban umirujuća poruka o Stvaranju. Sredinom 19. veka, kada je evoluciona hipoteza na juriš osvojila intelektualni svet, Bog je poslao poruku punu nade. Mi proučavamo upravo tu poruku, koja se nalazi u tekstu Otkrivenje 14,6.7.

Sotona na svaki način pokušava da iskrivi ideju o Stvaranju, jer mrzi Isusa i ne želi da On primi izraze obožavanja koje Mu s pravom pripada kao našem Stvoritelju i Iskupitelju. Subota je u samom središtu velike borbe oko Hristove dostojnosti da primi izraze obožavanja kao naš Stvoritelj. Božja poruka za poslednje vreme poziva celo čovečanstvo da se vrati obožavanju Hrista kao Stvoritelja neba i zemlje. Osnov svakog obožavanja je činjenica da nas je On stvorio.

Sledeće tekstove: 1. Mojsijeva 2,1-3; 2. Mojsijeva 20,8-11 i 5. Mojsijeva 5,12-15 pročitajte u kontekstu stihova Otkrivenje 14,6.7. Kako u zapovesti o Suboti vidimo, između ostalog, vezu između stvaranja i iskupljenja?

Subota je večni simbol našeg počivanja u Njemu. To je poseban znak odanosti Stvoritelju (Jezekilj 20,12.20). Daleko od toga da predstavlja neki proizvoljan legalistički zahtev, ona zapravo otkriva da se u Njemu nalazi pravi odmor od pravdanja delima. Subota govori o Bogu koji je za nas ostvario ono što sami nikad ne bismo mogli da učinimo za sebe.

Sveto pismo nas poziva da svake subote počivamo u Njegovoj ljubavi i brizi. Subota je simbol odmora a ne dela, blagodat i ne legalizma, ohrabrenja a ne osude, oslanjanja na Njega a ne na sebe. Svake subote radujemo se Njegovoj dobroti i hvalimo Ga za spasenje koje se može naći samo u Hristu.

Subota je takođe večna spona između savršenstva Edema iz prošlosti i slave novog neba i nove zemlje u budućnosti (Isaija 65,17; Otkrivenje 21,1).

Subota nas poziva da se vratimo svojim korenima. To je veza sa porodicom iz koje potičemo. Subota se svetkuje neprekidno od početka vremena. To je neprekinuta veza koja nas vraća unazad kroz vreme do trenutka našeg stvaranja. Subota nas drži usredsređenim na slavnu istinu da smo Božja deca i poziva nas na prisnan, blizak odnos sa Njim.

Kako je zapovest o Suboti nagoveštena u tekstu Otkrivenje 14,6.7 i zašto je to važno kad je reč o našoj poruci za poslednje vreme? (Videti tekst 2. Mojsijeva 20,8-11.)

NE TAKO VEŠTA PREVARA

U pokušaju da zatre istinu o našem nenadmašnom Stvaranju, đavo je uveo jedan ne baš tako vešt falsifikat. Falsifikat, koji čak i neki među nama prihvataju, glasi otprilike ovako: Bog je glavni pokretač stvaranja, ali mu je trebalo mnogo vremena da stvori život i u tu svrhu je koristio proces evolucije. Taj pristup pokušava da usaglasi „naučne podatke“ sa izveštajem iz 1. Mojsijeve. Shodno tome, tvrdi se da dani stvaranja u stvari predstavljaju duge, neodređene vremenske periode, i da je život na zemlji star milijardama godina.

Pročitajte stihove Psalmi 33,6,9 i Jevrejima 11,3. Šta nam ti jasni biblijski tekstovi govore o tome kako je Bog stvorio svet?

Biblijski izveštaj je jasan. Bog „reče, i postade; on zapovjedi, i pokaza se“ (Psalmi 33,9). „Vjerom poznajemo da je svijet riječju Božijom svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo“ (Jevrejima 11,3). Prvo poglavlje 1. Mojsijeve potvrđuje da je Bog stvorio svet za šest doslovnih dana od 24 sata, a sedmog dana se odmorio. Jezička struktura 1. i 2. poglavlja 1. Mojsijeve ne dopušta drugačije tumačenje. Čak i naučnici koji ne veruju u doslovno šestodnevno Stvaranje priznaju da je namera autora biblijskog teksta bila da iznese učenje o šestodnevnom Stvaranju.

Jevrejska reč za „dan“ u 1. poglavlju 1. Mojsijeve je „jom“. U čitavoj Bibliji, svaki put kada broj, u svojstvu prideva, preinači reč „jom“ (na primer, dan prvi, dan treći, ili bilo koji), on ograničava taj vremenski period na 24 sata. Ne postoji nijedan slučaj u Bibliji da broj koji stoji uz imenicu „jom“ označava neko neodređeno vreme. To je uvek, bez izuzetka, 24-časovni period.

Osim toga, u neposrednom smislu, da Bog nije stvorio svet za šest doslovnih dana, kakav bi značaj uopšte imala Subota kao sedmi dan? Zašto bi nam Bog dao zapovest da je svetkujemo? Ne bi imalo apsolutno nikakvog smisla ostaviti Subotu kao večno nasleđe šestodnevnog Stvaranja, ukoliko tog šestodnevnog stvaranja uopšte nije ni bilo. Prihvatiti učenje o stvaranju tokom dugih vremenskih perioda, znači osporiti samu potrebu za svetkovanjem Subote kao sedmog dana. To bi takođe pokrenulo ozbiljno pitanje u vezi sa verodostojnošću Svetog pisma.

Napadajući Subotu, sotona zadire u samu srž Božjeg autoriteta, a šta bi moglo efikasnije da uništi spomen-obeležje šestodnevnog Stvaranja od negiranja same realnosti šestodnevnog Stvaranja? Nije ni čudo što toliki broj ljudi, uključujući i hrišćane, zanemaruje Subotu kao sedmi dan. Zaista maestralna postavka za konačnu prevaru.

STVARANJE, SUBOTA I VREME KRAJA

Velika borba, koja je otpočela na nebu pre više milenijuma, vodi se oko pitanja Božje vlasti. Taj izazov je ostao isti do danas.

Pročitajte Otkrivenje 14,7.9.12. Rezimirajte ove stihove tako što ćete dopuniti rečenice u redovima ispod.

Otkrivenje 14,7 je poziv da _____

Otkrivenje 14,9 je svečan poziv da ne _____

Otkrivenje 14,12 opisuje narod koji _____

Ti stihovi jasno pokazuju da bogoslužjenje predstavlja centralno pitanje u sukobu između dobra i zla, Hrista i sotone, na kraju vremena. Da li se klanjamo Stvoritelju ili zveri? A budući da Stvaranje čini osnov svih naših verovanja (na kraju krajeva, koje naše verovanje bi imalo smisla kada Bog ne bi bio naš Stvoritelj?), Subota kao sedmi dan – ugrađena u sam izveštaj o Stvaranju (1. Mojsijeva 2,1-3) – stoji kao večni i nepromenljivi znak tog Stvaranja. To je najosnovniji simbol najosnovnijeg učenja. Jedino što je osnovnije od toga je sam Bog.

Prema tome, uzurpirati sedmi dan, Subotu, znači uzurpirati Gospodnji autoritet na najvišem mogućem nivou – Njegov autoritet kao Stvoritelja. To znači sam stati iza svega i iščupati taj autoritet iz korena. U suštini, to predstavlja pokušaj da se zauzme mesto samog Boga (2. Solunjanima 2,4).

Naravno, najvažnije pitanje poslednjeg vremena je naša ljubav prema Isusu i naša odanost Njemu. A prema Bibliji, ta ljubav se izražava poslušnošću prema zapovestima (1. Jovanova 5,3; Otkrivenje 14,12) – pri čemu jedino zapovest o Suboti stoji iza svega, jer samo ona ukazuje na Boga kao Stvoritelja (2. Mojsijeva 20,8-11). Nije ni čudo što će ona biti spoljašnji simbol konačnog razgraničenja između ljudi koji se klanjaju Gospodu i onih koji se klanjaju zveri (Otkrivenje 14,11.12). S obzirom na to koliko je Subota temeljno važna za sve ostalo, teško je i zamisliti da bi konačno pitanje u vezi sa obožavanjem Stvoritelja moglo da se odnosi na bilo šta drugo.

Mnogi ljudi tvrde da nije bitno koji dan svetkujemo kao dan odmora, sve dok ga svetkujemo. Kako da na taj argument odgovorimo pomoću Biblije?

SUBOTA I VEČNI ODMOR

Subota je mesto utočišta u ovom umornom svetu. Jedanput sedmično mi napuštamo brige ovog sveta i ulazimo u Božje odmaralište – Subotu. Čuveni jevrejski pisac Abraham Hešel naziva Subotu „palatom u vremenu“. Svakog sedmog dana, Božja nebeska palata spušta se s neba na zemlju, i Gospod nas poziva u slavu svog prisustva, da taj period od 24 časa provedemo u bliskom druženju s Njim.

U svojoj knjizi o lepoti i svečanosti Subote, Hešel opisuje njen značaj sledećim rečima: „Subota je metafora za raj i svedočanstvo o Božjem prisustvu. Mi u svojim molitvama prizivamo mesijansku eru, koja će zapravo biti jedna velika Subota, a svaka Subota ovde i sada priprema nas za to iskustvo. Ako čovek danas ne nauči kako da uživa u ukusu Subote... neće moći da uživa ni u ukusu večnosti u budućem svetu.“

Prilikom stvaranja, Isus je za nas pripremio posebno mesto prebivanja. Tu možemo naći utočište. Tu možemo biti bezbedni. Njegovo delo je dovršeno i kompletno. Kada se odmaramo subotom, mi počivamo u Njegovoj brizi punoj ljubavi. Odmaramo se očekujući večni spokoj na novom nebu i novoj zemlji koji će uskoro doći.

Pročitajte sledeće tekstove: Isaija 65,17; Isaija 66,22; 2. Petrova 3,13 i Otkrivenje 21,1. Kako nas svetkovanje Subote upućuje na večnost?

Isti Bog koji je u početku stvorio zemlju, stvorioće je ponovo, a Subota će ostati večni simbol Njega kao Stvoritelja (videti tekst Isaija 66,23). Zapravo, Jevreji su Subotu videli kao simbol ili predukus onoga što se na jevrejskom naziva *olam haba*, budući svet.

Poruka tri anđela što lete posred neba i pozivaju nas da obožavamo Stvoritelja, predstavlja nebeski odgovor na beznade i očajanje koje obuzima mnoge ljude u dvadeset prvom veku. Ona nas upućuje na našeg Stvoritelja, na Onoga koji je sve stvorio, ali i na našeg Iskupitelja – na Onoga koji će, nakon suda, nakon što greh bude iskorenjen, sve obnoviti. „I reče onaj što sjeđaše na prijestolu: evo sve novo tvorim. I reče mi: napiši, jer su ove riječi istinite i vjerne“ (Otkrivenje 21,5).

Kako vi lično možete učiniti da Subota postane predukus raja u vašem životu i vašoj porodici?

ZA DALJE PROUČAVANJ

„Ono što se navodi kao razlog... da se poklonimo Bogu jeste to što je On Stvoritelj. U nebeskoj liturgiji, stanovnici neba iznose tu ideju na veoma sažet način: „Jer si ti sazdao sve“ (Otkrivenje 4,11). Na zemlji Božje stvaranje treba naglašavati što je više moguće, pa anđeo kaže: „Poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7). Ispravno se primećuje da anđeo tu govori jezikom četvrte zapovesti da bi opravdao poziv na klanjanje Bogu (2. Mojsijeva 20,11)...

Unutar Dekaloga zapovest o Suboti zauzima mesto njegovog pečata, u smislu da otkriva ko je Bog – Stvoritelj; određuje teritoriju nad kojom On vlada – sve što je stvorio; i ukazuje na Njegovo pravo da vlada – jer je On sve stvorio. Da bi uspela u svojim naumima, aždaja bi morala nekako da skloni u stranu taj spomenik.“ – Ángel Manuel Rodríguez, „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages“, pp. 40, 41.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Na koji način poruka o Suboti odgovara na velika životna pitanja, poput onih: odakle potičem, zašto sam ovde i kakva je moja večna sudbina?
2. Bavite se u mislima čudom Stvaranja. Zamislite se nad čudom našeg postojanja u ovom nepreglednom svemiru. Čemu bi trebalo da nas nauči činjenica da nam vrhunski spomenik tog stvaranja – Subota – dolazi (umesto da mi idemo njoj) svake sedmice bez izuzetka, kad je reč o važnosti doktrine o stvaranju?
3. Kako gledate na sukob oko bogoslužjenja opisan u nadahnutim izveštajima koje nalazimo u 3. i 6. poglavlju Knjige proroka Danila ? Šta vidimo u tim izveštajima što nam može pomoći da se pripremimo i da predvidimo s kakvim izazovom će se Božji verni narod suočiti tokom krize u vezi sa „žigom zveri“?
4. Kako nekome ko veruje u milione, čak i milijarde godina evolucije kao sredstva stvaranja, ukazati na iracionalnost svetkovanja Subote kao sedmog dana u spomen na takvu vrstu stvaranja?

GRAD ZVANI POMETNJA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 17,1.2.15; Otkrivenje 18,1-4; Otkrivenje 17,4-6; Matej 16,18; Jeremija 50,33-38; Psalmi 115,4-8.

Tekst za pamćenje: „Ovi će se pobiti s jagnjetom, i jagnje će ih pobijediti, jer je gospodar nad gospodarima i car nad carevima; i koji su s njim, jesu pozvani i izbrani i vjerni“ (Otkrivenje 17,14).

Tema velike borbe sažeta je u knjizi Otkrivenje simbolikom dve žene – jedne obučen u sunce, koju vidimo u 12. poglavlju, i jedne obučen u skerlet, u 17. poglavlju Otkrivenja.

Upečatljiv simbol koji predstavlja žena obučen u sunce – u blistavu slavu Hristovu – nalazi se u tekstu Otkrivenje 12. Ona je verna svojoj pravoj ljubavi, Isusu. Nije se oskrvnila prljavštinom lažnih učenja. U celoj Bibliji čista žena simbolizuje Isusovu nevestu – pravu crkvu. Tako u tekstu Jeremija 6,2 prorok kaže: „Učinih kćer Sionsku da je kao lijepa i nježna djevojka.“ On koristi izraz „kćer Sionska“, odnosno verna žena, da bi opisao Božji narod. (Videti takođe i tekstove Efescima 5,25-32 i Osija 2,20.)

Nasuprot tome, otpadništvo Biblija upoređuje sa bludom ili preljubom (Jakov 4,4). Govoreći o pobuni i neverstvu Izraela, Jezekilj jadikuje: „/Činiš/ kao žena preljubočnica, koja mjesto muža svoga prima druge“ (Jezekilj 16,32).

U pouci za ovu sedmicu proučavaćemo te dve žene iz Otkrivenja i dublje ispitati sukob između istine i zablude.

DVA SUPROTSTAVLJENA SISTEMA

Pročitajte Otkrivenje 12,17 i Otkrivenje 17,14. Kako je Božja crkva opisana i kakva je sotonina reakcija na to?

Bog je kroz sve vekove imao narod koji Mu je bio veran. Otkrivenje 12,17, opisujući taj narod, kaže da on „drži zapovijesti Božije“, a na drugom mestu ga prikazuje kao „pozvani i izbrani i vjerni“ (Otkrivenje 17,14).

Pročitajte Otkrivenje 14,8 i Otkrivenje 17,1.2. Koju svečanu objavu iznosi anđeo i šta je Vavilon učinio da bi opravdao takve reči?

Jovan je knjigu Otkrivenje napisao krajem prvog veka. U to vreme, drevni grad Vavilon bio je samo gomila peska. Dakle, u trenutku kad je Jovan zapisivao poruke iz Otkrivenja, doslovni grad Vavilon već vekovima nije postojao.

U Otkrivenju se drevni grad Vavilon smatra za tip ili simbol Vavilona poslednjeg vremena. U proročanstvima Otkrivenja, Vavilon predstavlja lažni religiozni sistem koji će imati slične karakteristike kao starozavetni Vavilon. Principi kojima se rukovodio drevni Vavilon predstavljaju temeljnu strukturu modernog, duhovnog Vavilona.

U tekstu Otkrivenje 17,1-6, žena obučena u skerlet gazi čvrstim kocicama preko vremenskog pejzaža. Ta žena jaše na zveri grimizne boje. Biblija je naziva bludnicom. Napustila je svoju pravu ljubav, Isusa Hrista. Tu nam apostol Jovan daje slikovit prikaz jednog otpadničkog verskog sistema koji ima moćan uticaj u svetu. Obratite pažnju na prorokov izbor reči kad kaže da je to sila „s kojom bludničiše carevi zemaljski, i koji žive na zemlji opiše se vinom bluda njezina“ (Otkrivenje 17,2). Opijanje? To je u Bibliji uvek nešto negativno. A bludničenje? To je simbol lažnih učenja, pogrešnih verovanja i loše verske prakse.

I vođe i običan narod podjednako su izloženi negativnom uticaju te sile. Šta je, u tom slučaju, naša jedina zaštita? (Pročitajte Efescima 6,10-18.)

VINO GNEVA

Pročitajte Otkrivenje 17,1.2.15 i Otkrivenje 18,1-4. Koliko je veliki uticaj Vavilona?

Otpali crkveni sistem ima međunarodni doseg, i on svojim obmana utiče na ljude širom sveta. Sotona se razgnevio zato što će evanđelje biti objavljeno „svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu“ i zato što „propovjediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svijetu“, pa koristi svaku moguću prevaru da zarobi umove onih „koji žive na zemlji“ (Otkrivenje 14,6; Matej 24,14; Otkrivenje 17,2).

Tekst Otkrivenje 17,2 nastavlja svoje objašnjenje tajne velikog Vavilona, iznoseći tvrdnju da on „čini blud“ sa zemaljskim vladarima. Šta je blud? To je nezakonita veza. U slučaju otpalog crkvenog sistema, to je njegovo sjedinjenje sa državom. U pravom crkvenom sistemu, crkva je sjedinjena sa Isusom Hristom. Otpala crkva svoju moć i autoritet traži od političkih vođa zemlje. Ona traži od države da sprovodi njene uredbe. Umesto da crpi snagu od Isusa kao svog pravog vođe, ona traži podršku od države.

Otkrivenje 17,2 nastavlja svoje dramatično opisivanje: „I koji žive na zemlji opiše se vinom bluda njezina.“ Ceo Novi zavet koristi simboliku čistog soka od grožđa da bi predstavio neokaljanu, čistu Hristovu krv prolivenu na krstu za naše spasenje (Matej 26,27-29). U tekstu Luka 22,20 Isus kaže: „Ova je čaša novi zavjet mojom krvi koja se za vas proljeva.“ Međutim, kada se čisto, novo vino evanđelja izobličí, a učenja Božje Reči zamene učenjem ljudskih verskih vođa, to postaje „vavilonsko vino“. (Viđeti stih Matej 15,9.)

Zapazite, takođe, da Bog svoj narod poziva da izađe iz Vavilona. Druhim rečima, koliko god da je taj sistem korumpiran i zao, njegov doseg je tako širok da obuhvata, bar za izvesno vreme, i Božje verne, odnosno „Njegov narod“ (Otkrivenje 18,4), kako ih On naziva. Ipak, dolazi vreme kada će ih Bog pozvati da izađu iz tog sistema, kome zbog njegove iskvarene i zle prirode predstoji pad, jer je postao „stan đavolima“ i „tamnica sviju ptica nečistijeh i mrskijeh“ (Otkrivenje 18,2).

Kakvu ulogu imaju oni koji objavljuju poruke tri anđela dok ih Bog koristi da pozivaju „moj narod“ – Njegov narod – da izađe iz Vavilona?

TAJNA – VAVILON VELIKI

Pročitajte Otkrivenje 17,4-6. Čemu nas ti stihovi uče u vezi sa prirodom tog zlog sistema?

Kao što smo videli, Otkrivenje 17 opisuje jedan otpadnički religiozni sistem koji u hrišćanstvo unosi mnoga učenja starozavetnog Vavilona.

„U nastojanju da razumemo prirodu Vavilona, potrebno je da se osvrnemo na njegovo prvo pominjanje u biblijskom zapisu, a to nalazimo u 1. Knjizi Mojsijevoj. Sve je počelo u ravnici zemlje Senar, oblasti u južnom delu Mesopotamije, danas u južnom Iraku, koja se zove Vavilon. Tu je podignuta Vavilonska kula, simbol čovekove samodovoljnosti, samoodržanja i nezavisnosti od Boga (1. Mojsijeva 11,1-4).“ – Ángel Manuel Rodríguez, „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages“, p. 43.

Vavilonska kula, na području drevnog Vavilona, sagrađena je kao izraz direktnog prkošenja Božjoj Reči. Vavilonski graditelji zidali su taj spomenik sebi u slavu, a Bog im je onda pomešao jezike. Izveštaj iz 1. Mojsijeve o tome govori ovako: „Zato se prozva Vavilon, jer ondje pomete Gospod jezik cijele zemlje, i odande ih rasu Gospod po svojoj zemlji“ (1. Mojsijeva 11,9).

Taj sistem je toliko zao da je prikazan kao pijan „od krvi svetijeh i od krvi svjedoka Isusovijeh“ (Otkrivenje 17,6). Upravo tim strašnim prizorima dočarava se pokvarenost Vavilona (videti takođe i tekst Isaija 49,26).

U suštini, duhovni Vavilon predstavlja religiju zasnovanu na ljudskim učenjima, utemeljenu na ljudskim idejama i poduprtu ljudskim običajima. To je jedan vid ljudski uspostavljene religije, koju su osnovale možda čak i briljantne verske vođe, ali koja se protivi sili evanđelja i crkvi koju je Isus osnovao – crkvi zasnovanoj na ljubavi, ne na nasilju.

Knjiga Otkrivenje opisuje ta dva sistema religije. Prvi pokazuje potpuno poverenje u Isusa i oslanja se na Njegovu Reč. Drugi pokazuje poverenje u ljudski autoritet i oslanja se na ljudske verske učitelje. Jedno je vera usredsređena na Hrista, koja se za spasenje u potpunosti oslanja na Hristovu milost, žrtvu i pomirenje. Drugi je humanistički pristup veri, koji potpuno oslanjanje na Hrista u pogledu spasenja zamenjuje oslanjanjem na crkvenu tradiciju.

Kako možemo da se zaštitimo od gotovo neprimetnog uticaja Vavilona, kad je reč o nečemu takvom kao što je sklonost, kojoj smo lako podložni, da se oslanjamo na sebe same, umesto da se u potpunosti oslonimo na Boga?

POZIV NA POSVEĆENJE

Poziv koji upućuje knjiga Otkrivenja je hitan poziv na posvećenje, sažet u simboličnim dvema ženama kojima ta knjiga govori. Mada će povremeno izgledati kao da bi Božji narod mogao da bude poražen u toj kosmičkoj borbi između istine i zablude, Bog obećava da će Njegova crkva na kraju trijumfovati.

Uporedite stihove Matej 16,18 i Otkrivenje 17,14. Koje je obećanje Isus dao učenicima u pogledu svoje crkve?

Hristos je čvrst temelj na kom je sazidana Njegova crkva. Ona je utemeljena na učenjima iz Njegove Reči i vođena je Njegovim Duhom. Nasuprot tome, Vavilon, kao što smo videli, ima korene u ljudskim učenjima i tradiciji. Svaki verski vođa koji ljudsko mišljenje i običaje postavlja na mesto, ili čak iznad Božje volje otkrivene u Svetom pismu, jednostavno podstiče i nastavlja vavilonsku pometnju.

U vreme drevnog Vavilona, crkva i država bile su jedno isto. Vavilonski car Navuhodonosor je, sedeći u hramu na svom carskom prestolu, navodno govorio u ime bogova. Jednom prilikom, taj vavilonski car je, kao čin prkosa istinitom Bogu, doneo opšti dekret kojim je nametao lažno bogoslužjenje, i zapovedio svim svojim podanicima da se poklone u skladu s tim, što predstavlja moćan simbol onoga sa čime će se verni Božji narod, koji bude odbio da se klanja lažnom bogu, suočiti na kraju vremena. (Videti Danilo 3)

U poslednjim danima zemaljske istorije, nastaće državno-crkveni sistem, duhovni Vavilon, sa duhovnim vođom koji će tvrditi da govori u Božje ime. Njegova reč biće proglašena za reč samog Boga, a njegove zapovesti za zapovesti Božje. Rimski pontifeksi su vekovima tvrdili da zauzimaju Božje mesto na zemlji. Papa Lav XIII je, u svojoj enciklici od 20. juna 1894, izjavio: „Mi na ovom svetu zauzimamo mesto Svemogućeg Boga.“ Ferarijev crkveni rečnik (Ferraris Ecclesiastical Dictionary) dodaje: „Papa poseduje tako veliko dostojanstvo i toliko je uzvišen da nije kao običan čovek, već više kao Bog i Božji namesnik.“ Apostol Pavle koristi sledeće reči raskrinkavajući tu silu: „... (On) se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da će on sjesti u crkvi Božijoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog“ (2. Solunjanima 2,4).

Pošto smo već videli da Bog ima svoj verni narod u „Vavilonu“, zašto moramo biti pažljivi kad govorimo o tome, i voditi računa da ne osuđujemo ljude kao pojedince, već sam sistem?

VAVILON – SREDIŠTE IDOLOPOKLONSTVA

Evo još jednog pokazatelja za jasno prepoznavanje „tajne Vavilona velikog“ – idolopoklonstvo je činilo samu srž vavilonskog bogoslužjenja.

Pročitajte sledeće tekstove: Jeremija 50,33-38 i Jeremija 51,17.47. Šta nam ti stihovi otkrivaju o klanjanju kipovima u drevnom Vavilonu i o tome kako Bog gleda na to?

Tekstovi Jeremija 50 i 51 predviđaju uništenje Vavilona od strane Midana i Persijanaca. Jedan od razloga za propast Vavilona bilo je njegovo idolopoklonstvo. Vavilonjani su verovali da ti kipovi predstavljaju njihova božanstva. U vavilonskoj religiji, ritualno opsluživanje i obožavanje statua božanstava smatrani su svetim. Smatralo se da ti bogovi žive istovremeno u svojim statuama u hramovima i u prirodnim silama koje oličavaju. Pljačkanje ili uništavanje idola smatralo se gubitkom božanske zaštite. Tokom neovavilonskog perioda, haldejski princ Marduk-apla-idi-na II pobjegao je u južne močvare Mesopotamije sa statuama vavilonskih bogova da ih spase od vojske Senahirima iz Asirije. (Jame R. McIntosh, *Ancient Mesopotamia: New Perceptives*, ABC-CLIO, Inc., [Santa Barbara, CA, 2005] pp. 35–43).

Biblijski proroci su obožavanje tih beživotnih kipova predstavljali kao suprotnost obožavanju Boga Stvoritelja, koji je živ i sposoban da podari život (Jeremija 51,15.16.19).

Pročitajte tekstove 2. Mojsijeva 20,4-6 i Psalmi 115,4-8. Čemu nas oni uče u vezi sa idolopoklonstvom?

Mada problem idolopoklonstva duhovnog Vavilona zadire mnogo dublje od pukog klanjanja pred likovima od drveta i kamena, u njemu zaista postoji paralela sa drevnim Vavilonom kad je reč o unošenju slika i kipova u bogoslužjenje. Upotreba slika i kipova kao predmeta obožavanja, ili takozvanog „klanjanja“, predstavlja kršenje druge zapovesti, jer ograničava sposobnost Svetog Duha da u naš um utisne večne istine, a Božje veličanstvo svodi na beživotne likove. Te slike i kipovi uvedeni su u hrišćanstvo u četvrtom veku, kako bi se hrišćanska religija učinila prihvatljivijom paganskom stanovništvu. Nažalost, tim slikama i kipovima često se pripisuje svetost i odaju im se počasti koje pripadaju samo Bogu, što čitavu tu stvar čini posebno duhovno unižavajućom.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Poruka iz 14. poglavlja Otkrivenja, koja najavljuje *pad* Vavilona, mora da se primeni na verske zajednice koje su u početku bile neporočne, a posle su se iskvarile. Pošto ta poruka stiže posle upozorenja o sudu, svakako će se propovedati u poslednje dane, i zato se ne može odnositi isključivo na Rimsku crkvu, jer se ta Crkva već stolicima nalazi u stanju otpada.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 383 (original).

Treće poglavlje Knjige proroka Danila – priča o trojici jevrejskih mladića kojima je bilo naređeno da se poklone „zlatnomu liku, koji postavi car Navuhodonosor“ (Danilo 3,5) u drevnom Vavilonu – predstavlja simbol, model onoga što će se dogoditi kada duhovni Vavilon, na kraju vremena, bude nametnuo obožavanje lažne „ikone“ (videti Otkrivenje 13,15; Otkrivenje 14,9,11; Otkrivenje 16,2; Otkrivenje 19,20; Otkrivenje 20,4). Kako je interesantno to što zapovest koju je trebalo da prekrše ta trojica Jevreja – druga zapovest (2. Mojsijeva 20,4,5) – predstavlja jednu od dve zapovesti koje ta sila, na drugom mestu optužena za pokušaj „da promijeni vremena i zakone“ (Danilo 7,25), nastoji da ukine.

Koju još zapovest ona pokušava da naruši? Naravno, četvrtu zapovest, koja se, kao što smo videli, i kao što ćemo ponovo videti, nalazi u samoj srži čitavog tog spora oko bogoslužjenja, i koja će biti od presudnog značaja u poslednjoj krizi, kada se budemo suočili sa pitanjem da li ćemo obožavati Onoga koji je „za šest dana stvorio... nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu“ (2. Mojsijeva 20,11; videti i Otkrivenje 14,7), ili zver i njenu „ikonu“.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kakve veze ima Vavilonska kula sa savremenim duhovnim Vavilonom? Koje sličnosti postoje između njih?
2. Kako uskladiti te dve suprotstavljene ideje: Isus je dao vlast svojoj crkvi, ali je opasno prepuštati svoje versko iskustvo u ruke bilo kog duhovnog vođe? Koje su granice crkvene vlasti?
3. Kako postati svestan da idolopoklonstvo, jedan od vavilonskih greha, nije samo klanjanje pred kipovima? Na koje načine čak i protestanti mogu pasti u idolopoklonstvo?
4. Koje još paralele možete pronaći u tekstu Danilo 3, i prinudnom klanjanju koje je tu opisano, sa onim što smo upozoreni da će se dešavati na kraju vremena?

SOTONINE ZAVRŠNE OBMANE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 12,9; Otkrivenje 16,13.14; 1. Solunjanima 4,16.17; Jezekilj 8,16; Jezekilj 20,1-20; Otkrivenje 18,4.5.

Tekst za pamćenje: „Osveti ih istinom svojom: riječ je tvoja istina“ (Jovan 17,17).

Bilo je to jedno od onih predivnih septembarskih jutara u Čikagu. Dok se sunce pomaljalo nad jezerom Mičigen, užurbani putnici se probijali kroz saobraćajne gužve na autoputevima Kenedi i Ajzenhauer, a deca kretala u školu, počela je da kruži jeziva priča koja je uterala strah u srca stanovnika Čikaga. Ljudi su se teško razboljevali, a neki su čak i umirali samo nekoliko časova nakon uzimanja kapsula leka „Tilenol“. Tokom testiranja pokazalo se da su u svakoj kapsuli nađeni tragovi kalijum-cijanida, smrtonosnog otrova. Neka neuračunljiva osoba je promenila sastav leka. Ni do dan-danas se ne zna ko je to uradio.

Kao što smo videli, Otkrivenje nas upozorava da će „stanovnici zemlje“ popiti smrtonosni napitak koji se zove „vavilonsko vino“. Ima lažnih doktrina i učenja koji na kraju dovode samo do smrti. Međutim, svet nije ostao bez protivotrova, zaštite od tog duhovnog otrova – a to su poruke tri anđela.

U pouci za ovu sedmicu nastavićemo da razmatramo ne samo vavilonske prevare, već i Isusov plan da nas spase od tih prevara i smrti koju bi nam one inače donele.

PUT KOJI SE ČINI PRAV U LJUDSKIM OČIMA

U kontekstu poslednjeg vremena, Isus je izrekao snažno upozorenje: „Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake i čudesna da bi prevarili, ako bude moguće, i izbrane“ (Marko 13,22). Ko su „izabrani“? On kasnije kaže: „I poslaće anđele svoje s velikijem glasom trubnijem; i sabraće izbrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa“ (Matej 24,31). Pomalo je zastrašujuće, zar ne, to što će obmana u poslednjim danima biti tolika da će se i verni naći u opasnosti da budu prevareni?

Pročitajte Otkrivenje 12,9. Koga sotona vara? Kako razumemo te reči?

Očigledno, Bog će imati nešto vernih ljudi i u poslednjim danima, kao što ih je imao kroz sve vekove. Međutim, izbor reči u ovom tekstu otkriva koliko je sotonina obmana zaista široko rasprostranjena.

Pročitajte tekst Priče 14,12. Koje snažno upozorenje je tu izneto?

Ljudima se često savetuje da slede sopstvenu savest kako bi sami za sebe odredili šta je ispravno a šta pogrešno, šta je dobro a šta zlo, a zatim da žive u skladu s tim. Međutim, Sveto pismo kaže da smo svi mi grešnici, da smo svi iskvareni (Jeremija 17,9; Rimljanima 3,9-18), tako da je verovanje sopstvenim osećajima gotovo zagarrantovan način da, pre ili kasnije, nešto pogrešno shvatimo, pa i da pogrešno postupimo. Tokom vekova, mnogo su zla počinili ljudi koji su bili potpuno uvereni u ispravnost svojih ciljeva. Oni su, zapravo, samo sledili put koji se „čini čovjeku prav“.

Za razliku od toga, mi moramo uroniti u Božju Reč, i iz Njegove Reči, pošto se predamo Svetom Duhu, naučiti da razlikujemo istinu od zablude, ispravno od pogrešnog, dobro od zla. Jer, prepušteni sami sebi, ili sopstvenim čulima, možemo postati lak plen za sotonine obmane.

Zamislite se nad primerima ljudi koji su delovali na osnovu onoga što su smatrali ispravnim, ili su čak verovali da je to po Božjoj volji, a ipak su činili zlo. Šta možemo naučiti na osnovu tih tragičnih događaja?

STARA LAŽ O BESMRTNOSTI

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 16,13.14 i Otkrivenje 18,2.23. Koje aluzije na spiritizam nalazite u tim stihovima?

Izrazi kao što su: „stan đavolima“, „duhovi đavolski“ i „čaranje“ ukazuju na demonske aktivnosti. Nije ni čudo što smo upozoreni da će od dve velike prevare poslednjeg vremena jedna biti „besmrtnost duše“ (videti Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 588 /original/).

Naravno, danas se to lako može videti. Čak i u hrišćanskom svetu, ideja o besmrtnosti duše praktično je jedno od osnovnih hrišćanskih učenja. Mnogi hrišćani veruju da će se spaseni posle smrti vinuti u raj, a izgubljeni spustiti u pakao. Koliko smo često, na primer, nakon smrti velikog evanđeliste Bilija Grejema, mogli da čujemo kako je „Bili Grejem sada bezbedan na nebu, u Isusovom naručju punom ljubavi“, ili nešto slično? Ta vrsta izjava stalno se čuje u crkvama i učionicama, a posebno na sahranama.

Pročitajte sledeće tekstove: Propovednik 9,5; Jov 19,25-27; 1. Solunjanima 4,16.17 i Otkrivenje 14,13. Koje je jasno uputstvo Bog dao svom narodu kad je reč o životu posle smrti, i u čemu mi nalazimo svoju nadu?

Jedan od stubova vavilonske obmane je pogrešno shvatanje smrti, koje, zasnovano na ideji o besmrtnosti duše, utire put za prevarni uticaj spiritizma. Ako verujete da mrtvi, u nekom obliku, nastavljaju da žive, i da su možda u stanju čak i da komuniciraju s nama, kakvu zaštitu onda imate od bilo koje od bezbrojnih sotonskih obmana? Kad bi se pred vama iznenada pojavio neko za koga biste mogli da pomislite da je vaša pokojna majka ili dete, ili neko drugi od vaših voljenih, i kad bi razgovarao s vama, koliko bi vaša čula lako mogla da vas prevare? To se dešavalo u prošlosti, dešava se i sada a, svakako, kako se budemo bližili poslednjim danima, dešavaće se ponovo. Naša jedina zaštita je da stojimo čvrsto ukorenjeni u onome što Biblija uči, i držimo se biblijskog viđenja smrti kao sna koji će trajati do Isusovog drugog dolaska.

Koji primeri modernog spiritizma postoje u vašoj kulturi danas? Zašto je čvrsto pridržavanje Božje Reči naša jedina zaštita?

VAVILON – SREDIŠTE KULTA SUNCA

Obožavanje sunca bilo je izrazito prisutno u Egiptu, Asiriji, Persiji i, svakako, Vavilonu. U svojoj knjizi *Obožavanje prirode* (James G. Frazer, *The Worship of Nature*, volume 1, p. 529), Džejms G. Frejzer iznosi sledeće zapažanje: „U drevnoj Vaviloniji sunce se obožavalo od davnina.“ Možda deluje iznenađujuće, ali vavilonsko obožavanje sunca povremeno je uticalo na bogosluženje Božjeg naroda u Starom zavetu.

Pročitajte sledeće tekstove: Jezekilj 8,16 i 2. O carevima 23,5.11. Šta su proroci pisali o uticaju koji je obožavanje sunca imalo u Izraelu i Judi? (Videti takođe Rimljanima 1,25.)

Prorok Jezekilj, Danilov savremenik, opisao je neke od pripadnika Božjeg naroda kako se, leđima okrenuti prema Božjem hramu, klanjaju suncu prema istoku. Umesto da se klanjaju Tvorcu sunca, oni su obožavali samo sunce.

U 17. poglavlju Otkrivenja, Jovan opisuje jedno vreme kompromisa, kada su vavilonska načela, uključujući obožavanje sunca, ušla u hrišćansku crkvu. Konstantinovo neformalno preobraćenje, početkom četvrtog veka, izazvalo je veliku radost u Rimskom carstvu. Car je bio snažno naklonjen obožavanju sunca. Edvard Gibon, poznati istoričar, piše: „Sunce je slavljeno širom carstva kao Konstantinov nepobedivi vodič i zaštitnik“ (*Opadanje i propast Rimskog carstva*, 20. poglavlje). Godine 321. Konstantin je doneo prvi „nedeljni zakon“. U tom ukazu je pisalo: „Na časni dan Sunca neka se odmaraju magistrati i ljudi koji žive u gradovima, i neka se zatvore sve radionice“ (Konstantinov edikt, 321. godine). To nije značilo da se svetkovanje nedelje zakonom nametalo svim Konstantinovima podanicima, ali je donošenje tog edikta ipak učvrstilo poštovanje nedelje u svesti rimskog stanovništva.

U narednim decenijama su carevi i pape, preko državnih uredbi i crkvenih saveta, nastavili da utvrđuju nedelju kao jedinstveni dan za bogosluženje, što se, za većinu hrišćana, održalo do danas. Kakav moćan primer neprijatne istine da nešto ne postaje ispravno samo zato što većina ljudi veruje u to, ili to praktikuje.

Osvrnite se oko sebe i pogledajte koliko je nedeljno bogosluženje zastupljeno u hrišćanskim crkvama. Čemu bi ta činjenica trebalo da nas nauči kad je reč o raširenosti sotonskih obmana? I opet, kao u vezi sa stanjem mrtvih, šta je naša jedina zaštita?

POZIV NA VERNOST

Poruka drugog anđela iz 14. poglavlja Otkrivenja glasi: „Pade, pade Vavilon grad veliki“ (Otkrivenje 14,8). U 17. poglavlju, žena prepoznata kao duhovni Vavilon, obučena u porfiru i skerlet, jaše na crvenoj zveri i pruža čašu svog vina da bi opila svet svojim zabludama. Crkva i država se ujedinjuju. Preovladava laž. Demoni čine čuda da bi obmanuli ljude i svet velikom brzinom uleće u konačni sukob.

U isto vreme, Božji narod biva omalovažen, ismevan, ugnjetavan i proganjan, ali posredstvom Hrista i silom Njegovog Svetog Duha ostaje nepokolebljiv u svom opredeljenju. Sve sile pakla i vojske zla ne mogu da slome njihovu odanost Hristu. U Njemu, oni su bezbedni. On je njihovo „utočište i sila, pomoćnik, koji se u nevoljama brzo nalazi“ (Psalmi 46,1).

Bog poziva ljude poslednjeg vremena da se vrate odanosti Njegovoj Reči. Isus se molio: „Osveti ih istinom svojom: riječ je tvoja istina“ (Jovan 17,17). Istina Božje Reči, a ne ljudsko mišljenje i tradicija, predstavlja zvezdu Danicu koja će nas voditi u ovom kritičnom času zemaljske istorije.

Evo jedne izvanredne izjave dr Edvarda T. Hiskoksa, autora *Standardnog priručnika za baptističke crkve*. On se 1893. godine obratio grupi od više stotina baptističkih sveštenika i šokirao ih objašnjavajući kako je nedelja ušla u hrišćansku crkvu.

„Kakva je šteta što ona (nedelja) dolazi obeležena žigom paganstva i krštena imenom boga sunca, a potom usvojena i odobrena papskim otpadništvom, i zaveštana kao sveto nasleđe protestantizmu!“ (Edward Hiscox, New York ministers' conference, Nov. 13, 1893.)

Pročitajte tekst Jezekilj 20,1-20. Šta predstavlja suštinu te Jezekiljeve poruke i kako se Subota uklapa u taj poziv na vernost?

Dvadeseto poglavlje Knjige proroka Jezekilja predstavlja ozbiljan poziv Izraelu da napusti paganske običaje, i da obožava Stvoritelja umesto svojih lažnih bogova, u ovom slučaju „gadnih bogova Misirskih“. U porukama tri anđela, Bog upućuje sličan poziv: „Poklonite se Stvoritelju“, jer „pade Vavilon“. Osim toga, kao što znamo, Subota i vernost njoj imaju veliku ulogu u završnim događajima.

Koje pouke možemo izvući za sebe iz onoga što je napisano u tekstu Jezekilj 20,1-20? (Videti takođe 1. Korinćanima 10,11.)

BLAGODAT ZA POSLUŠANJE

Žena obučena u skerlet i purpur koja jaše na crvenoj zveri, deli unakolo svoju čašu vina, i svet biva opijen vavilonskim lažnim učenjima. Govoreći o „vavilonskom vinu“, Elen Vajt iznosi sledeći jasan komentar: „Šta predstavlja to vino? To su njena lažna učenja. Ona je svetu dala lažnu subotu umesto Subote iz četvrte zapovesti, i ponovila je laž koju je sotona prvi put rekao Evi u Edemu – laž o prirodnoj besmrtnosti duše.“ – Ellen G. White, *Review and Herald*, Dec. 6, 1892. Ta pogrešna učenja prevarila su milione. Zbog svega toga, Bog upućuje svom narodu, još uvek upletenom u zablude, poslednji poziv milosti.

Pročitajte Otkrivenje 18,4.5. Kakav poziv Bog upućuje mnoštvu koje se još uvek nalazi u otpalim verskim organizacijama?

Kao što smo već videli (ali vredi ponoviti), mnogi pripadnici Božjeg naroda nalaze se u verskim organizacijama koje dovode u pitanje biblijska učenja. Oni ne razumeju istine Svetog pisma. Njima Bog upućuje jednostavan poziv pun ljubavi: „Izidite iz nje, narode moj, da se ne pomiješate u grijehe njezine, i da vam ne naude zla njezina“ (Otkrivenje 18,4).

Pročitajte stih 1. Jovanova 3,4 i uporedite ga sa stihom Rimljanima 14,23. Kako Biblija definiše greh? Kako ti biblijski stihovi mogu da se usklade?

Greh je prestup ili kršenje Božjeg zakona. A jedini način na koji čovek može da održi Zakon je putem vere u moć živog Hrista. Mi smo slabi, nepostojani, posrnuli, grešni ljudi. Kad verom prihvatimo Hrista, Njegova milost iskupljuje našu prošlost i osnažuje našu sadašnjost. On nam daje „blagodat i apostolstvo“ (Rimljanima 1,5). Nebo upućuje poziv Božjem narodu u crkvama koje ne poštuju i ne drže Božji zakon da verom istupi iz njih. A adventistima, u crkvama koje svetkuju Subotu, Bog upućuje poziv da napuste sve pokušaje da budu poslušni ljudskom snagom, usredsređeni na sebe, i da, umesto toga, žive pobožno verom u Hristovu blagodat, koja nas oslobađa i od osude i od vlasti greha. I kao što je vernost Izraelaca zakonu (5. Mojsijeva 4,6) trebalo da bude moćno svedočanstvo svetu, i naša vernost može biti moćno svedočanstvo i doprineti tome da se ljudi izvedu iz Vavilona.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„'Vavilon grad veliki' iz knjige Otkrivenje u posebnom smislu označava ujedinjene otpadničke religije na kraju vremena... 'Vavilon grad veliki' je izraz kojim Nadahnuće naziva veliki, trostruki verski savez između papstva, otpalog protestantizma i spiritizma... Pojam 'Vavilon' se odnosi na same organizacije i njihove vođe, a ne toliko na njihove članove. O njima se govori kao o 'vodama mnogima' (Otkrivenje 17,1.15).“ – The SDA Bible Commentary, vol. 7, pp. 851, 852.

„Sotona će dvema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedelje, podvlastiti ljude svojim prevarama. Dok prva postavlja temelje spiritizmu, druga omogućava prijateljske veze s Rimom.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 588 (original).

Prema Starom zavetu, duhovi mrtvih su imali glavnu ulogu u vavilonskoj religiji. Vavilonjani su snažno verovali u doktrinu o besmrtnosti duše. Verovali su da duša nakon smrti ulazi u duhovni svet. Međutim, koncept besmrtnosti duše je nešto potpuno strano učenju Svetog pisma. *Jevrejska enciklopedija* jasno prepoznaje poreklo lažne ideje o besmrtnosti duše. „Verovanje da duša nastavlja da postoji nakon raspada tela se... nigde izričito ne pominje u Svetom pismu... Vera u besmrtnost duše ušla je među Jevreje u dodiru sa grčkom mišlju, i to uglavnom preko filozofije Platona – njenog najistaknutijeg predstavnika, koji je do svojih ideja dolazio pod uticajem orfičkih i eleuzinijskih misterija, u kojima su se na neobičan način mešala vavilonska i egipatska shvatanja.“ – Kaufman Kohler, *The Jewish Encyclopedia*, „Immortality of the Soul“ (1906).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Zašto je razumevanje istine o smrti tako presudno važno? Od čega nas ta istina štiti? Zašto je ona istovremeno i tako utešna?
2. Neke od đavoljih obmana su očigledne, druge su nešto prikrivenije. Kako možemo izbeći i jedne i druge?
3. Razgovarajte u razredu o pitanju koje smo dotakli u proučavanju predviđenom za nedelju – o ljudima koji čine zlo verujući da slede Božju volju otkrivenu u Bibliji. Kako to da objasnimo? Kakvu ulogu treba da ima Božji zakon u razjašnjenju tog problema?

BOŽJI PEČAT I ŽIG ZVERI – 1. DEO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,12; Efescima 2,8-10; Matej 27,45-50; Otkrivenje 13,15-17; Otkrivenje 14,4; Luka 5,18-26.

Tekst za pamćenje: „I vidjeh drugoga anđela gdje se penje od istoka sunčanoga, koji imaše pečat Boga živoga; i povika glasom velikijem na četiri anđela kojima bješe dano da kvare zemlju i more, govoreći: Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatim sluge Boga našega na čelima njihovima“ (Otkrivenje 7,2.3).

Dok proučavamo dešavanja na kraju vremena u vezi sa žigom zveri, ključna pojedinost koja se ističe je razlika u načinu delovanja između Boga i neprijatelja duša.

Kao što smo već videli tokom našeg proučavanja, centralna pitanja u velikoj borbi između Hrista i sotone tiču se lojalnosti, autoriteta i bogoslužjenja. Proročanstva koja opisuju zveri u 13. poglavlju Otkrivenja, mali rog u 7. poglavlju Knjige proroka Danila i „sina pogibli“ u 2. poglavlju 2. Solunjanima poslanice govore o jednoj sili koja uzurpira Božju vlast, zahteva lojalnost i uvodi lažni sistem bogoslužjenja. I to čini upotrebom sile, prinude, a ponekad i davanjem mita i nagrada – sve sa ciljem da primora ljude da joj se poklone.

Nasuprot tome, velika pokretačka sila Božjeg carstva je ljubav. Umesto da se klanjaju zveri, pripadnici Božjeg naroda nalaze najveću radost i zadovoljstvo u obožavanju Tvorca. Potpuno su Mu posvećeni jer znaju koliko je On posvećen njima. Jedino što će sprečiti bilo koga od nas da primi žig zveri na kraju vremena je ljubav prema Isusu, koja je toliko duboka da ništa ne može da prekine našu povezanost s Njim.

U ovoj pouci ćemo nastaviti da proučavamo te teme.

NEPOKOLEBLJIVA ISTRAJNOST

Kao što smo videli u tekstu Otkrivenje 14,7, Bog poziva sve ljude da se poklone Stvoritelju. To je poruka prvog anđela. U tekstu Otkrivenje 14,8, Bog upozorava svet na „Vavilon“, lažni religiozni sistem čiji koreni sežu unazad sve do drevnog Vavilona. To je poruka drugog anđela.

U tekstu Otkrivenje 14,9.10, treći anđeo opominje ljude da se ne klanjaju zveri. On jakim glasom objavljuje: „Ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gnjeva Božijega!“

Pročitajte tekst Otkrivanje 14,12. Koje dve karakteristike Božjeg naroda poslednjeg vremena otkrivamo u tom stihu? Zašto su obe te karakteristike važne?

Grčka reč za „trpljenje“ je *hupomone*, što bi moglo ispravnije da se prevede kao „nepokolebljiva istrajnost“. Bog će na kraju vremena imati narod koji će Mu biti odan uprkos protivljenju i žestokom progonu. Božjom milošću, oni će pokazati postojanu istrajnost, i vodiće blagosloven život poslušnosti, potpuno usredsređen na Boga.

Obožavanje Tvorca (Otkrivenje 14,7) stoji u direktnoj suprotnosti sa obožavanjem zveri (Otkrivenje 14,9), i nalazi svoj pravi izraz u narodu koji drži zapovesti Božje i ima veru Isusovu (Otkrivenje 14,12). Taj konačni sukob u vezi sa odanošću Hristu ili zverskoj sili odvija se oko bogoslužjenja, a u samoj srži velikog sukoba između dobra i zla naći će se u jednom trenutku i pitanje Subote.

Pročitajte sledeće tekstove: Rimljanima 8,1-4; Efescima 2,8-10 i Kološanima 1,29. Čemu nas ti stihovi uče kad je reč o življenju po veri?

Kad živimo po veri, primamo Božju blagodat, i naš život se menja. Posvećeni Spasiteljevi sledbenici neće imati samo veru „u“ Isusa, već i veru „Isusovu“. Oni će imati taj poseban kvalitet vere, karakterističan za poslednja vremena, sasvim po ugledu na Isusa, i ostaće verni do smrti – baš kao i On.

Koliko ste verni u sitnicama? Šta vam to govori u vezi s tim kako ćete se pokazati onda kad naiđu prava iskušenja? (Videti Luka 16,10.)

KOSMIČKA BORBA

Pročitajte tekst Matej 27,45-50. Čemu nas ti stihovi uče u pogledu onoga što je Hristos iskusio na krstu? Šta je Isus mislio kada je pitao Boga zašto Ga je napustio, i kako nam taj prizor pomaže da razumemo šta znači imati „veru Isusovu“?

Dok je visio na krstu, obavijen tamom, noseći krivicu, sramotu i osudu za grehe sveta, odvojen od ljubavi svog Oca, Isus je mogao da se osloni samo na odnos koji je imao sa Ocem tokom svog života. Dakle, životom potpune zavisnosti od Oca, čak i u dobrim vremenima, Isus se pripremio za najgora vremena, čak i za krst. Spasitelj je verovao, čak i kad su Ga sve okolnosti nagonile na sumnju. Čak i kad Mu se činilo da ga je Bog napustio, Isus nije odustao.

„Usred užasnog mraka, prividno napušten od Boga, Hristos je ispio do dna čašu ljudskog bola. U tim strašnim trenucima oslanjao se na dokaze o Očevom prihvatanju koji su Mu do tada dati... Hristos je verom izvojevao pobedu.“ – Elen G. Vajt, *Hristos – pobednik*, str. 277 (original).

Vera Isusova je tako duboka, tako puna pouzdanja, tako posvećena, da je ne mogu poljuljati ni svi demoni u kosmosu ni sva iskušenja na zemlji. To je vera koja se uzda i kad ne vidi, veruje i kad ne razume, istrajava čak i kad ima malo toga na šta bi mogla da se osloni. Ta „vera Isusova“ je sama po sebi dar koji primamo verom, i ona će nas provesti kroz predstojeću krizu. Upravo je ta „vera Isusova“, koja prebiva u našem srcu, ono što će nas osposobiti da se klanjamo Hristu kao svom Suverenu, i da ostanemo nepokolebljivo istrajni kada se bude nametao žig zveri iz Otkrivenja.

Međutim, ta vera nije nešto što se može iznenada pojaviti niotkuda. Božji narod uči da živi verom iz dana u dan, upravo sada. U dobrim vremenima, u lošim vremenima, kad se može osetiti Božja blizina i kad se čini da je Bog daleko – svejedno je. „Pravednik od vjere življeće“ (Galatima 3,11; videti takođe Avakum 2,4). Vreme pripreme je sada. Svako iskušenje sada, ako se trpi u veri, može doneti dragocene plodove u našem životu.

Setite se nekog trenutka kad je izgledalo da vam se život raspada, i kad je jedino što ste imali bila vaša vera. Kako ste kroz to prošli? Koje ste lekcije naučili? Šta ste doživeli što bi moglo pomoći nekom drugom ko prolazi kroz nešto slično?

ŽANJEMO ONO ŠTO SMO POSEJALI

Proročanstvo u vezi sa žigom zveri govori o verskoj netoleranciji, ekonomskom bojkotu, progonu i, na kraju, osudi na smrt. Ali začudo, to je i poruka ohrabrenja. Jer, čak i u najgorim vremenima, Bog će se brinuti za svoj narod koji drži „zapovijesti Božije i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12). A među tim zapovestima je, naravno, i četvrta – sedmi dan, Subota.

Proročanstvo o žigu zveri u 13. poglavlju Otkrivenja govori nam o najgorem okršaju, o apsolutnom vrhuncu sotoninog rata protiv Boga. Njegova prva strategija u tom ratu je obmana. Otkrivenje 13 govori o jednom vremenu u budućnosti kada će đavo delovati preko ovozemaljske političko-religiozne sile zvane „zver“, i kada će pribegavati nasilju.

Verski progon, naravno, nije nikakva novost. On postoji još otkako je Kain ubio Avelja zato što je služio Bogu u skladu sa Božjim uputstvima (videti 1. Mojsijeva 4,1-8). Isus je najavio da će vernici trpeti progonstvo i u prvom veku, a i kasnije kroz vekove: „Doći će vrijeme“, upozorio ih je, „kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu službu čini“ (Jovan 16,2; videti takođe Matej 10,22; 1. Petrova 4,12).

Proročanstvo o žigu zveri odnosi se na poslednju kariku u tom bezbožnom lancu. Kao i progone u prošlosti, i ovaj progon je osmišljen tako da primora svakoga da se povinuje određenom skupu verovanja i propisanom sistemu bogoslužnja.

Pročitajte Otkrivenje 13,15-17. Sa čime će se Božji narod poslednjeg vremena suočavati tokom te završne krize?

Proročanstvo kaže da će progon početi ekonomskim sankcijama: „Niko ne može ni kupiti ni prodati“ osim ako nema „žig“. Kada se to dogodi, ogromna većina će pokleknuti. Jer, svako ko odbije da primi žig na kraju će biti osuđen na smrt.

Navodeći ih na kompromise u svakodnevnom životu, đavo priprema hrišćane da prime žig zveri u budućnosti, kada naiđe poslednji ispit. Ali ljubav koju Bog oseća prema svakom od nas ojačaće nas i sačuvati u teškim vremenima koja nam predstoje.

Pročitajte Galatima 6,7-9. Mada to nije napisano u kontekstu događaja poslednjih dana, zašto je princip koji je tu izložen toliko relevantan kad je reč o žigu zveri i o tome kako možemo ostati verni?

ONI KOJI IDU ZA JAGNJETOM

Pročitajte Otkrivenje 13,1.2. Odakle dolazi zver i ko joj daje vlast?

Prva zver iz Otkrivenja 13 dobija silu, presto i veliku oblast (vlast) od zmije. Otkrivenje 12,9 i Otkrivenje 20,2 poistovećuju tu zmiju sa sotonom. Sotona je lukavi neprijatelj i on deluje preko zemaljskih sila. Otkrivenje 12,3-5 kaže da je ta „aždaja“ – đavo – pokušala da proždere „muško dete“ čim se rodilo. To „muško Dete“ je kasnije „uzeto k Bogu i prijestolu njegovu“. To se, naravno, odnosi na Hrista. U želji da uništi Hrista kao dete, sotona je delovao preko Iroda i carskog Rima. Na kraju Isusovog života, rimski namesnik, Pilat, osudio je Hrista na smrt, rimski dželat Ga je prikovao za surovi krst, rimski vojnik Ga je proboo kopljem, a drugi rimski vojnici su čuvali Njegov grob. Prema tekstu Otkrivenje 13,2, aždaja, odnosno sotona, delujući preko paganskog Rima dao je svoj presto toj novonastaloj zverskoj sili.

„Mada prvenstveno predstavlja sotonu, aždaja, u prenesenom smislu, predstavlja Rimsko carstvo... Vlast koja je nasledila Rimsko carstvo, koja je od aždaje primila silu svoju, i prijestol svoj, i oblast veliku, očigledno je papski Rim.“ – *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 817. Istoričar A. K. Flik objašnjava da se „iz ruševina političkog Rima uzdigla velika moralna imperija u džinovskom obličju Rimske crkve“. – A. C. Flick, *The Rise of the Medieval Church* (1900) p. 150 (citirano u Adventističkom biblijskom komentaru – *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, page 817).

Pročitajte Otkrivenje 13,3 i Otkrivenje 14,4. Kakvu suprotnost vidite u tim stihovima?

Za razliku od „celog sveta“, koji sledi zver, Bog će imati narod koji će umesto toga „ići za Jagnjetom“. Kao i uvek, moraćemo da se opredelimo za jednu ili drugu stranu, za Isusa ili protiv Isusa. Ni tada, kao ni sada, neće biti nekog srednjeg puta niti neutralne pozicije. Ne biti čvrsto posvećen Isusu, znači predati se, svesno ili nesvesno, drugoj strani.

„I svi će mrziti na vas imena mojega radi; ali koji pretrpi do kraja blago njemu“ (Matej 10,22). Koliko ste vi spremni za to da istrpите do kraja?

ISUS – NAŠ JEDINI POSREDNIK

Pročitajte Otkrivenje 13,4.5. Koja karakteristična obeležja zveri nalazimo u tim stihovima?

Zver iz Otkrivenja je otpadnička verska sila koja se uzdiže iz pagan-skog Rima i prerasta u svetski religiozni sistem. Međutim, prema tekstu Otkrivenje 13,5, to je bogohulna sila. U Novom zavetu, bogohuljenje se izjednačuje sa prisvajanjem Božjih privilegija i prerogativa od strane nekoga ko se postavlja kao da je ravan Bogu.

Pročitajte tekstove Luka 5,18-26 i Jovan 10,33. Na koja dva aspekta bogohuljenja ukazuju ti stihovi?

Vođe su optuživale Isusa za bogohuljenje. U Isusovom slučaju te optužbe su bile neopravdane, jer je On zaista raspolagao svim pravima i prerogativima Boga – uključujući i pravo da oprašta naše grehe. I to samo zato što Isus jeste bio Bog. Ili, kako je On to sam upečatljivo izrazio: „Toliko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? Koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam oca?“ (Jovan 14,9).

S druge strane, tekst 1. Timotiju 2,5 uči da postoji samo jedan posrednik između Boga i ljudi – čovek Isus Hristos. Nasuprot tome, Rimaska crkva uči da je sveštenik posrednik između Boga i grešnog čovečanstva. Međutim, budući da je i sam grešno ljudsko biće, sveštenik ne može biti naš posrednik, jer je i njemu samom potreban posrednik. Bogohuljenje se takođe definiše kao tvrdnja bilo kog čoveka da je Bog ili da zauzima mesto Boga. Evo, da navedemo samo dve takve izjave iz autoritativnih izvora Rimske crkve:

„Papa poseduje tako veliko dostojanstvo i toliko je uzvišen da nije kao običan čovek... on kao da je Bog na zemlji.“ – Lucius Ferraris, „Pope“, article 2, *Prompta Bibliotheca* (1763), vol. 6, pp. 25–29.

Papa Lav XIII se hvalio: „Mi (pape) na ovom svetu zauzimamo mesto Svemogućeg Boga.“ – *The Great Encyclical Letters of Pope Leo XIII* (New York: Benziger, 1903), p. 193.

Te tvrdnje postaju još značajnije kada shvatimo da rečca „anti-“, kao u izrazu „anti-Hrist“, ne znači uvek „protiv“, već može da znači i „umesto“. Otuda „antihrist“ takođe znači i „umesto Hrista“. Ima li većeg bogohuljenja?!

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Od samog početka velikog sukoba na Nebu, sotona je želeo da sruši Božji zakon. U nameri da postigne ovaj cilj, upustio se u pobunu protiv Stvoritelja. Iako je bio progнан sa Neba, nastavio je istu bitku na Zemlji. Cilj za kojim je istrajno težio, ogledao se u njegovom nastojanju da prevari ljude i da ih navede da prekrše Božji zakon. Posledice će biti potpuno iste, bez obzira da li će ga postići tako što će ih navesti da odbace ceo Zakon, ili da uklone samo jednu od njegovih odredaba... Trudeći se da izloži preziru božanske uredbe, Sotona je izopačio biblijsku nauku, pa su se zablude na taj način uvukle i u veru hiljada ljudi koji su smatrali da veruju u Bibliju. Poslednji veliki sukob između istine i zablude predstavlja konačnu bitku u dugotrajnom ratu oko Božjeg zakona. Upravo sada ulazimo u tu bitku – u bitku između ljudskih zakona i Gospodnjih odredaba, između religije Biblije i religije mitova i tradicija.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 582 (original).

U celoj knjizi Otkrivenje bogoslužjenje i stvaranje su neraskidivo povezani. Suština borbe između dobra i zla, kao i sporenja oko žiga zveri, svodi se na pitanje da li je Bog dostojan obožavanja.

Kao što smo videli, shvatanje Hrista kao Stvoritelja nalazi se u samoj srži subotnog bogoslužjenja. Isus dosledno podvlači značaj dana čiji je On, prema sopstvenoj tvrdnji, „Gospodar“ (Matej 12,8; Marko 2,28; Luka 6,5). Subota je večni podsetnik na naš identitet. Ona nas podseća na to ko smo mi kao ljudska bića. Ona daje vrednost svakom čoveku. Ona stalno ponavlja tu misao da smo stvorena bića i da je Stvoritelj dostojan naše odanosti i obožavanja. To je razlog što đavo toliko mrzi Subotu. Ona je zlatna karika koja nas spaja sa našim Stvoriteljem, i zato će imati tako ključnu ulogu u završnoj krizi.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Na osnovu kojih principa „zver iz mora“ polaže pravo na vlast? Na koji način ti isti stavovi mogu da se uvuku i u naše srce, a da to i ne znamo?
2. Kako odgovarate onima što tvrde da ideja o doslovnom postojanju sotone predstavlja primitivno sujeverje, koje obrazovani, ili bar inteligentni ljudi, ne mogu ozbiljno da shvate? Koje argumente možete upotrebiti u svom odgovoru?

BOŽJI PEČAT I ŽIG ZVERI – 2. DEO

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 12,6.14; Danilo 7,25; 2. Solunjanima 2,3.4; 5. Mojsijeva 6,8; 5. Mojsijeva 11,18; 2. Mojsijeva 20,8-11.

Tekst za pamćenje: „I vidjeh drugoga anđela gdje se penje od istoka sunčanoga, koji imaše pečat Boga živoga; i povika glasom velikijem na četiri anđela kojima bješe dano da kvare zemlju i more, govoreći: Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatim sluge Boga našega na čelima njihovima“ (Otkrivenje 7,2.3).

U petnaestom veku, doline Pijemonta, visoko u Alpima u severnoj Italiji, bile su dom Valdenžana, naroda koji se čvrsto držao svog shvatanja Biblije. Zbog njihove nepokolebljive odanosti Hristu, bili su žestoko proganjeni. Godine 1488, Valdenžane iz doline Lojz Rimaska crkva je brutalno pobila zbog njihove vere.

Još jedan talas progonstva nastupio je u sedamnaestom veku, kada je savojski vojvoda poslao grupu od 8 000 vojnika na njihovu teritoriju, zahtevajući od lokalnog stanovništva da razmesti njegove trupe po svojim domovima. Narod je postupio kako se od njega tražilo, ali to je zapravo bila samo strategija da se vojnicima omogući lak pristup žrtvama. Dana 24. aprila 1655. u 4 sata ujutro, dat je znak za početak masakra. Ovog puta broj poginulih iznosio je više od 4 000.

Istorija se, nažalost, često ponavlja. Proročanstvo o „žigu zveri“ odnosi se na poslednji u nizu bezbožnih verskih progona koji se protežu kroz vekove. Kao i progoni u prošlosti, osmišljen je tako da primora svakoga da se povinuje određenom skupu verovanja i propisanom sistemu bogoslužjenja. Međutim, Bog će, kao i uvek, imati svoj narod koji neće pokleknuti.

SMRTNA RANA

Kao što smo već utvrdili, zveri iz 13. i 14. poglavlja Otkrivenja predstavljaju jedan globalni sistem lažnog bogoslužjenja. Ali, to nije sve.

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 13,5; Otkrivenje 12,6.14 i Danilo 7,25. Koliko dugo je ta sila dominirala verskom scenom u prethodnim vekovima?

Vlast zveri je trajala tokom određenog vremenskog perioda u istoriji. U simboličkim vremenskim proročanstvima, jedan proročki dan odgovara jednoj doslovnoj godini. U tekstu 4. Mojsijeva 14,34 Bog određuje svom narodu „na svaki dan po godinu“ – primenjujući biblijski princip računanja dana kao godine. I opet, na drugom mestu, Bog kaže: „Po jedan dan dajem ti za godinu“ (Jezekilj 4,6). Taj princip se više puta pokazao tačnim u tumačenju biblijskih vremenskih proročanstava, kao što je slučaj sa proročanstvom o 70 sedmica iz teksta Danilo 9,24-27. Množeći vremenski period koji se pominje u tekstu Otkrivenje 13,5 – 42 meseca – sa 30 dana – koliko ima u mesecu, dolazimo do 1260 proročkih dana, odnosno doslovnih godina. Stari kalendar su po pravilu imali 360 dana u godini.

U četvrtom veku je rimski car Konstantin legalizovao hrišćanstvo širom svog carstva. Kada je 330. godine premestio svoju prestonicu u Vizantiju da bi ujedinio istočni i zapadni deo Carstva, ostalo je upražnjeno mesto vladara u Rimu. A onda je papa popunio tu prazninu. On je postao ne samo moćan verski vođa, već i snažna politička figura na koju je u Evropi trebalo računati. Godine 538. Justinijan, paganski rimski car, zvanično je dodelio rimskom biskupu ulogu branioca vere. Srednjovekovna crkva je od 538. do 1798. godine naše ere vršila ogroman uticaj, što je uključivalo i strašne progone, kao što je onaj koji smo pomenuli u uvodu ove pouke. A onda je Napoleonov general Bertije zarobio papu 1798. godine, čime se proročanstvo u potpunosti ispunilo.

Bertije i njegova vojska *uhapsili* su papu Pija VI i, bez ikakvih ceremonija, *uklonili* ga sa papskog prestola. Bio je to ozbiljan udarac za papstvo, ali, prema tekstu Otkrivenje 13,12, ta smrtna rana će biti isceljena, i svet će imati još toga da čuje od te sile – još mnogo više.

Razmislite o tome kako su neverovatna biblijska proročanstva, i kako nam ona otkrivaju Božje znanje o budućim događajima. Čemu bi ta činjenica trebalo da nas pouči, kad je reč o tome zašto možemo da se oslonimo na Gospodnja obećanja, čak i na ona čije ispunjenje još uvek ne vidimo?

OTPAD

Pročitajte tekst 2. Solunjanima 2,3.4.9-12. Šta Pavle predviđa u vezi sa poslednjim danima? Koje znake prepoznavanja on daje za zver – silu antihrista?

Apostol Pavle upozorava hrišćansku zajednicu na „otpad“ od istine iz Božje Reči. On je zabrinut zbog semena otpadništva koje je bilo prisutno već u novozavetnoj crkvi, i koje će cvetati u narednim vekovima pre Hristovog drugog dolaska. Lažno evanđelje će se uvući u crkvu, izvrćući Božju Reč.

Sotona je onaj koji stoji iza tog otpadništva. On je pravi „čovjek bezakonja“, koji želi da se uzdigne „više svega što se zove Bog“, i koji će „sjesti u crkvi Božijoj“ (2. Solunjanima 2,4). Ali taj „veliki varalica“ na ostvarenju svojih ciljeva radi preko ljudskih bića. Znaci prepoznavanja iz Danilove knjige i Otkrivenja pokazuju da „mali rog“ iz teksta Danilo 7, „zver“ iz 13. i 14. poglavlja Otkrivenja i „bezakonik“ iz teksta 2. Solunjanima 2 predstavljaju isti entitet.

Adventistički biblijski komentar to tumači na sledeći način: „Poređenje sa Danilovim proročanstvom o bogohulnoj sili koja je nasledila paganski Rim..., i sa Jovanovom slikovitom predstavom zveri nalik leopardu... otkriva mnoge sličnosti između ta tri opisa (malog roga, sile zveri i bezakonika). To nas navodi na zaključak da Danilo, Pavle i Jovan govore o istoj sili, ... papstvu.“ – *The SDA Bible Commentary*, Volume 7, p. 271.

Izuzetno je važno imati na umu da biblijsko proročanstvo opisuje jedan religijski sistem koji je kompromitovao Božju Reč, zamenio evanđelje ljudskim tradicijama i odstupio od biblijske istine. Ta proročanstva nam je dao Bog neverovatne ljubavi da bi pripremio ljude za Isusov dolazak. Ona predstavljaju ukor za otpadničke verske organizacije koje su se udaljile od Božje Reči, mada ne nužno i za ljude koji im pripadaju (videti Otkrivenje 18,4). Naša poruka se odnosi na sistem koji je prevario milione ljudi. Te ljude, iako su prevareni, Hristos još uvek mnogo voli. Zato se i mi prema njima moramo ponašati u skladu s tim.

„Sve dakle što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima: jer je to zakon i proroci“ (Matej 7,12). Kako da primenimo taj princip kad govorimo na temu zveri iz 13. i 14. poglavlja Otkrivenja?

SOTONINA ZAVRŠNA STRATEGIJA

Istraživanja javnog mnjenja širom sveta pokazuju dubok nedostatak poverenja u vlade i državne institucije. Milioni ljudi se pitaju: „Ima li ikog ko je moralno podoban da vodi ovaj svet?“ S druge strane, proročanstva iz knjige Otkrivenje ukazuju na izvesnu „zver“, kao na silu od koje će se očekivati da, pod okriljem jednog versko-političkog saveza, ispuni tu ulogu.

Pročitajte Otkrivenje 17,12-14. Kako Jovan opisuje te poslednje prizore zemaljske istorije? Kakav se snažan kontrast tu zapaža?

Postoje tri značajne pojedinosti koje Jovan ističe u tom tekstu. Prvo, te političke sile „jednu volju imaju“, i one će „silu i oblast svoju“ dati zveri. Drugo, taj konglomerat laži će zaratiti protiv Isusa – Jagnjeta. Treće, u poslednjem ratu na zemlji Hristos i Njegovi sledbenici će pobediti. Dakle, ne pobeđuje zver nego Isus.

Da li ste se ikad zapitali koju će strategiju đavo upotrebiti da bi ujedinio sve narode? Istorija se često ponavlja. Neke vredne pouke možemo izvući iz propasti Rimskog carstva. Kad su upadi germanskih plemena sa severa opustošili zapadnu Evropu, rimski car Konstantin se okrenuo veri. Autoritet crkve, ujedinjen sa snagom države, postao je upravo takvo oruđe kakvo je Konstantinu bilo potrebno. Neprekidno isticanje svetosti nedelje u četvrtom veku predstavljalo je proračunat politički i verski potez, da bi se carstvo ujedinilo u to vreme krize. Konstantin je želeo da se njegovo carstvo ujedini, a Rimaska crkva je želela da se ono „preobrati“. Poznati istoričar Artur Vajgal to jasno kaže: „Crkva je od nedelje načinila sveti dan... uglavnom zato što je to bio sedmični festival sunca. Jer, to je svakako bila politika hrišćanske Crkve – da preuzme omiljene paganske praznike iz narodne tradicije i da im dodeli hrišćansko značenje.“ – Arthur Weigall, *The Paganism in Our Christianity* (New York: G. P. Putnam's Sons, 1928), p. 145.

U vreme velike krize, kada ceo svet bude zastrašen, napaćen i ugrožen, ljudi će očajnički želeći nekoga ko bi mogao da im pruži stabilnost i zaštitu. Tako su tiranije nastajale u prošlosti, i nema razloga pomišljati da to ne bi moglo da se ponovi. A prema proročanstvima, pojavice se nešto što će dovesti do tih završnih događaja.

Mada je teško predvideti kako će se sve to odvijati, svet se već uverio da do velikih promena može doći, i to veoma brzo. Mada ne znamo sve detalje o tome što dolazi, ipak moramo biti spremni, šta god to bilo.

ŽIG ZVERI

Pročitajte stih Otkrivenje 14,9 i uporedite ga sa stihom Otkrivenje 14,12. Gde će biti utisnut žig zveri? (Videti tekstove 5. Mojsijeva 6,8; 5. Mojsijeva 11,18.) Koje dve karakteristike odvajaju Božji narod od onih koji primaju žig zveri?

Jedna grupa se klanja zveri, a druga drži Božje zapovesti (što podrazumeva i četvrtu, jedinu zapovest koju zver nastoji da promeni) i ima veru Isusovu. To je potpuna suprotnost. Radeći preko zveri iz mora i zveri iz zemlje, đavo pokušava da potkopa Božji autoritet napadom na samu srž bogoslužjenja, odnosno na Subotu. Žig zveri se stavlja na čelo ili na ruku. Čelo je simbol uma, sedište savesti, razuma i rasuđivanja. Ruka je, s druge strane, simbol postupanja i delovanja.

Dolazi dan, možda čak i ranije nego što mislimo, kada će biti doneti zakoni koji će ograničiti našu versku slobodu. Oni koji savesno slede Božju Reč i svetkuju pravu Gospodnju Subotu biće označeni kao protivnici jedinstva i dobrobiti društva.

„Oni koji svetkuju biblijski dan odmora, Subotu, biće optuženi kao protivnici zakona i reda, kao ljudi koji krše moralna pravila društva, koji izazivaju anarhiju i pokvarenost, prizivaju božanske sudove na zemlju. Njihovo savesno držanje Božjeg zakona biće proglašeno upornošću, tvrdoglavošću i preziranjem autoriteta. Biće optuženi da ne poštuju vlasti.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 592 (original).

Rimska crkva tvrdi da je nedelja „znak“ njenog crkvenog autoriteta. „Naravno, Katolička crkva tvrdi da je ta promena bila njen čin... A taj čin je pokazatelj njene crkvene moći i autoriteta u verskim pitanjima.“ – *The American Catholic Quarterly Review*, January 1883.

Knjiga Otkrivenje predviđa da će se u budućnosti, u vreme velike međunarodne krize, naš svet suočiti sa nekom vrstom radikalne političke, društvene, verske i moralne promene, tokom koje će svetkovanje nedelje početi silom da se nameće, i tada će ona postati „žig zveri“. Međutim, kako će tačno do toga doći, nije nam rečeno. Sveto pismo nam daje samo široke obrise, ali i to je sasvim dovoljno da nam pokaže da će na vrhuncu velike borbe ključno pitanje biti da li se klanjamo zveri ili Tvorcu, i da će sedmi dan, Subota, imati centralnu ulogu u tome.

Na koje načine se čovečanstvo oduvek delilo u pogledu odanosti Božjoj ili sotonovoj strani? Zašto ne može da postoji neki srednji put? Kako možemo sa sigurnošću znati na čijoj smo strani?

SUBOTA KAO TEST

Sasvim je moguće da se već sada priprema pozornica za taj predstojeći progon. Papa Benedikt XVI je 6. juna 2012. godine, pred više od 15 000 ljudi okupljenih na Trgu Svetog Petra u Rimu, uputio hitan apel da nedelja postane dan odmora za sve, kako bi ljudi bili slobodni da to vreme provedu sa svojim porodicama i sa Bogom. „Odbranom nedelje brani se ljudska sloboda.“ To, naravno, nije isto što i zahtevanje od drugih da svetkuju taj dan umesto biblijske subote, ali nam ipak pokazuje da ideja o nedelji kao „danu za odmor“ nesumnjivo predstavlja realan problem. Pre ili kasnije, zakoni će se doneti, a oni koji budu hteli savesno da slede Božju Reč i svetkuju pravu subotu, biće označeni kao ljudi koji se protive najboljim interesima društva.

U tom vremenu krize, Božji verni narod će, Njegovom milošću i Njegovom silom, ostati čvrst u svojoj nameri da Ga sledi, i neće podleći pritisku.

Umesto žiga zveri, oni će dobiti Božji pečat. Pečati su od davnina korišćeni da bi se potvrdila autentičnost zvaničnih dokumenata. S tim u vezi, očekivali bismo da pronađemo Božji pečat utisnut u Njegov zakon. Drevni pečati su bili prepoznatljivo obeležje pojedinca. Prorok Isaija kaže: „Sveži svjedočanstvo, zapečati zakon mojim učenicima“ (Isaija 8,16).

Pročitajte tekst 2. Mojsijeva 20,8-11. Koji elemente biblijskog pečata nalazite u zapovesti o suboti? Po čemu se zapovest o suboti razlikuje od svih ostalih zapovesti?

Četvrta zapovest sadrži tri elementa autentičnog pečata. Prvo, ime onoga koji stavlja pečat: „Gospod Bog tvoj“ (2. Mojsijeva 20,10). Drugo, titula onoga koji stavlja pečat: Gospod koji je „stvorio“ (2. Mojsijeva 20,11), odnosno Stvoritelj. I treće, teritorija onoga koji stavlja pečat: „Nebo i zemlja, more i što je god u njima“ (2. Mojsijeva 20,11). Prema tekstu Otkrivenje 7,1.2, Božji pečat se stavlja samo na naše čelo, simbol našeg uma. Isus poštuje našu slobodu izbora. On nas poziva da Mu dopustimo da svojim Svetim Duhom oblikuje naš um, tako da se ne odvojimo od sidra naše vere, a to je Božja Reč (Efescima 4,30). Prema tome, zaključujemo da su verni oni „koji drže zapovijesti Božije i (imaju) vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14,12), a u te zapovesti spada i četvrta, jedina zapovest koju je zver promenila.

Da li zapažate da se trenutno stiču određeni uslovi koji bi potencijalno mogli da dovedu do ograničenja naše verske slobode? Koji prepreke takođe već sad postoje?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Kada protestantizam pruži ruku preko provalije da bi prihvatio ruku rimske sile, kada posegne preko ambisa da bi stegao ruku spiritizmu, kada pod uticajem tog trostrukog saveza, naša zemlja (Sjedinjene Države) odbaci svaki princip svog Ustava kao protestantske i republičke vlade i omogući širenje papskih neistina i zabluda, tada možemo znati da je došlo vreme za sotonino čudesno delovanje i da je kraj blizu.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 451.

„Bili smo skloni da previdimo činjenicu da nedelja predstavlja dan za bogoslužjenje protivničkih sila... u zapletu knjige Otkrivenje. Nedelja je izuzetno važan simbol koji otkriva neverovatno lukavstvo i prepredenost zmije... Ta... promena Božjeg zakona jednim jednostavnim činom izražava samu suštinu mržnje koju zmija pokazuje prema Bogu u kosmičkom sukobu. Jednostavnost tog postupka je veoma varljiva. Zmija je pokušala da uzurpira Božji položaj u kosmosu prikazujući sebe kao pravi predmet *obožavanja* i tvrdeći da je Božji zakon nepravedan — da ga treba promeniti. A promenila je upravo onu zapovest u Dekalogu u kojoj je Bog prepoznat kao Stvoritelj i Iskupitelj, kao jedini dostojan obožavanja (2. Mojsijeva 20,8-11; 5. Mojsijeva 5; uporediti sa stihovima Otkrivenje 4,11; 5,9.13.14). Ta promena zakona ne samo da pokazuje mržnju zmije prema volji Gospodnjoj (zakonu), već predstavlja i njen pokušaj da uzurpira Božje mesto tako što će sama postati predmet obožavanja... Sveopšte prihvatanje te promene zakona obezbedilo bi joj pobjedu.“ – Ángel Manuel Rodríguez, „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages“, pp. 53, 54.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Mada živimo u iščekivanju, i to u iščekivanju završnih događaja, zašto moramo voditi računa da se ne upuštamo u fanatizam, određivanje datuma, ili spekulisanje o nečemu što nam nije otkriveno putem Nadahnuća? Kakve opasnosti se kriju u tome i kakve bi bile posledice kada se očekivani događaji ne bi odigrali u vreme i na način na koji su ljudi najavili da će se desiti?
2. Mada moramo izbegavati opasnosti opisane u prethodnom pitanju, kako da ipak odgovorimo onima koji tvrde da naša predviđanja o žigu zveri i verskom progonu ne mogu da se ostvare, jer se to jednostavno ne čini mogućim, s obzirom na trenutno stanje stvari u svetu? Zašto takvo rezonovanje, mada na prvi pogled deluje logično, zapravo uopšte nije logično? (Pogledajte, uostalom, kojom brzinom može doći do velikih promena u svetu.)

OBASJANI PLAMENOM BOŽJE SLAVE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Solunjanima 5,1-6; Jovan 8,32; Otkrivenje 18,1; Otkrivenje 4,11; 2. Mojsijeva 33,18.19; Otkrivenje 5,6.12; Otkrivenje 13,8.

Tekst za pamćenje: „I poslije ovoga vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvijetli od slave njegove“ (Otkrivenje 18,1).

Pre ili kasnije, završni događaji će se odigrati. Kada tačno, i na koji tačno način – nije nam rečeno. Ali rečeno nam je dovoljno. Biće doneta neka vrsta zakona koja će nametati svetkovanje nedelje umesto držanja četvrte zapovesti. Otkrivenje nas upoznaje sa ključnim spornim pitanjima koja su u igri i sa ključnim igračima koji su u to umešani, iznoseći, u opštim crtama, šta će se događati kada umesto da se poklone Onome „koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14,7), ljudi – svi oni „kojima imena nijesu zapisana u životnoj knjizi jagnjeta, koje je zaklano od postanja svijeta“ (Otkrivenje 13,8) – odluče da se klanjaju zveri i njenoj ikoni. Drugim rečima, imena onih koji su izabrali da slede Gospoda Isusa Hrista i da se povinuju Njegovim zapovestima – ostaće zapisana u knjizi života. A koliko je bolje biti na Božjoj listi nego u ljudskim analima!

Bog je podigao Crkvu adventista sedmog dana da tu poruku objavi svetu. S tim u vezi, potrebno je da se i mi sami obratimo ka istini kakva je u Isusu, da budemo preobraženi i obnovljeni „večnim evanđeljem“ iz teksta Otkrivenje 14,6, u čijem je središtu Hristova smrt za nas, kao potvrda našeg spasenja u Njemu.

PRIPREMA ZA ZAVRŠNU KRIZU

Pročitajte tekst 1. Solunjanima 5,1-6. Na šta nas apostol Pavle upozorava u vezi sa poslednjim danima ljudske istorije?

U kontekstu Hristovog drugog dolaska, apostol Pavle je vernike u Solunu podsticao da „paze“ i da „budu trezni“. A kad je tako govorio tadašnjim vernicima, šta bi tek Pavle kazao nama danas?

Takođe ih je nazivao „sinovima vidjela“ (1. Solunjanima 5,5) i govorio im da nisu u tami, pa da ih taj dan (Hristov povratak) „kao lupež zastane“ (1. Solunjanima 5,4). Isus je koristio izraz „stražiti“ u vezi sa istrajnom, usrdnom molitvom (Matej 24,42; Matej 26,40.41). Stražiti znači biti duhovno budan. Biti trezven znači ozbiljno shvatiti vreme u kom živimo i posvetiti pažnju onome što je zaista bitno.

Elen Vajt primećuje: „Mi koji znamo istinu trebalo bi da se pripremimo za ono što će se uskoro obrušiti na ovaj svet kao zaprepašćujuće iznenađenje.“ – *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 28.

I mada bi to moglo da iznenadi ovaj svet, ne bi trebalo da iznenadi i nas. Premda ne znamo kada će se sve to odigrati, ipak vidimo dovoljno da bismo znali da to zaista dolazi, i da je upravo sada, danas, vreme da budemo spremni.

Razmotrite 2. poglavlje Knjige proroka Danila i zabeležite redosled carstava koja su došla i prošla, tačno onako kako je prorečeno. Šta nam to govori o potrebi da, kad Bog kaže da će se nešto desiti, zaista verujemo da će se to i desiti?

Hristos nam je uputio te poruke za poslednje vreme da bismo, znajući do čega će doći, mogli da se pripremimo za to. Proročanstva iz Danilove knjige i Otkrivenja, u kombinaciji sa savremenim darom proroštva, daju nam božanski uvid u ono što dolazi na ovaj svet. Božja proročka Reč unapred ocrtava istoriju spasenja, a tekst Danilo 2 pruža nam snažan, uverljiv dokaz da se u Boga možemo pouzdati.

Pavle nam kaže „da ne spavamo kao i ostali“. Šta to znači i kako da proverimo da li možda ipak spavamo? A ako spavamo, šta bi moglo da nas probudi?

SPOZNATI ISTINU

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 8,32; Jovan 7,17 i Jovan 17,17. Koja obećanja Isus daje u pogledu saznanja istine i o tome gde se ona može naći?

U poslednjem obraćanju pripadnicima svog naroda, Bog ih poziva da beže od vavilonskih zabluda i da hodaju u svetlosti večne istine koja se nalazi u Njegovoj Reči. Ključ svega je Biblija. Sve dok se budu držali Biblije i sledili njena učenja, ljudi neće biti prevareni tokom poslednje krize, posebno u pogledu Subote.

Poruka drugog anđela poziva nas da prihvatimo istinu umesto zablude, Sveto pismo umesto tradicije, i učenja Božje Reči umesto zavodljivih teorija.

Poruka trećeg anđela, koji sledi prva dva anđela, predstavlja upozorenje protiv primanja žiga zveri. U svim biblijskim proročanstvima, zver predstavlja političku ili versku silu. Zver koja izlazi iz mora, opisana u 13. i 14. poglavlju Otkrivenja, podiže se na ruševinama Rima i uspostavlja svetski bogoslužbeni sistem. Na kraju će ta rimska sila proširiti svoj uticaj na ceo svet i predvoditi pokret za ujedinjenje crkve i države. Njen cilj će biti postizanje jedinstva sveta u vreme ekonomskih preokreta, prirodnih katastrofa, društvenih previranja, međunarodne političke krize i globalnog sukoba.

I na kraju će Sjedinjene Američke Države preuzeti vođstvo u toj globalnoj alijansi. „Sotona će dvema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedelje, podvlastiti ljude svojim prevarama. Dok prva postavlja temelje spiritizmu, druga omogućava prijateljske veze s Rimom. Protestanti u Sjedinjenim Državama prvi će pružiti ruku preko provalije i prihvatiti ruku spiritizma, oni će premostiti ambis da bi se rukovali s rimskom silom i pod uticajem tog trostrukog saveza, ova zemlja krenuće stopama Rima i pogaziti prava savesti.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 588 (original).

Te tri poruke završavaju se hitnim pozivom Hristovim odanim sledbenicima da Božje zapovesti drže živom verom u Isusa koji prebiva u njihovom srcu (Otkrivenje 14,12).

Kako razumete Isusove reči da će vas „istina osloboditi“? Šta to znači? Kako vas je istina oslobodila? Šta znači biti „slobodan“ u tom kontekstu?

REFORMACIJA SE NASTAVLJA

Bog je podigao narod poslednjeg vremena da stoji na ramenima velikih reformatora iz prošlosti – sa Biblijom kao svojim jedinim pravilom vere, sa Hristom kao jedinim izvorom spasenja, sa Svetim Duhom kao jedinim izvorom snage, i uzdanjem u Gospodnji povratak kao ispunjenjem svih svojih nada. Istine koje su dugo bile zamagljene zabludama i tradicijom, uključujući istinu o pravoj biblijskoj Suboti, biće objavljene svetu neposredno pred povratak našeg Gospoda.

Poruke tri anđela iznedrile su ovaj pokret poslednjeg vremena, koji će zaokružiti reformaciju i saradivati sa Hristom u dovršenju Njegovog dela na zemlji. Velika proročanstva iz poslednje biblijske knjige ukazuju na jedan božanski pokret proizašao iz velikog razočaranja, čija je uloga da objavi Božju poslednju poruku svetu. Otkrivenje 14 opisuje jednu globalnu crkvu koja radosnu vest o večnom evanđelju raznosi širom sveta.

Trima anđelima iz 14. poglavlja Otkrivenja pridružuje se četvrti anđeo iz 18. poglavlja. Taj anđeo daje posebnu silu objavama tri anđela, tako da se „zemlja... zasvijetli od slave njegove“ (Otkrivenje 18,1). Osamnaesto poglavlje se usredsređuje na glavne događaje koji će dovesti do vrhunca ljudske istorije, i do konačne, potpune pobede evanđelja.

Pročitajte Otkrivenje 18,1. Koje tri pojedinosti nam Jovan otkriva o tom anđelu? (Videti takođe stih Avakum 2,14.)

Anđeo koji dolazi iz Božjeg slavnog prisustva, iz prestone dvorane nebeskog svetilišta, dobio je zadatak da objavi Božju poslednju poruku milosti, i da upozori stanovnike zemlje na ono što će zadesiti njihovu planetu.

Tekst kaže da taj anđeo ima „veliku vlast“ (Čarnić). Novozavetna grčka reč za „vlast“ je *egzozija*. Isus koristi tu reč u Matejevom evanđelju kada šalje svoje učenike u službu. U tekstu Matej 10,1 Isus svojim učenicima daje „vlast“ nad nečistim duhovima. On ih šalje sa božanskom silom da pobeđuju u borbi između dobra i zla. U tekstu Matej 28,18.19 On ih još jednom šalje, ali ovog puta sa „svakom vlašću“ na nebu i na zemlji, da idu i „načine sve narode Njegovim učenicima“.

Kako se problemi poslednjeg vremena (kao uostalom i svakog drugog vremena) u krajnjoj liniji svode na pitanje vlasti? Čiju vlast sledimo: Božju, sopstvenu, vlast zveri ili nekog drugog? Čiju vlast vi trenutno sledite?

BOŽJA SLAVA ISPUNJAVA ZEMLJU

Pročitajte sledeće stihove: Otkrivenje 4,11; Otkrivenje 5,12; Otkrivenje 19,1 i Otkrivenje 21,26. Koje se reči povezuju sa Božjom slavom koja ispunjava zemlju, kao što je opisano u tekstu Otkrivenje 18,1?

Velika borba između dobra i zla u svemiru tiče se takođe i Božje časti i ugleda. Sotona, buntovni anđeo, izneo je tvrdnju da je Bog nepravedan, da zahteva obožavanje, ali da za uzvrat malo pruža. To zlo biće tvrdi da Božji zakon ograničava našu slobodu i umanjuje našu radost.

Isusov život, smrt i vaskrsenje razbili su taj mit. Onaj koji nas je stvorio spustio se u zmijsku jazbinu ovog sveta da bi nas iskupio. On je na krstu oborio sotonine optužbe, i pokazao da je Bog istovremeno pravedan i pun ljubavi.

Očaran Njegovom ljubavlju i zabrinut za Njegovu čast, Božji narod poslednjeg vremena otkriva Njegovu slavu – Njegov ljubazni, samopožrtvovani karakter – pred ovim egocentričnim, bezbožnim svetom, i Zemlja biva obasjana slavom Božjeg karaktera.

Pročitajte tekst 2. Mojsijeva 33,18.19. Kako je Bog otkrio svoju slavu pred Mojsijem? Šta je uopšte Božja slava?

Božja slava je Njegov karakter. Zemlja će se ispuniti Božjom slavom kad se mi ispunimo Božjom ljubavlju i kada se naš karakter promeni iskupljujućom ljubavlju.

Pokazivanje Njegove ljubavi u našem ličnom životu otkriva Njegovu slavu, Njegov karakter, pred svetom. Poslednja poruka koja će biti objavljena svetu utonulom u duhovni mrak, i koju nose tri anđela što lete posred neba, glasi: „Bojte se Boga, i podajte mu slavu“ (Otkrivenje 14,7).

Nama ne pripada nikakva slava ni zbog naših dobrih dela, ni zbog naše pravednosti, ni zbog naše dobrote. „Poruka o Hristovoj pravednosti treba da odzvanja s kraja na kraj sveta... Božja slava je to što će dovršiti delo trećeg anđela.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 19. Elen Vajt takođe piše: „Šta je opravdanje verom? To je Božje delo koje se ogleda u tome što On čovekovu slavu polaže u prah, a potom čini za njega ono što čovek sam nije u stanju da učini za sebe.“ – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 456.

Dakle, nikakva slava ne pripada nama, već – da, zaista – sva slava pripada Bogu.

JAGNJE – JAGNJE ZAKLANO

U knjizi Otkrivenje ima mnogo simbola, veoma značajnih biblijskih simbola, kao što su: aždaja na nebu (Otkrivenje 12,3.4.7), anđeli koji lete posred neba (Otkrivenje 14,6), žena koja jaše crvenu zver (Otkrivenje 17,3), i tako dalje. Ti simboli se nalaze u Božjoj Reči. Sveti Duh je nadahnuo Jovana da ih tu stavi, i oni imaju važnu ulogu u otkrivanju istine ljudima koji čitaju reči te knjige i koji ih tvore, jer, kao što piše: „Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vrijeme blizu“ (Otkrivenje 1,3).

Postoji, međutim, još jedna slika koja se, uvek iznova, pojavljuje u knjizi Otkrivenje. Kakva je to slika i koga ona predstavlja?

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 5,6.8.12; Otkrivenje 7,17; Otkrivenje 14,1; Otkrivenje 15,3; Otkrivenje 19,7; Otkrivenje 21,22.23 i Otkrivenje 22,1.3. Kakvo je značenje simbolike jagnjeta, i zašto se ono toliko puta pojavljuje u knjizi Otkrivenje?

Naravno, kao što uvodne reči napominju, ta knjiga predstavlja otkrivenje „Isusa Hrista“. I to ne samo kao Jagnjeta, već kao Jagnjeta „zaklanog“ (Otkrivenje 5,6.12; Otkrivenje 13,8). Odnosno, Isusa Hrista raspetog. U tome je srce i duša ne samo cele Biblije, već i knjige Otkrivenje i poruka tri anđela. Ne možemo da budemo verni svom pozivu, ne možemo da obavljamo delo radi kojeg je Bog podigao ovu crkvu, ukoliko se Jagnje, i to Jagnje zaklano, Isus raspeti, Žrtva za naše grehe, ne nalazi u samoj žiži naše poruke.

„Moramo svesno da postavimo Jagnje koje je zaklano u samo središte naših učenja i naše misije, u srž svake propovedi koju držimo, svakog članka koji pišemo, svake molitve koju uputimo, svake pesme koju pevamo, svakog biblijskog časa koji vodimo, i svega ostalog što radimo. Neka ljubav koju je Jagnje pokazalo na krstu preobrazi način na koji se ophodimo jedni prema drugima, i podstakne nas da vodimo više računa o ovom svetu.“ – Ángel Manuel Rodrigues, „The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages“, p. 70.

Odnosno, usred prizora opasnih zveri, ratoborne aždaje, raznih pošasti, progona i nametanja žiga zveri, nalazimo Jagnje, i to Jagnje zaklano – Ono je ispred i u srži svega. I samo Isus, i ono što je učinio za nas, što sada čini, i što će učiniti pre nego što se sve završi – samo On, u krajnjoj liniji, daje smisao porukama tri anđela.

Zašto je umetanje Jagnjeta zaklanog u samo središte naše poruke od ključne važnosti, ne samo za dovođenje drugih do Njega već i za naš lični duhovni život?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Božje sluge, lica ozarenih svetim posvećenjem, žuriće od mesta do mesta da objave vest sa Neba. Hiljade glasova, po celoj Zemlji, objavljujuće opomenu. Događaće se čuda, bolesnici će ozdravljati, a znaci i velika čuda pratiće vernike. Sotona će, takođe, delovati i činiti lažna čuda, učiniće da i oganj s neba padne na zemlju pred ljudima (Otkrivenje 13,13). Stanovnici Zemlje na ovaj način biće prisiljeni da se opredele.

Vest će biti objavljivana ne toliko snagom dokaza, koliko snagom dubokog osvedočenja Božjim Duhom. Dokazi su već bili predstavljeni. Seme je već bilo posejano, a sada treba da proklija i donese rod. Literatura koju su evanđeoski radnici rasprostranili izvršila je svoj uticaj, ali su mnogi, na koje je istina ostavila dubok utisak, bili sprečeni da je potpuno shvate ili da je poslušaju. Međutim, zraci svetlosti sada svuda prodiru, i istina je otkrivena i postala jasna, a iskrena Božja deca kidaju veze koje su ih sputavale. Ni porodične veze, ni odnosi u crkvi – više ništa nije dovoljno snažno da ih zadrži. Istina im je dragocenija od svega ostalog. Uprkos silama koje su se svrstale protiv istine, veliko mnoštvo ljudi i žena prelazi na Gospodnju stranu.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 612 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Elen Vajt tvrdi da je poruka o opravdanju verom „neosporno vest trećeg anđela“. – Evangelizam, str. 190 (original). Šta to znači? Kakve veze ima opravdanje verom sa porukama tri anđela?
2. Pročitajte ponovo stih Otkrivenje 14,12. U čemu se sastoji razlika između držanja Božjih zapovesti i legalizma? Kada poslušnost postaje legalizam? U kom smislu čak i neko ko ne drži Božje zapovesti ipak može biti legalista?
3. Šta bismo mogli da odgovorimo onima koji nas kritikuju zato što objavljujemo istinu o svirepim zverima i strašnim upozorenjima iz knjige Otkrivenje? Osim očiglednog odgovora, a to je da o njima govorimo zato što se oni, eto, pominju u toj knjizi, koje biste još odgovore mogli da im date?
4. Razgovarajte u razredu o aktuelnim svetskim zbivanjima. Šta ste zapažili da se dešava, što bi lako moglo da nas uvede u završne događaje? Kako da zauzmemo uravnotežen stav, i da se, iako smo svesni vremena u kom živimo, ne upuštamo u jalova nagađanja o onome što nam još uvek nije otkriveno?

APRIL

MESIJA

Izdanak

1. S Isaija 11,1.

Izdanak

Mesija

2. N Matej 7,28.

Prvi veliki Učitelj

3. P Sudije 6,12.

Anđeo zaveta

4. U Luka 2,7.

Mesija

5. S Jeremija 29,11.

Dobročinitelj

6. Č Luka 6,13.

Najveći Vaspitač

7. P Jovan 4,14.

Izvor blagoslova

8. S Matej 3,17.

Najdraži

Uzor svetosti

9. N Kološanima 1,9.

Kladenac života

10. P 1. Korinćanima 15,21.22.

Izvor svakog života

11. U Luka 23,26.

Onaj koji nije zaslužio surovu smrt

12. S Rimljanima 5,19.

Prijatelj u nebeskim dvorovima

13. Č Jevrejima 12,14.

Uzor svetosti

14. P 2. Korinćanima 12,10.

Prijatelj bespomoćnih

15. S Otkrivenje 1,18.

Knez pobjednik

Najveći dar

16. N Galatima 6,2.

Božanski pomoćnik

17. P Isaija 45,5.

Moćni Vojvoda nebeske vojske

18. U Rimljanima 5,8.

Najveći dar

19. S Jovan 14,30.

Božanski uzor

20. Č Psalam 145,16.

Darodavac svakog dobra i savršenog dara

21. P Jovan 10,11.

Pravi pastir

22. S Jovan 17,26.

Proslavljena Glava

Dobri Pastir

23. N Jovan 10,4.

Dobri Pastir

24. P Jovan 1,49.

Vladar nad Izraeljem

25. U Kološanima 1,15.

Na čelu ljudskog roda

26. S 1. Petrova 5,7.

Veliki nosilac tereta

27. Č Isaija 53,7.

Žrtva

28. P Jakov 1,5.

Silni Savetnik vekova

29. S Jovan 12,32.

Središte privlačnosti

Božanski Iscelitelj

30. N Luka 10,34.

Božanski Iscelitelj

Venac radosti

1. P	Isaija 59,19.	Veliki Zapovednik na nebu i na Zemlji
2. U	Rimljanima 5,11.	Venac radosti
3. S	Psalam 121,4.	Čuvar koji nikad ne drema
4. Č	Kološanima 2,9.10.	U potpunosti otkriven Spasitelj
5. P	Isaija 53,5.	Božanski Stradalnik
6. S	Luka 22,32.	Veliki Posrednik

Istinski Uzor

7. N	1. Jovanova 3,16.	Onaj koji je brinuo
8. P	Psalam 128,1.	Istinski Uzor
9. U	Marko 1,3.	Božanski Savetnik
10. S	Otkrivenje 22,16.	Koren i Rod Davidov
11. Č	Matej 9,35.	Veliki Lekar
12. P	5. Mojsijeva 31,6.	Zapovednik našeg spasenja
13. S	1. Mojsijeva 32,26.	Nebeski Vesnik

Kamen temeljac

14. N	Luka 14,23.	Veliki Radnik
15. P	1. Jovanova 5,13.	Izvor besmrtnosti
16. U	Luka 2,46.	Mladi Galilejac
17. S	Jeremija 18,3.	Veliki Umetnik
18. Č	5. Mojsijeva 32,4.	Kamen temeljac
19. P	Isaija 26,4.	Stena našeg spasenja
20. S	Psalam 111,9.	Veliki Propovednik u delu otkupljenja

Stvoritelj sveta

21. N	Jovan 1,29.	Veliki Antitip
22. P	Marko 11,24.	Lekar svih bolesti
23. U	Rimljanima 5,6.	Božanski Zamenik
24. S	Jeremija 17,10.	Onaj koji ispituje srca
25. Č	Psalam 91,2.	Utočište od oluje
26. P	Psalam 107,8.	Nebeski Dobročinitelj
27. S	1. Korinćanima 8,6.	Stvoritelj sveta

Večni Prijatelj

28. N	Matej 28,20.	Božanski Prijatelj
29. P	Matej 13,45.	Nebeski Trgovac
30. U	Matej 6,20.	Večni Prijatelj
31. S	1. Petrova 5,2.	Poglavar pastirski

Istinski Savetnik

1. Č	Luka 7,16.	Nebeski Posetilac
2. P	2. Korinćanima 8,9.	Zapovednik nebeske vojske
3. S	Otkrivenje 2,4.	Istinski Savetnik

Moćni Pobednik

4. N	Isaija 55,7.	Onaj koji je sav ljubak
5. P	Avakum 3,3.	Moćni Pobednik
6. U	Jevrejima 2,10.	Spasitelj sveta
7. S	Jovan 1,46.	Skromni Nazarećanin
8. Č	Matej 9,12.	Moćni Lekar duše bolesne od greha
9. P	Rimljanima 8,32.	Veliki dar
10. S	Psalam 36,8.	Izvor duhovne snage

Začetnik

11. N	Jovan 8,12.	Veliko središte iz koga zrači sva slava
12. P	Danilo 3,25.	Gospodar vrućine i hladnoće
13. U	Jovan 3,2.	Nada Izrailja
14. S	Luka 9,23.	Čovek s Golgote
15. Č	Psalam 32,7.	Silni i moćni Izbavitelj
16. P	Otkrivenje 5,12.	Žrtva koja je umirala
17. S	Luka 24,27.	Začetnik

Prava Stena

18. N	1. Jovanova 5,20.	Ideal svake istine
19. P	Jovan 1,9.	Veliki Izvor blistave svetlosti
20. U	Matej 8,27.	Božanski Kormilar
21. S	1. Korinćanima 10,4.	Prava Stena
22. Č	Isaija 30,21.	Božanski vođa
23. P	Psalam 27,1.	Svetlost
24. S	Efescima 5,27.	Sudija cele Zemlje

Pomazanik Gospodnji

25. N	Luka 4,15.	Skromni Učitelj
26. P	Jeremija 17,14.	Glava nad svima
27. U	Otkrivenje 1,17.	Omega Otkrivenja
28. S	Jevrejima 2,3.	Božanski Lekar
29. Č	Marko 15,13.14.	Pomazanik Gospodnji
30. P	2. Mojsijeva 31,13.	Bog koji posvećuje

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33	3. «	21-23
4. «	13-16	4. «	34-36	4. «	24-26
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	5. «	27-29
6. «	20-22	6. «	4-6	6. «	30-34
7. 2. O car.	1-3	7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11	10. «	44-46
11. «	13-16	11. «	12-13	11. «	47-49
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	12. «	50-52
13. «	20-22	13. «	4-6	13. «	53-57
14. «	23-25	14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11	17. «	67-69
18. «	10-14	18. «	12-14	18. «	70-72
19. «	15-17	19. «	15-17	19. «	73-75
20. «	18-20	20. «	18-20	20. «	76-80
21. «	21-23	21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33	24. «	90-92
25. «	4-7	25. «	34-36	25. «	93-95
26. «	8-10	26. «	37-39	26. «	96-98
27. «	11-13	27. «	40-42	27. «	99-103
28. «	14-16	28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužnja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2023. GODINE

MESTO	DATUM				
	31. 3.	7	14.	21.	28.
Strumica , Đevdelija	18,51	18,59	19,07	19,17	19,24
Radoviš, Kavadarci	18,53	19,01	19,09	19,19	19,26
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	18,55	19,03	19,11	19,21	19,28
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	18,57	19,05	19,13	19,22	19,30
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	18,59	19,07	19,15	19,24	19,32
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,01	19,09	19,17	19,26	19,34
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,03	19,11	19,19	19,28	19,36
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,05	19,13	19,22	19,30	19,38
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,07	19,15	19,24	19,32	19,40
Senta, Bečež, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,09	19,17	19,26	19,34	19,42
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,11	19,19	19,28	19,36	19,44
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,13	19,21	19,30	19,38	19,46
Slavonski Brod, Derventa, Dobož, Zenica, Pelješac	19,15	19,23	19,32	19,40	19,48
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,17	19,25	19,34	19,42	19,50
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska, Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,19	19,27	19,36	19,44	19,52
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,21	19,29	19,38	19,46	19,54
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,23	19,31	19,40	19,48	19,56
Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,25	19,33	19,42	19,50	19,58
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,27	19,35	19,44	19,52	20,00
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,29	19,37	19,46	19,54	20,02
Kranj, Postojna, Pula	19,31	19,39	19,48	19,56	20,04
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Kopar, Rovinj	19,33	19,41	19,50	19,58	20,06

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2023. GODINE

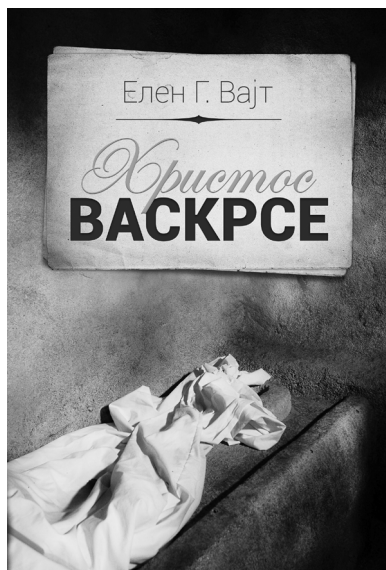
MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Strumica , Đevđelija	19,29	19,37	19,44	19,51
Radoviš, Kavadarci	19,31	19,39	19,46	19,53
Veles, Prilep, Bitolj	19,33	19,41	19,48	19,55
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,35	19,43	19,50	19,57
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,37	19,45	19,52	19,59
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,39	19,47	19,54	20,01
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,41	19,49	19,56	20,03
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,43	19,51	19,58	20,05
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,45	19,53	20,00	20,07
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar	19,47	19,55	20,02	20,09
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,49	19,57	20,04	20,11
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,51	19,59	20,06	20,13
Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,53	20,01	20,08	20,15
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,55	20,03	20,10	20,17
Osijek , Dobož, Zenica, Korčula	19,57	20,05	20,12	20,19
Beli Manastir , Derventa, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,59	20,07	20,14	20,21
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska, Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,01	20,09	20,16	20,23
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,03	20,11	20,18	20,25
Bjelovar , Biograd	20,05	20,13	20,20	20,27
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,07	20,15	20,22	20,29
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Ptuj, Celje	20,09	20,17	20,24	20,31
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,11	20,19	20,26	20,33
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,13	20,21	20,28	20,35
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,15	20,23	20,30	20,37
Jesenice , Kopar, Gorica	20,17	20,25	20,32	20,39
Kranjska Gora	20,19	20,27	20,34	20,41

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2023. GODINE

MESTO	DATUM				
	2	9.	16.	23.	30.
Strumica , Đevđelija	19,56	20,01	20,04	20,06	20,06
Radoviš, Kavadarci	19,58	20,03	20,06	20,08	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	20,00	20,05	20,08	20,10	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,02	20,07	20,10	20,12	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,04	20,09	20,12	20,14	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,06	20,11	20,14	20,16	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,08	20,13	20,16	20,18	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,10	20,15	20,18	20,20	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,12	20,17	20,20	20,22	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,14	20,19	20,22	20,24	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,16	20,21	20,24	20,26	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,18	20,23	20,26	20,28	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,20	20,25	20,28	20,30	20,30
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,22	20,27	20,30	20,32	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,24	20,29	20,32	20,34	20,34
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar	20,26	20,31	20,34	20,36	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derвента, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,28	20,33	20,36	20,38	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,30	20,35	20,38	20,40	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,32	20,37	20,40	20,42	20,42
Virovitica, Biograd	20,34	20,39	20,42	20,44	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihac, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,36	20,41	20,44	20,46	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,38	20,43	20,46	20,48	20,48
Murska Sobot, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,40	20,45	20,48	20,50	20,50
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,42	20,47	20,50	20,52	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,44	20,49	20,52	20,54	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Kopar, Rovinj	20,46	20,51	20,54	20,56	20,56
Jesenice , Gorica	20,48	20,53	20,56	20,58	20,58
Kranjska gora	20,50	20,55	20,58	21,00	21,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

HRISTOS VASKRSE

Elen G. Vajt

Golgota, brdo izvan Jerusalima, nije obično mesto. Pre skoro dve hiljade godina baš tamo odigrala se prava drama – raspeće Isusa Hrista. Taj događaj vekovima unazad inspirisao je likovne umetnike, pisce, kompozitore da stvaraju svoja najbolja umetnička dela. Ali, nije se sve završilo smrću.

Isus Hristos je vaskrsao! To je najradnosnija vest!

Danas, toliko godina posle, menja li išta taj veliki događaj u našem individualizovanom svetu? Koja je svrha i važnost Isusovog vaskrsenja? Možemo li pronaći dodatnu snagu da se suočimo sa našim krizama, strahovima, osećanjima, problemima i baš u značaju vaskrsenja doći do smisla za svakodnevne borbe koje vodimo za autentično i kvalitetno življenje?

Vaskrsenje je obnova života, simbol neuništivosti duha na kome počiva vera u Boga. Cela knjiga donosi obnovu duha, uliva nadu, vraća mir, podstiče na hrabrost i usmerava misli prema duhovnom, uzvišenom, večnom i neprolaznom!

ЧИТАЈТЕ БИБЛИЈУ!

- када вам је потребан одмор: Матеј 11,28-30.
- када желите срећнији живот: Колошанима 3
- када вам је потребна јача вера: Јеврејима 11
- када вам је потребна храброст: Исус Навин 1
- Када сте усамљени: Псалм 23
- када сте у искушењу: Римљанима 8,28-39.
- када сте жељни Божјих обећања: Матеј 5,1-12.
- када сте тужни: Псалм 34
- када сте у опасности: Псалм 91
- када сте у невољи или у проблему: Псалм 27
- када сте нестрпиви: Јаков 1,1-12.
- када вам понестане љубави: 1. Коринћанима 13
- када желите искрено да се молитe: Матеј 6,5-15.
- када желите боље да служите Богу: Исаја 58,1-12.
- када желите да схватите хришћанство: Римљанима 12
- када се радујете због оздрављења: Псалм 30
- када погрешите: Псалм 51; 1. Јованова 2
- када сте болесни: Псалм 41
- када вам је потребна утеха: Исаја 40
- када вам понестaje наде: Јован 14
- када прођете кроз велику невољу: Псалм 116
- када желите да славите Бога: Псалм 148

Хришћанска адвентистичка црква

ОБНОВИМО ЧИТАЊЕ БИБЛИЈЕ

ЈЕДНОСТАВАН ПЛАН БЕЗ ОБЗИРА НА ВАШЕ ПРЕДЗНАЊЕ О СВЕТОМ ПИСМУ

- нађите се с пријатељима да бисте читали записе о Исусу (Јеванђеље по Марку је добар почетак)
- нека се једна особа помоли:
»Госпoде помози нам да разумемо Твоју реч. Захваљујемо Ти на том дару. Амин!«
- за почетак читајте један по један догађај.
- прочитајте сваки текст двапут, а онда га препричајте својим речима.

Разговарајте о прочитаном тексту користећи следећих пет питања:

1. Шта је ново?
 2. Шта те је изненадило?
 3. Шта не разумеш?
 4. Шта ћеш послушати или применити?
 5. Шта ћеш поделити са неким ове седмице?
- испланирајте када ћете се састати следећи пут.
 - Молите се једни за друге, отприлике овако:
»Драги Госпoде, хвала Ти за Твоју реч. Помози нам да упознамо Твоју вољу и следимо Твој пут.«

ИДЕЈЕ И ПРЕДЛОЗИ

- ако нешто не разумете, не расправљајте се – читајте више!
- позовите друге да вам се прикључе.
- дајте свакој особи маркер.
- охрабрите друге да оформе групу.

КАДА СЕ САСТАНЕТЕ ПОНОВО

Можете да поставите питања:

1. С ким сте се срели?
2. Које сте две ствари научили?

Осврћ:

1. Како да применимо оно што смо схватили?
2. Како да то поделимо са другима?

Затим пређите на читање следећег текста!

ОБНОВИМО ЧИТАЊЕ БИБЛИЈЕ

Pozivamo vas na redovno čitanje Biblije! Tim povodom smo spremili markere sa detaljnim planom čitanja, diskusijama i različitim idejama. Na markeru se nalaze stihovi ohrabrenja za različite prilike.

Dr Gerhard Paderac

SVEMOĆAN? NEMOĆAN? PRAVEDAN?

SVEMOĆAN, NEMOĆAN, PRAVEDAN

Dr Gerhard Paderac

Dr Gerhard Paderac je tokom noćnog leta iz Sjedinjenih Američkih država u Nemačku razgovarao sa putnicom koja je sedela pored njega. Tokom razgovora, sagovornica mu je postavljala zanimljiva pitanja o Bogu: da li se pored tolike patnje u svetu može verovati u postojanje sažaljivog Boga; ako je Bog ljubav, zašto tako često stradaju dobri, a napreduju zli ljudi; kuda ide čovek posle smrti; da li postoje pakao i raj; da li postoji večni život; ako postoji kako ga dobiti. Za Gerharda Paderaca, ovo su pitanja od najveće važnosti zato što odgovori na njih mogu da na sudbonosan način utiču na naš život. Može li jedan razgovor tokom višesatnog leta otkriti nešto i nama čitaocima?

INTEREVROPSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Austrija	57	10	4.326	8.944.000
Bugarska	115	104	7.032	6.888.000
Češka/Slovačka	190	33	9.517	16.317.000
Francuska/Belgija	174	46	19.475	77.464.000
Italija	107	20	9.334	59.596.000
Severna Nemačka	321	21	18.721	47.529.004
Portugalija	94	21	10.274	10.299.000
Rumunija	1.075	245	62.071	19.182.000
Južna Nemačka	220	22	15.517	35.613.996
Španija	109	50	17.383	47.506.000
Švajcarska	57	4	4.728	8.733.000
UKUPNO	2.519	576	178.378	337.892.000

PROJEKTI:

1. Izgradnja osnovne škole u Setubalu u Portugalu
2. Izgradnja centra „Nada i život“ u Lionu u Francuskoj
3. Izgradnja omladinskog kampa u Glandu u Švajcarskoj
4. Izgradnja osnovne škole u Moizei u Rumuniji
5. Izgradnja centra za vannastavne aktivnosti u Galati u Rumuniji